

rybářství

12

2024

záloženo 1897

Kapr nejen vánoční...

12/2024 cena: 100 Kč, 4,99 €

9 770373 675006 1 2

FOR FISHING

16. RYBÁŘSKÝ VELETRH

NEJVĚTŠÍ RYBÁŘSKÝ VELETRH V ČR A NA SLOVENSKU
OBŘÍ AKVÁRIUM AQUA – DEMO
FF LIVE (živé vysílání z veletrhu)
RYBÁŘSKÉ OSOBNOSTI
PŘEDNÁŠKY

**PŘEDPRODEJ
VSTUPENEK NA**
shopex.cz/vstupenky-pva

P V A
EXPO PRAHA

www.forfishing.cz
20.–23. 2. 2025

PARTNER PVA EXPO PRAHA

shopex.cz

OFICIÁLNÍ VOZY

SKODA

Na sklonku roku

Vážení rybáři, víte, že do nového rybářského informačního systému RIS máte přístup i vy?

Proč stojí za to ho využívat?

Snadná registrace

Vytvoření účtu zabere 3 minuty. Propojení s členskou kartou zajistí jednoduchá aktivace.

Členská sekce

Kompletní přehled povolenek, úlovků, docházek, účasti na brigádách, platebních dokladů a mnoho dalšího.

Podrobné informace o revírech

Míry, hájení nebo konání závodů? Podrobné mapy s body zájmu? Statistiky? Více informací o revírech než dříve!

Platby přes portál!

Řadu věcí může rybář uhradit prostřednictvím portálu kartou - mimo jiné i členskou známku, zápisné...

Příhlášky a převodky online

Přestěhovali jste se? Převodku do jiné MO si můžete podat z pohodlí domova. Nejste členem? Příhlášku můžete podat taky!

Oznámení, notifikace, zprávy

Získávejte informace o důležitých událostech – od končící platnosti povolenky po pozvánku na členskou schůzi.

Je toho samozřejmě mnohem víc! Přesvědčte se sami na:

www.RYBSVAZ.cz

Právě držíte v ruce poslední číslo Rybářství roku 2024. Příštím vydáním časopis vstoupí do svého 128. ročníku.

První čtenáři ho četli na sklonku 19. století. Uběhlo celé 20. století a ještě čtvrtina toho jednadvacátého.

Od roku 1897 se měsíc co měsíc parta nadšenců a zároveň profesionálů snaží, jak umí nejlépe, aby pro české, moravské a slezské rybáře připravila další porci exkluzivního rybářského čtení.

Tahle tradice zavazuje.

Rád bych vám proto teď na konci roku poděkoval za přízeň a věrnost. Jsme moc rádi, že jste na tištěné časopisy v dnešní internetové době nezanevřeli a stále Rybářství kupujete.

Stejně tak bych rád poděkoval všem, kteří časopis připravují – autorům textů, fotografům, kreslířům, grafikovi, kolegům z reprostudia, korektorce, členům redakční rady. Lidem z tiskárny Triangl, se kterými je radost spolupracovat. Inzerentům. Jindře a Věrci, díky kterým je chod redakce bezproblémový a hladký. Honzovi za neotřelé nápady a buldočí vytrvalost.

A především mi dovoluji popřát všem, čtenářům i kolegům, krásné adventní dny, veselé a poklidné Vánoce a šťastný rok 2025.

Marek Kožušník
šéfredaktor Rybářství

Prosinec 2024

Rybářův rok (Jan Stluka)	4
Komiks (Jan Macků)	5
Úvodník (Jan Štípek)	6
Anketa (Jan Štípek)	8

Rozhovor s kaprařem Rostislavem Masopustem (Jan Stluka) 10

Jak dopadli naši muškaři na ME v Polsku? (Jiří Pejchar)	15
Sumečci – metla našich tůní (Milan Tychler)	18
Střípky (Otakar Brož)	24
Plavačka je brnkačka (Jiří Ouředníček)	26
Nej! Nej! Nej! (David Štrunc)	30
Za kapry do Rakouska (Pavel Vohralík)	32
Kapří poradna (Michal Kučera)	36
Legenda jménem Zander Pro Shads (Jan Stluka)	38

Stairs2Hell 2024 40

Okoun, okatý raubíř v pruhovaném sáčku (Mírek Brát)	44
Šupinaté klenoty Dyje (Zdeněk Hofman)	47
Čeburaška (Jan Stluka)	50
Rybářské vychytávky (Milan Tychler)	52
Vážeme mušky: Silvestrovský myšák (David Štrunc)	55
Vzpomínáme na staré časy (Zdeněk Hofman)	58
Učíme se v Třeboni (Petr Svatek)	60
Učíme se ve Vodňanech (Matěj Žejdl)	61
Rybaření dříve a nyní (Zdeněk Hofman)	62
Pohádka (Noemi Cupalová a Sofie Helfert)	64
Cesta kapra na vánoční stůl (Dalibor Marounek)	66

Treskobraní na polárním kruhu (Zdeněk Daněk) 70

Deník z jižní polokoule (Martin Dvořák)	75
Křížovka	80

Fotografie na úvodní straně:
Rostislav Masopust

Příští číslo vychází 7. ledna.

Rybářství najdete také na
Facebooku:
www.facebook.com/irybarstvi
i na www.irybarstvi.cz

DĚTSKÝ SET ALBASTAR HOLIDAY 1

Obsahuje vše, co bude mladá rybářka nebo rybář potřebovat při prvních krůčcích u vody: teleskopický prut v délkách 180 cm nebo 210 cm, naviják s přední brzdou, náhradní cívkou a praktické transportní pouzdro.

Kat. číslo	Délka
2355 180	180 cm
2355 210	210 cm

ALBASTAR U2 440 / 450 / 460 FRS

Stylový naviják z kolekce Albastar s volným chodem cívkou, odlehčenou kovovou a náhradní ABS cívkou, pevnou konstrukcí a kvalitními komponenty s překvapivě nízkou cenovkou pro začínající, pokročilé i zkušené rybáře na všechny běžné techniky položené i další druhy rybaření.

Velikosti: 40, 50 a 60. Převod: 5,5 : 1.

Technické detaily: ■ karbonový naviják ■ 3 precizní kuličková ložiska ■ 1 jehličkové ložisko ■ nekonečná uzávěrka zpětného chodu ■ precizně vyvážený rotor ■ odlehčená kovová cívka pro daleké hody ■ náhradní cívka z ABS materiálu ■ ložiskem osazená rolnička ■ rolnička se systémem proti kroucení vlasce ■ O/S systém pro precizní navijení ■ systém tlačného pera překlápěče ■ oboustranná montáž kličky ■ tichý antireverzní systém ■ systém rychlého sklápění kličky ■ jemně nastavitelná přední mikrobrzda ■ hlasitý systém volného chodu cívkou FRS

Kat. číslo	Velikost	Převod
1026 440	40	5,5 : 1
1026 450	50	5,5 : 1
1026 460	60	5,5 : 1

ALBASTAR JEDNODUCHÁ TAŠKA PŘES RAMENO

Dodáváme ve třech velikostech. Taška má dvě menší přední kapsy na drobnosti a je ideální na přívlač a muškaření.

Kat. číslo	Velikosti
8205 010	25 x 12 x 25 cm
8205 005	37 x 12 x 28 cm
8205 000	43 x 12 x 33 cm

NEPROMOKAVÝ TERMOKOMPLET ALBASTAR

Termokomplet Albastar sestává z nepromokavé zateplené bundy a nepromokavých zateplených kalhot s laclem. Bunda je opatřena dvěma vnějšími kapsami s druky, vnější prsní kapsičkou na mobil s voděodolným zipem, vnitřní šosovou kapsou se zipem, odepínací zateplenou kapucí, kvalitním hlavním zipem a dolní šňůrkou se zdrhovadlem. Kalhoty mají široký střih, poklopec, přední kapsu, pevné šle, zesílená kolena a zipy na nohavicích pro snazší nazouvání bot. Oblečení je vhodné do studených a přechodových částí rybářské sezony, hřeje a chrání před deštěm.

Materiál:

100% nylon s PVC vrstvou.

Barva:

zeleno-černá.

Velikosti:

M, L, XL, 2XL, 3XL, 4XL

Kat. číslo	Vel.
8624 001	M
8624 002	L
8624 003	XL
8624 004	2XL
8624 005	3XL
8624 006	4XL

Prosinec...

Poslední měsíc v roce potkáte u vody v podstatě jen skalní rybáře. Krátké dny, teploty kolem bodu mrazu, minimální ochota šupináčů vydávat jakoukoliv energii navíc. To jsou jen některé z překážek, které musíte v této části roku u vody překonávat. Odměnou, pokud vyrazíte, pro vás bude naprostý klid. A kulisy, které umí vytvořit jen ranní mráz, čerstvý sníh, zimní slunce, mrznoucí mlha, průzračná voda, stromy bez listů, červené šípky a suché rákosí. Vše umocněné celkovou atmosférou přírody, která se chystá na dlouhý a zasloužený spánek.

připravil: Jan Stluka foto: Pixabay

Mnoho ne zrovna příjemných překvapení umí vykouzlit noční mráz. Někdy s námi má příroda trochu soucitu a ponechá část rybníku nebo řeky bez ledového příkrovu, ale vaše vycházka může často skončit jako pochodové cvičení s cílem najít kousek volné vody s alespoň půlmetrovou hloubkou.

Hluboké údolní nádrže jsou jistota v jinak nejistém mrazivém světě. Speciálně při výpravách k břehům přehrady Orlické lze zažít podivná dobrodružství. Můžete nejprve přejít zamrzlou řeku, pak kráčet ranním šerem provázení chrupáním zmrzlého šterku a za pár chvil chytat okouny z hladiny. Tato představení bohužel netrvají nikterak dlouho a bez plavidla, se kterým se můžete pokusit rybu následovat kamsi do hlubin přehrady, prostě končíte.

Také pískovny umí poměrně dlouho odolávat ledu. Počty záběrů zde ale málokdy překročí číslovku tři, mnohdy se dokonce nedočkáte žádného. Vždy je lepší vyrazit na revír, který teče. Co se týče lokalizace ryb, budou řeky podstatně jednodušší než rozlehlé stojáky.

Zimní loviště číslo jedna jsou jednoznačně nadjezí a jakékoliv prohlubně v hlavním proudu. I tady platí, že z pěti relativně stejných míst bude jedno přitahovat šupináčce vždy, dvě budou úspěšná jen občas a na dvou vždy vyjdete na prázdno. Potopené stromy nebo větve, ale i velké kameny, lákají ryby vždy. Můžete zažít dny, kdy až s příchodem tmy šupináci, kapry nevyjímaje, ožijí nebývalou aktivitou. Jinak platí otřepané pravidlo – je-li prut nahozen, záběr není vyloučen.

Denní doba lovu v prosinci
revír mimopstruhový: 5–22 hod.

Fáze měsíce

1. prosinec	☾
8. prosinec	☉
15. prosinec	☾
22. prosinec	☉
29. prosinec	☾

Východy a západy slunce

Datum	východ	západ
1. prosinec	7:37	16:01
2. prosinec	7:38	16:00
3. prosinec	7:40	16:00
4. prosinec	7:41	16:00
5. prosinec	7:42	15:59
6. prosinec	7:43	15:59
7. prosinec	7:44	15:59
8. prosinec	7:45	15:58
9. prosinec	7:47	15:58
10. prosinec	7:48	15:58
11. prosinec	7:49	15:58
12. prosinec	7:49	15:58
13. prosinec	7:50	15:58
14. prosinec	7:51	15:58
15. prosinec	7:52	15:58
16. prosinec	7:53	15:59
17. prosinec	7:54	15:59
18. prosinec	7:54	15:59
19. prosinec	7:55	16:00
20. prosinec	7:55	16:00
21. prosinec	7:56	16:01
22. prosinec	7:57	16:02
23. prosinec	7:57	16:03
24. prosinec	7:58	16:04
25. prosinec	7:58	16:05
26. prosinec	7:58	16:06
27. prosinec	7:59	16:07
28. prosinec	7:59	16:08
29. prosinec	7:59	16:09
30. prosinec	8:00	16:10
31. prosinec	8:00	16:11

Co se vyplatí v prosinci sledovat:

● **Vylehčit** indikátory u položené. Váhu hlaviček u přívlače.

Zpřesnit. I pouhý metr může rozhodovat o úspěchu.

● **Navonět.** Nebojte se kápnout dip i na klasický rohlík nebo bílé červy, mimochodem ideální zimní nástrahu. Gummy, které doslova plavou v tekutině, bývají také maximálně měkké a poddajné. Splňují všechny parametry zimního lákadla číslo jedna.

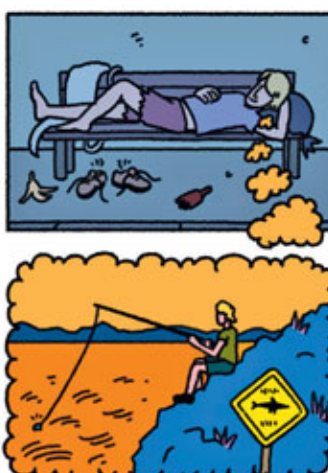
● **Zjemnit** návazce, kmen, háčky, velikost sousta. Zkrátka vše, co jde. Nástrahy s agresivním chodem vyměnit za ty, které dobře pracují i při pomalém vedení. V podstatě všechny ocáskové nástrahy včetně klasických twisterů toto zadání splňují dokonale.

● **Doplnit** krmítka v co nejmenší velikosti, ale klasické váže. Drop shot a Texas, dvě metody, které vám umožňují maximálně přesnou, superživou, ale přitom opravdu pomalou prezentaci nástrah.

V ZEMI PROTINOŽCŮ

JAKUB: PŘÍBĚHY DOBRODRUHA A RYBÁŘE **DÍL DRUHÝ**
scénář a kresba: Jan Macků

POKRAČOVÁNÍ PŘÍSTĚ...

Na pstruhy s přívlačí až do listopadu? Na většině revírů ano...

Od roku 2024 je možné lovit na pstruhových revírech přívlačí až do konce listopadu. Tato změna byla přijata v roce 2023 novelou prováděcí vyhlášky k zákonu o rybářství a reakce byly zpočátku trochu rozpačité. První rok platnosti je však za námi a po letošních zkušenostech přijaly jednotlivé územní svazy ČRS pro následující sezonu některé úpravy. Co tedy čeká pstruhaře v roce 2025?

text: Jan Štípek foto: Ivo Novák

Začneme popořádku. Až do roku 2023 se lov na pstruhových vodách řídil původním zněním vyhlášky č.197/2004 Sb. k provedení zákona o rybářství, která v prvním odstavci § 17 uváděla, že v pstruhovém rybářském revíru je povoleným způsobem lov přívlačí od 16. dubna do 31. srpna a lov na umělou mušku od 16. dubna do 30. listopadu.

Po celkem dlouhé přípravě byla ale 29. září 2023 vyhlášena novela zmíněné vyhlášky, která nabyla účinnosti od 1. ledna 2024. A změnila § 17 tak, že v pstruhovém rybářském revíru je povoleným způsobem lov přívlačí i lov muškařením po celou sezonu, tedy od 16. dubna do 30. listopadu.

Jinak řečeno – nově prodloužila možnost přívlače na pstruhových vodách o další tři měsíce – září, říjen a listopad. S jedním omezením: nástraha může být v této době opatřena pouze jedním jednoháčkem.

Z důvodu pozdního termínu vyhlášení

novely vyhlášky nebyl čas na případnou reakci (úpravu bližších podmínek), proto se v roce 2024 na většině pstruhových revírů, až na výjimky, lovilo na přívlač do konce listopadu.

Jak to bude v roce 2025?

V rámci přípravy Rybářského řádu na rok 2025 už ale byl dostatečný časový prostor na rozmyšlení, jak naložit s prodloužením lovu přívlačí na pstruhových vodách pro následující sezonu. A této možnosti někteří uživatelé pstruhových revírů využili. Mottem úprav bylo ochránit omezením lovu přívlačí (a někde i muškařením) pouze do konce srpna cennější revíry s početnější populací

pstruha obecného a jeho přirozeným výtěrem. Bohužel je jich dnes už menšina.

Na všech ostatních revírech bude možné lovit přívlačí i muškařením do konce listopadu. Je to vcelku rozumné řešení. Revír se slušnou obsádkou pstruha obecného a dobrými podmínkami pro jeho reprodukci je třeba před zvýšeným rybářským tlakem přiměřeně chránit, na rozdíl od pstruhové vody s dominancí několikrát ročně vysazovaného pstruha duhového.

Takovému revíru se systémem (a po pravdě i cílem) vysadit a odlovit nemůže prodloužení možnosti lovu na přívlač uškodit, ba naopak. Nehledě k faktu, že dnes se oba způsoby lovu a používané

Víte, že podle prováděcí vyhlášky 103/1963 Sb. k tehdejšímu zákonu o rybářství platil na všech pstruhových vodách všeobecný zákaz lovu ryb od 1. září do 15. dubna, tedy sedm a půl měsíce?

nástrahy prolínají, jak výstižně popisuje na další straně jihočeský hospodář Pavel Moravec.

V roce 2025 tedy budou platit pro lov přívlačí na pstruhových revírech individuální úpravy v rámci jednotlivých územních svazů ČRS. V pravidelné rubrice LIDÉ tohoto čísla je přibližují hospodáři Jihočeského a Severočeského územního svazu, celkový přehled také přinesla aktualita na webu Rady ČRS (www.ryb-svaz.cz) uveřejněná 24. září 2024.

Shrnutí

Pro základní orientaci zopakujeme to nejdůležitější: **Územní svaz města Prahy, Západočeský územní svaz a Rada ČRS** umožní v sezoně 2025 lov přívlačí podle úpravy dané vyhláškou, tzn. do konce listopadu, samozřejmě v podzimním období pouze s jedním jednoháčkem.

Stejná úprava bude platit i ve **Východočeském ÚS**, kde ale jsou na některých pstruhových vodách vyhlášena pásma vyhrazená pouze pro lov muškařením.

Jihočeský územní svaz vybral 15 pstruhových vod významných z hlediska výskytu a reprodukce pstruha obecného, kde bude možný nejen lov přívlačí, ale i muškařením pouze do 31. srpna, pak platí až do 15. dubna všeobecný zákaz lovu ryb.

Severočeský územní svaz uplatnil zákaz podzimního lovu přívlačí z důvodu výtěru pstruha obecného na 10 revírech, **Územní svaz pro Severní Moravu a Slezsko** naopak určil jen 9 pstruhových revírů, na nichž je možno lovit přívlačí až do listopadu.

Pro přesné informace je nutné pečlivě prostudovat rybářský řád platný pro konkrétní revír – vedle tištěných soupisů lze vřele doporučit **popisy rybářských revírů** uvedené na webových stránkách **Rady ČRS**, kde rybáři najdou pravidla lovu platná přesně v den nahlédnutí (dynamicky se mění v čase). Rychlá informace přímo od vody, před zahájením rybolovu, se rozhodně vyplácí.

A na závěr historická reminiscence (zejména pro všechny věčně nespokojené rybáře): Víte, že podle prováděcí vyhlášky 103/1963 Sb. k tehdejšímu zákonu o rybářství platil na všech pstruhových vodách všeobecný zákaz lovu ryb od 1. září do 15. dubna, tedy sedm a půl měsíce? To by asi dnešní pstruhaři úplně neskousli, že?

Budme proto rádi za současné možnosti. Radost však kazí stav našich pstruhových vod, to je ale úplně jiná kapitola... ■

Ze zasedání Republikové rady

Republiková rada ČRS se sešla 7. listopadu 2024 na řádném zasedání. Na programu byly zejména následující body – výdej CR povolenek na rok 2025 na straně MRS, vyhodnocení činnosti na úseku sportu a práce s mládeží, příprava XX. republikového sněmu ČRS, návrh na mimořádnou povodňovou členskou známku 2025, plán práce Republikové rady ČRS na rok 2025, kontroly RDR a projednání aktuálních oblastí k RIS.

text: Lukáš Mareš, tiskový mluvčí ČRS

Republiková rada ČRS projednala návrh na **výdej celorepublikových povolenek na straně MRS pro rok 2025** a otázku **propojení informačních systémů MRS a ČRS**. Jednání se zúčastnil místopředseda MRS Ing. Miroslav Lániček. Představený model propojení systémů RIS (ČRS) a MORS (MRS) byl vnímán jako první krok směrem k budoucí integraci, avšak s omezeným rozsahem, který neodpovídá původním plánům plného propojení. Z těchto důvodů bylo doporučeno postupovat podle původně dohodnutého plánu, který zahrnuje zabezpečení datové konzistence a kontrolní mechanismy pro vydávání povolenek.

Na návrh předsedy ČRS dr. Karla Macha schválila Republiková rada ČRS, že **členům MRS bude pro rok 2025 zachován statut člena ČRS pro účely vydávání povolenek na revíry ČRS**. Celorepublikové povolenky bude MRS vydávat jako externí výdejce prostřednictvím systému RIS, obdobně jako tomu bylo v roce 2024. Plné propojení systémů bude testováno do 30. června 2025 a na zářijovém jednání Republikové rady ČRS v roce 2025 bude rozhodnuto o dalším postupu ohledně Statutu celorepublikového rybolovu pro následující období.

Republiková rada ČRS byla seznámena s **vyhodnocením činnosti sportovních odborů a práce s mládeží za rok 2024 a s plány na rok 2025**. V letošním roce proběhla všechna plánovaná zasedání sportovních odborů LRU a RT a uskutečnila se většina závodů dle termínového kalendáře. Některé závody byly kvůli zářijovým povodním zrušeny nebo přeloženy. Sportovní odbory poděkovaly Republikové radě ČRS za dlouhodobou podporu a umožnění účasti na mezinárodních soutěžích.

Předseda odboru mládeže při Republikové radě ČRS p. Jiří Marek informoval o **činnosti s dětmi a mládeží v uplynulém roce**. Mezi hlavní akce mládeže patřilo národní a mezinárodní kolo soutěže Zlaté udice, letní rybářský tábor ve Smetanově Lhotě či Setkání mládeže v Příbrami. Odbor mládeže plánuje na rok 2025 uspořádat všechny tyto klíčové akce a podpořit propagaci ČRS na dalších veřejných akcích.

Jednatel ČRS dr. Roman Heimlich informoval Republikovou radu ČRS o **přípravách XX. republikového sněmu ČRS**, který se uskuteční 23. listopadu 2024 v konferenčních prostorách Floret v Průhoních. Všem delegátům byly zaslány pozvánky a materiály k jednání.

Republiková rada ČRS projednala návrh předsedy ČRS dr. Karla Macha a jednatele ČRS dr. Romana Heimliche na **zavedení mimořádné členské známky pro rok 2025 jako podporu krytí škod způsobených zářijovými povodněmi 2024**. Podle předběžných odhadů dosahují škody způsobené povodněmi v místních organizacích přibližně 9 milionů Kč, přičemž pouze malá část těchto nákladů bude pravděpodobně kryta pojištěním. V souladu se zásadami pro čerpání prostředků nebude z mimořádné známky hrazena škoda, která bude pokryta pojištěním případně dalšími např. do-

tačnými zdroji. Většina výborů územních svazů předložila prostřednictvím svých zástupců v Republikové radě ČRS návrh na mimořádnou členskou známku ve výši 100 Kč, jejíž případný přebytek bude převeden do nového fondu pro mimořádné události a vzájemnou pomoc.

Republiková rada ČRS rozhodla o předložení **návrhu na mimořádnou členskou známku ve výši 100 Kč** pro dospělé členy k projednání XX. republikového sněmu ČRS a uložila připravit podklady pro zřízení fondu pro mimořádné události a vzájemnou pomoc při Republikové radě ČRS. Tyto prostředky mohou pak být využity pro rychlou pomoc postiženým oblastem při živelných událostech, na adresnou podporu handicapovaných rybářů apod.

Předseda ČRS dr. Karel Mach a jednatel ČRS dr. Roman Heimlich předložili Republikové radě ČRS **plán práce na rok 2025**, který zahrnuje pravidelná měsíční zasedání vždy v prvním týdnu, s výjimkou července a srpna. Z důvodu pracovních povinností předsedy ČRS bylo květnové zasedání přesunuto na 15. května 2025. Další návrhy na úpravu plánu nebyly vzneseny. Republiková rada ČRS plán práce na rok 2025 schválila.

Předseda Republikové dozorcí rady dr. Leoš Křenek seznámil členy Republikové rady ČRS s **výsledky říjnové kontroly hospodaření sekretariátu** za období od ledna do září 2024. V rámci kontroly byl zhodnocen průběh čerpání nákladů a tvorby výnosů. Náklady byly čerpány v souladu se schváleným rozpočtem na rok 2024, přičemž většina výnosů bude zúčtována až na konci roku. Republiková dozorcí rada ČRS také přezkoumala náklady spojené s RIS, které jsou od roku 2022 vedeny jako nedokončený dlouhodobý majetek. Byla provedena i kontrola účetních dokladů, včetně faktur, pokladničních dokladů a bankovních výpisů, a nebyly zjištěny žádné nesrovnalosti. Dokumentace byla vedena v souladu se zákonem o účetnictví.

Manažer RIS Bc. Tomáš Kočica podal Republikové radě ČRS informaci o **aktuálním stavu projektu informačního systému ČRS (RIS)**. Republiková rada ČRS projednala aktuální vývoj projektu RIS, který by měl být akceptován do konce listopadu 2024. Pro rok 2025 byl schválen rozpočet RIS ve výši 6,89 milionu Kč zahrnující provozní a rozvojové náklady, a přijat Dodatek č. 4 ke smlouvě s Asseco CE, který snižuje cenu projektu o 504 tis. Kč za neprovedené práce. Objednávka víceprací v hodnotě 820 tis. Kč zaměřených na připravenost systému pro sezonu 2025 bude realizována po akceptaci projektu.

K financování RIS na rok 2025 byl schválen záměr uzavřít Dodatek č. 2 ke Smlouvě o spolufinancování, který umožní přesun ušetřených prostředků mezi rozpočtovými kapitolami, s doporučením, aby výbory územních svazů projednaly Dodatek č. 2 do přímocového jednání Republikové rady ČRS s cílem nalezení shody napříč všemi územními svazy.

Příští zasedání Republikové rady ČRS se uskuteční 5. 12. 2024.

ANKETA časopisu Rybářství

připravil: Jan Štípek foto: archiv respondentů

Jak to bude v příštím roce ve vašem územním svazu s lovem přívlačí na pstruhových revírech od 1. září?

Bc. Pavel Moravec, rybářský hospodář Jč. ÚS ČRS

Novela vyhlášky č. 197/2004 Sb. k zákonu o rybářství umožnila od roku 2024 lov přívlačí na pstruhových vodách do konce pstruhové sezony (30. listopadu). Změnu osobně vnímám jako velký posun vpřed a je to určité narovnání podmínek s lovem muškařením.

Obě techniky zažily v posledních letech velký vývoj a v mnohém se dnes prolínají. Rybáři loví na přívlač dnes běžně využívají nástrahy z muškařského světa a obráceně muškaři používají twistrové ocásky, červy z umělých materiálů atd.

Když se podíváte pohledem ryby, tak už je těžké určit, zda na druhém konci udice je muškařský či vláčecí prut. A ve finále je pstruhu potočnímu jedno, zda ho ve výtěrovém období uloví či jinak ruší muškař nebo vláčkař.

S touto myšlenkou jsme přistoupili i k úpravám pravidel rybolovu pro rok 2025 a zaměřili jsme se spíše na možné dopady rybolovu jako takového na revírech, které jsou u nás velmi různorodé, a pravidla nelze tedy nastavit všude stejně. Jihočeské pstruhové revíry jsme pomyslně rozdělili do 3 kategorií s odlišným přístupem k hospodaření a různě nastavenými podmínkami rybolovu.

Do první skupiny lze zařadit ekologicky nejceennější části toků s výskytem přirozených populací pstruha obecného nebo lipa-

na podhorního a probíhá zde dobře jejich přirozený výtěr. Jedná se často o horní toky řek, které nejsou tolik ovlivněny působením člověka. V těchto tocích bude od roku 2025 platit zákaz rybolovu od 1. září do 15. dubna. Tímto opatřením chceme poskytnout prostor pro výtěr a založení další generace pstruha obecného a podpořit tak jeho přirozený výtěr, který je zásadní pro udržení těchto dobře fungujících částí toku.

Do druhé skupiny patří revíry, kde jsou vhodné podmínky pro výskyt lososovitých ryb, ale tyto populace nejsou tolik stabilní a jsou závislé na doplňování ryb z umělého chovu. Zde bude umožněn lov přívlačí i muškařením až do konce pstruhové sezony (30. listopadu).

Třetí skupinu tvoří ekologicky zdevastované toky nebo toky na spodní hranici pstruhového pásma, kde jsou vhodné podmínky pro vysazování pstruhů duhových, ale z hlediska pstruha obecného a lipana podhorního již nejsou tyto toky perspektivní. Zde bude také umožněn lov přívlačí a muškařením do 30. listopadu.

Když vše na závěr shrneme, tak na 15 jihočeských pstruhových revírech (většinou pouze jejich částech) bude od roku 2025 od 1. září do 15. dubna platit všeobecný zákaz lovu ryb. Na zbývajících revírech bude povolen lov na přívlač až do konce pstruhové sezony.

Ing. Václav Jelínek, rybářský hospodář Svč. ÚS ČRS

Severočeský územní svaz reagoval na novelu vyhlášky, která mimo jiné změnila období lovu přívlačí na pstruhových revírech, formou bližších podmínek výkonu rybářského práva.

Pstruhové revíry jsme rozčlenili do dvou kategorií. Na menším počtu z nich lze lovit přívlačí jen do konce srpna, ale většina pstruhových revírů umožňuje lov přívlačí po celou sezonu, tj. od 16. dubna do konce listopadu. Účinnost těchto opatření je již od roku 2024 a zůstává nadále v platnosti.

Po debatě s našimi místními organizacemi, které hospodaří na pstruhových revírech, bylo vybráno 10 revírů, kde je lov přívlačí povolen pouze do konce srpna, jako tomu bylo v minulosti. Jedná se primárně o vodní toky, kde se pstruh obecný přirozeně rozmnožuje a máme výrazný zájem na ochraně jeho populace.

Jedná se o pstruhovou část Ohře, Mohelku a další revíry. Jistým specifickým našeho územního svazu je rovněž skutečnost, že ochrana původních lososovitých ryb se netýká pouze

pstruha obecného, ale také lososa obecného, s čímž souvisí zákaz lovu ryb přívlačí od 1. září také na revíru Kamenice 2A. Úplný seznam revírů s omezením naleznete na našem webu.

Nad rámec novely vyhlášky nebudeme omezovat rybáře při lovu přívlačí tam, kde jsou revíry závislé na vysazování ryb, jako jsou siven americký nebo pstruh duhový. Ať už se jedná o pstruhové nádrže, drobné potoky nebo oblasti s velmi nízkým pH vody, například v oblasti Jizerských hor.

Vloni pro nás byl jistou komplikací termín přijetí novely vyhlášky, který neumožnil zahrnutí upravených bližších podmínek rybolovu do tištěného soupisu revírů. K rozšíření této informace jsme však využili jak našeho webu, tak i komunikace přes sociální síť Facebook a rovněž dalších sdělovacích médií.

Aktuálně nastavenými pravidly jsme vytvořili rovnováhu mezi přiměřenou ochranou přirozeně se obnovujících populací pstruha obecného a možností lovu přívlačí na pstruhových revírech po celou sezonu.

UDĚLEJTE SI RADOST DOPŘEJTE SI KVALITU

VYBAVTE SE POHODLNĚ V NAŠICH 21 PRODEJNÁCH!

PLNÝ VELIKOSTNÍ SORTIMENT ★★ ★

SPOLEČENSKÁ KOŠILE ZDARMA dle výběru

sako a kalhoty HARALD

oblíbená rybářská uniforma z kvalitní tkaniny se sníženou mačkovatostí a s vysokým podílem vlny

sako i kalhoty lze zakoupit samostatně

mnoho dalších...

ŠIROKÝ SORTIMENT KALHOT

Velmi široký sortiment kalhot do terénu i pro běžné použití. Vyberte si od pružných univerzálních kalhot, přechodových kalhot až po zimní, s klima-membránou i bez.

ŠIROKÝ VÝBĚR

HŘEJIVÉ FLEECE ODĚVY
MICRO FLEECE
POLAR FLEECE - Light
POLAR FLEECE
POLAR FLEECE - Thermo
Velký výběr fleece oděvů, které lze nosit samostatně, nebo jako zateplovací vrstvu.

KVALITNÍ KOŠILE
Široký výběr příjemných košil.

BAVL. TRIKA S POTISKY
Oblíbená bavlněná trika s potisky.

mnoho dalších...

HŘEJIVÉ THERMOKOŠILE

WEMOS jemný fleece
WOBAR jemný fleece
WASON jemný fleece
WILAR textilní kožešina uvnitř

NOVINKA NOVINKA

Thermokošile poskytují nadstandardní tepelný komfort a pohodlí.

DALEKOHLÉDY BATOHY NOŽE A DÝKY

TIP NA DÁREK PRO MĚLOVNÍKY PŘÍRODY

LAHVE A TERMOSKY TAŠKY A VAKY

a mnoho dalších potřeb do přírody...

PREZENTACE PRODEJEN a E-SHOP: WWW.BANNER-SHOP.CZ

FIREMNÍ PRODEJNY BRNO | ČESKÉ BUDĚJOVICE | HODONÍN | JIHLAVA | J. HRADEC | LIBEREC | OLOMOUČ | OSTRAVA | PLZEŇ
PRAHA | PARDUBICE | PŘEROV | STRAKONICE | SVITAVY | ŠUMPERK | TÁBOR | TEPLICE | TŘEBÍČ | TRUTNOV | ZLÍN | ZNOJMO

Rostislav Masopust

„Spousta rybářů nemá potuchy o jménech jako Rod Hutchinson, Paisley, Brix...“

Rybář, bývalý redaktor magazínu Kapr, aktivní závodník, kameraman a střihač v jedné osobě. Ale také sběratel starých navigáků, knih, časopisů, odznaků, rybářských vah, vše s nálepkou Made in England.

text: Jan Stluka foto: Rostislav Masopust

Obdivovatel ostrovního stylu chytání kaprů a velký znalec historie vlasové metody. Myslím, že v České republice nenajdeme nikoho, kdo by měl obsáhlejší a podrobnější informace, snad jen s výjimkou Jardy Těšínského. Jinak také sympáťák, který si svou tvrdohlavostí a vůlí vydobyl renomé i za hranicemi.

■ Nejdříve něco o tobě. Bydliště, stav, vzdělání, oblíbené jídlo a film?

Truhlář, Meziboří u Litvínova, hrdý otec dcery, který miluje dobré jídlo – steak a krevey, ale ani konzervou na rybách nepohrdne. Na televizi moc nekoukám, filmů a filmování mám za den opravdu přemíru.

■ Oblíbená nástraha?

Conquer-squid-krill-scopex – jednoduchá, nepřevoněná, ale super účinná kulička z dílny Petera Šimoniče.

■ Začátek rybářské cesty?

Požární nádrže, pak rybářský kroužek. Opravdové zasněžení do rybaření se mi dostalo od Jindry Uhlíka, dnes už nejen kamaráda, ale i švagra. Velký milník bylo první setkání s kuličkami, kterým se říká boilie. Jindra je sehnal od pana Podrazila, úplně první byly, tuším, že příchutí broskvev a oliheň. Nachytaly nám spoustu ryb.

Za objevem nástrah, které se dávají pod háček, nebyly časopisy ani rybářské výlety,

ale náhodné setkání při dovolené v Chorvatsku.

■ Které další rybářské osobnosti tě ovlivnily?

Další člověk, který mne na rybářské cestě hodně ovlivnil, byl Jaroslav Procházka. Bohužel už není mezi námi, ale jeho názory i pohled na kaprařinu v nás, básnický řečeno, žije dodnes.

Následovaly výlety na soukromé vody, na kterých se dá rychle posbírat mnoho zkušeností. Vyvážení, práce s rybou, podebírání, nahazování, přesnost při krmení atd. je velká zkušenost. Zde bych chtěl poděkovat jezeru Vrbenský, kde moje cesta začala. Zhruba v roce 2009 mi Labe vydalo rybu přes 23 kilo, což byl i rekord internetové soutěže CZECH CARP – vítězem roku 2008 byl Láďa Krpeš. Putovní pohár mám dodnes doma, protože se soutěž bohužel zrušila. A já, jak se znám, bych ho asi stejně nevrátil...

■ Co pro tebe ten skvělý úlovek znamenal?

Tato ryba mi dala pocit klidu, možná přinesla i trochu slávy. V těch letech byla rybařina dostupná jen s obtížemi, hodně mi teh-

dy pomohl Petr Gaveda, který byl napojený na KL Angel Sport. Tehdy nebylo mnoho těch, kteří by měli slušnější výbavu. V podstatě si vybavím jen tři jména – Janotta, Ry-lak a Sova. Ti tři měli Sky Pod, swingery i pí-páky. My kluci na škole na ně koukali jako na modly. Tenkrát stála sada indikátorů 25 tisíc korun. Hodinová mzda na brigádě byla padesát korun. Ale já ty indikátory chtěl,

a tak jsem makal a makal, naspořil, stočil bankovky do ruličky, dal do kapsy košile a jel do Prahy za Petrem, ať mi je sežene. Shodou

okolností i náhod jsem pak s Petrem strávil několik sezon na březích vod a mnoho se od něj naučil. Pak přišlo pořízení první kamery. Následovala první produktová videa a cesta, jak se snáze dostat k rybářské výbavě, byla otevřená.

■ Jak tedy pokračovala?

Kontakt přes kamaráda mě zavedl do redakce magazínu Kapr – mimochodem super brigáda – editování textů, kontrola překladů a podobně. Tato spolupráce dala vzniknout internetovému projektu Carp Dream. Všichni, kteří tímto projektem prošli, jsou dnes zaměstnáni u některé z renomovaných firem – Fox, Korda, Avid.

Jan Ježek, mladý talent - 11 let

Václav Hora

Myslím, že velkou roli v tomto úspěchu hrál fakt, že jsme byli nadšení a dali jsme do toho všechno. Dnes je to čtrnáct let od založení spolku CDA (Carp Dream Association).

■ Spolupracoval jsi i s Jardou Těšínským...

Ano, sloučením časopisů Kapr a Kapří svět začala úžasná spolupráce s Jardou Těšínským, nestorem české kaprařiny. Nej-

dříve jen videa, pak následovala nabídka práce na plný úvazek. Skvělé časy, rád na to vzpomínám. Všude nám braly velké ryby – Francie, Polsko, Chorvatsko. Jarda myslím oceňoval i moje znalosti – spousta rybářů nemá potuchy o jménech jako Rod Hutchinson, Paisley, Brix apod. Vždycky bylo o čem si povídat, co rozebírat. Následovalo výběrové řízení u firmy Fox.

Když podepisuješ smlouvu ve stejné bu-

dově jako ti, na které jsi před deseti lety koukal v časopisech, máš pocit jako hudebník, který nahrává svoje album na Abbey Road. Zde patří velké díky Romanu Veselému.

■ Jak vypadá všední den Rosti Masopusta?

Každý náš spolupracovník má ve smlouvě jasně dáno, kolik dní se mnou musí pracovat. Jedeme klasicky podle měsíčního plá-

Jaroslav Procházka

Švagr Jindra Uhlík

nu. V podstatě se dá říci, že každý den jez-dím, točím, stříhám a edituji. Vedle značky Fox se mediálně starám ještě o přívlačový Fox RAGE a feeder program Fish Matrix.

Pracuji i s mládeží, která má také dveře do týmu Fox otevřené. Moc mě baví sledovat rozvoj a pokroky těchto mladých pušek. Mám i favorita, syna jedno z mých kamarádů, který má v jedenácti letech na kontě velké ryby, a to v množství větším než malém.

■ Jaký je rozdíl mezi spolupracujícím rybářem, testerem a konzultantem?

Kdo začíná, má povětšinou jenom slevu, podle kvality práce se dostává v žebříčku nahoru. Postup stojí poměrně hodně práce i času. Bohužel v podstatě každý týden mě oslovují rybáři, kteří chtějí být součástí týmu firmy Fox, protože už mají dva příspěvky na sociálních sítích. Odpovídám stále stejně – požádám o dvě videa vlastní

BÁJEČNÝ VÁNOČNÍ DÁREK!

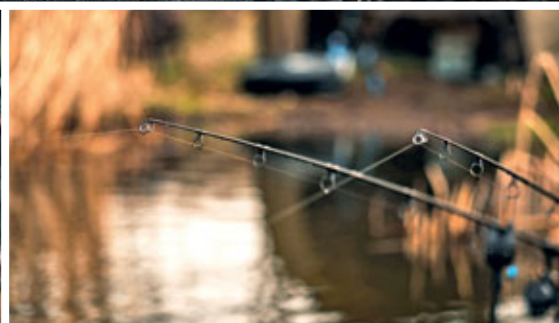
Udělejte radost
originálním
dárkem
předplatným!

predplatne@rybar-sro.cz
mobil: 778 002 240
www.irybarstvi.cz

Jaroslav Těšínský

Rod Hutchinson a Julian Cundiff

Peter Šimonič

tvorby a kopii alespoň jednoho publikovaného článku v časopise, například v Rybářství. Málokdo se ozve zpět. Nutno dodat, že ti, jejichž práce se nám líbí, od nás dostávají nabídky.

■ Kdo je pro tebe hvězda síti?

U síti moc nekoukám na sledovanost, tu lze velmi snadno nafouknout a těch variant je mnoho. Z internetových tvůrců mne baví Venca Hora – punk styl z malé vody, boží.

■ Rybářský řečneme ne vzor, ale někdo, kdo tě inspiruje?

Co týče „klasických rybářů“, prvně musím věřit tomu, co dělají, a musí mít za sebou nějakou historii. Konkrétní jména – Jarda Těšínský, kaprař s velkým K, nebo Tomáš Blažek, zástupce mladší generace. Vždycky mi poradil, a když bylo třeba, tak i nahodil. A má nachytané úžasné ryby.

Za Slovensko jednoznačně Peter Šimonič.

■ Veselé příhody z výprav?

Jednou mi ve Francii chodila liška kolem bivaku. Žrala krmení určené kaprům, šramotila celou noc, a hlavně se vůbec nebála. Nebyl to úplně dobrý pocit. Ráno vypravím Jarduvi o tomto nočním dobrodružství. Další noc se ozvalo škrábání zase, tentokrát už na stěnu bivaku. Beru telefon do ruky, abych měl pro partáka důkaz. Nahrávám, ležím, ani nedutám. Další noc znova. Modří už jistě vědí, kdo přejížděl prsty po stěně bivaku a královsky se bavil.

Při jednom lodním výletu se nám zadřel motor, alespoň jsme si to mysleli, rybařit se začalo zkrátka tam, kde se vrtule přestala točit. Nijak zajímavé místo, žádná hrana, kořeny, lavice, jen na pár místech opravdu tvrdé dno. Uvolnění kotevní lano zamotané do motoru stálo za objevem jednoho z nejlepších míst, které vydalo neskutečné množství velkých ryb.

■ Měl jsi někdy při rybaření strach o život?

V začátcích nám doslova létaly bivaky, plachty a tak dál. Dnes už vím, jak a čím přikolíkovat bivak, zabezpečit člun atd. Netvrdím, že je příjemné sedět v bouři, která se postupně mění v orkán, ale strach o život, to ne.

■ Máš ještě nějaký rybářský sen?

Překonat oficiálně hranici třiceti kilogramů. Vloni mě zradila váha, která končila číslicí 30, tam se ručička zasekla, ale nikdo se nedozví, o kolik kilogramů se mohla posunout, jestli o dva, o tři nebo o pět. Tak uvidíme letos.

Na další povídání, příběhy, fotky ze sbírek, tipy a zajímavosti z kaprařské kuchyně Rostislava Masopusta se můžete těšit v dalších číslech. ■

Jak dopadli naši muškaři na ME v Polsku?

Mistrovství Evropy v muškaření, šampionát starého kontinentu, šampionát nadějí našeho sportu. Dost často se zde setkáváme s bývalými juniory, kteří poprvé nakukují do seniorské kategorie. Nezavodí tu však jen mladšové, jsou tu hlavně velmi zkušení borci. Některé státy vysílají na MS a pak i na ME skoro stejné týmy. Většina států však má týmy pro šampionáty oddělené dle kvalifikací.

text: Jiří Pejchar foto: autor

Unás v ČR nominujeme závodníky podle výkonnostního žebříčku z předchozího roku. Prvních osm závodníků v pořadí žebříčku má jistou nominaci buď na MS, nebo ME jako závodník či náhradník. Ostatní je již na trenérovi, který si musí sestavy pětičlenných týmů poskládat tak, aby vyhovovaly jeho představě a daným podmínkám šampionátu.

Pro letošní mistrovství Evropy v Polsku

na řece San a nádrži Myczkowce byli trenérem Ivanem Vančurou nominováni tito závodníci:

Pavel Chyba – závodník MK Jaroměř – Česká Skalice. Nejzkušenější člen výpravy. Mistr světa i Evropy v družstvech. Mistr světa i Evropy v jednotlivcích. Pavel ukončil svoji reprezentační kariéru před šesti lety a nyní hlásí návrat, kdy byl do Polska povolán místo Antonína Peška.

Miloslav Hosenseidl – závodník RSK

České Budějovice. Milda je také velmi zkušeným mezinárodním závodníkem. Třikrát se stal mistrem Evropy v družstvech.

Tomáš Langer – závodník klubu Muškaři Vinohrady. Tomáš je bývalý juniorský reprezentant. Mezi seniory však již není úplným nováčkem, svoji první mezinárodní zkušenost získal v roce 2021, kdy byl náhradníkem týmu MS ve Finsku. Těžší premiéru mít snad už ani nemohl. Byl

nasazen do posledního lodního kola, kde se bojovalo o rybu. Tomáš svoji premiéru zvládl a tým podržel úlovkem síla.

Samuel Piekar – závodník MK Jaroměř – Česká Skalice. Sama díky covidovým obdobím minuly nominace mezi juniory. V loňském roce si však připsal svoji první mezinárodní zkušenost, kdy byl členem týmu ME v Portugalsku.

Vojtěch Marek – závodník RSK Pepa Čáslav. Vojta ukončil svoji juniorskou reprezentační kariéru týmovým bronzem na MS v Itálii 2022. Dal si rok pauzu a letos je již členem týmu ME v Polsku. Takhle rychlý přestup se mezi juniorskou a seniorskou reprezentací v ČR povedl jen hrstce závodníků.

Trénujeme...

Na první trénink jsme s Tomášem Langerem vyrazili do místa dění již na začátku července. Navštívili jsme mého kamaráda Wojteka Gibinského, který nám dal mnoho užitečných informací. Zachytili jsme si na závodních úsecích, pochytili krásné ryby, vyzkoušeli hodně věcí. (Na závod-

ních úsecích nesmí členové týmů lovit 30 dní před šampionátem.)

Na druhý trénink, teď již oficiální s celým týmem, jsme vyrazili týden před šampionátem. První tři dny tréninku teklo hodně vody, 50 kubíků. San je velká široká řeka, někdy i sto metrů, takže 50 kubíků je zde chytatelných.

Soustředili jsme se hlavně na trénink v závodním čase od 9 do 12 hodin. Chytali jsme pstruhy potoční, sem tam se spletl nějaký malý lipánek. Jenže minimální hodnotitelná míra šampionátu byla stanovena na 25 cm, tak se stalo, že jsme chytali za den třeba jen 3–5 mírových hodnotitelných ryb. Většina potočáků se velikostně pohybovala v rozmezí 20–25 cm. Míroví lipani v tréninkových úsecích zcela chyběli. Ulovili jsme jen a pouze dva kousky.

První závodní den

Po týdenním tréninku jsme se přestěhovali do oficiálního hotelu Salamandra. Na poradě kapitánů Ivan vylosoval a boje mohly začít. Čtyři sektory na řece San a jeden sektor na nádrži Myczkowce. Nádrž

NA CO A JAK jsme na Sanu lovili?

► **Na přehradě Myczkowce, sektor 1**, nebyl prostor nahánět ojedinělé pstruhy, bylo třeba se soustředit na okouny nebo plotice. Chytali jsme je s plovoucí šňůrou s tagovými nymfami velikosti 14–18. Nymfy jsme měli vždy s tungstenem, aby mušky rychle propadly mezi trávy k rybám. Minimální míra tu byla 20 cm, přesto se chytalo hodně podměrečných ryb a bylo třeba trochu štěstí, aby ten poměr větších mírových ryb byl vyšší.

► **Sektor 2, řeka San hned pod elektrárnou u vesnice Zwierzyn.** Nejhezčí úsek řeky, chytí a pusť úsek, kde jsou velké ryby velmi časté. Tady měla minimální hodnotitelná míra 25 cm opravdu smysl. Chytali jsme tu hodně na sucho, mušku splávek s odhodem a pak nymfovali v proudech. Již na tréninku v červenci jsme zjistili, že černá barva mušek bude dobrá a že nám funguje. Na sucho jsme chytali černé jepice s červeným bodem. Na nymfu zase stříbrná hlava, černé tělo a stříbrný ovin. Olivová nymfa jepice byla také účinná, stejně klasické pheasant tail nymfy.

► **Sektor 3, řeka San kolem vesnice Hoczew.** Na tomto sektoru se smělo chytat pouze s jednou suchou muškou. Chytali jsme tu na již zmíněné černé jepice, ale i malinké quilky olivky. Suchý sektor je za mě při šampionátu fajn, když jsou na to podmínky. Na Sanu rozhodně by.

► **Sektor 4, řeka San Lesko.** Tady to byl oříšek v každém okamžiku. Sektor, kde bylo nejméně mírových ryb, kde míra 25 cm byla velmi vysoká. Úlovek 4 ryb v závodě zde byl v prvních kolech lepší průměr a v dalších kolech krásný výsledek. Mušky jsme tu používali stejně jako na horních sektorech, jen ryb bylo málo a chtělo to hodně trpělivosti v hledání větších ryb.

► **Sektor 5, řeka San pod Sanochem.** Hlavní lovnou rybou tu byl jelec tloušť. Minimální míra 20 cm. Řeka místy až sto metrů široká a hejno tloušťů nebo ojedinělý pstruh byly jen sem tam, takže hledej, šmudlo! Chytalo se zde na vítězství 15–20 ryb, ale i 10 kousků byl skvělý výsledek. Jakmile závodník našel tloušť, dali se odchytat na sucho třeba s rockerkou nebo na mokro. Prostě klasický lov tloušťů, nic speciálního. Kdo měl proudy, nymfoval a sem tam mezi tloušťi chytil i pstruha.

pro nás byla velkou neznámou, protože zde nebyl povolen žádný trénink. Nikdo tam nechtěl začínat.

Osobně jsem si přál, aby tam začínal Milda, náš jezerní specialista. Nadával mi za to, ale moje přání bylo splněno a na první závod na nádrž musel nastoupit. Myczkowce známe z přechozích šampionátů 2005, 2010 a 2018, jenže to byl povolen trénink na části nádrže a také byli vysazeni potočáci. Tentokrát ani jedno neplatilo.

Taktika byla jasná: sleduj svého Poláka. Polovina lodí vyjela do horní části nádrže lovit pstruhy. Vrátili se však s prázdnou nebo s minimem. Milda v lodi s Irem chytali malé podměrečné okouny, a tak v polovině závodu vyjeli zkusit najít pstruhy. Irovi se podařilo dva okouny naměřit, ale Milda to štěstí neměl. Ke konci závodu měl však při jednom driftu záběr. Tak ten drift zopakovali a pstruh potoční byl na světě.

Při návratu všech lodí se ukázalo, že ty lodě, co se soustředily na pstruhy, až na výjimky neuspěly. Milda se s jedním pstruhem umístil uprostřed závodního pole. Kluci na řece poznali, že v závodních úsecích jsou opravdu lipani a bude to o něčem jiném, než byl trénink. Poláci od prvního kola ukazovali, že tahle specifická velká řeka je jejich a znají to tam jako své

boty. První závodní den vyhráli s velkým náskokem. Za nimi Francouzi, my a Španěl.

Druhý den

Druhý den byla taktika na jezero daná. Nesoustředit se na pstruhy, ale aktivně hledat plotice a okouny. Ty pak odchytávat s plovoucí šňůrou. Samuel v tomto závodě naměřil „pouze“ tři ryby, na které musel chytit dalších dvacet pět podměrečných. Tyhle tři kousky mu stačily na šesté místo.

Jedna loď však pstruhy našla. Lovil na ní Slovák se Španělem. V zátce u hráze objevili duháky. Slovák chytil čtyři kousky a Španěl sedm. V dalších kolech je již nikdo jiný nenašel.

Na řece kluci podali podobný výkon jako první den a stále jsme se drželi na medailových pozicích. Poláci opět chytali skvěle a drželi si jasné vedení. Již v tomto druhém kole bylo vidět, že to bude jejich jízda ke zlatu systémem „start-cíl“. Za nimi to však vřelo.

Souboj našeho týmu, Francouzů a Španělů byl dechberoucí. Neustále nahoru dolů, každá ryba v každém kole rozhodovala. Jen Poláci si jeli svoje a nikdo jsme se k nim nedokázali přiblížit. Bylo krásné, jak jsme si všichni mezi týmy přáli vzájemně úspěch. Každé ráno před odjezdem jsme se hecovali a vtipkovali.

Děkujeme!

Byl to krásný závod, užili jsme si ho moc. Tyhle boje o každou rybu jsou vždy nezapomenutelné. Abychom však mohli vycestovat na takový šampionát, je třeba nemalých finančních prostředků.

Jsme ve světě reprezentanti **Českého rybářského svazu** a jemu vděčíme a děkujeme za podporu, bez které bychom závodit o medaile nemohli.

Děkujeme také dalším sponzorům, kteří nás podporují materiální formou:

Hanák Competition – hlavní partner – muškařské vybavení

Bushman – outdoor oblečení a obuv

Tommi – Fly – muškařské vázací materiály

Martin Růžha – vybavil nás s sebou výborným jídlem

Ortlieb – voděodolná zavazadla

Nakonec to dopadlo, tak jak ukázalo první kolo. Poláci jasně vyhráli, druhý se umístil tým Francie a my jsme získali bronzové medaile. Krásný boj do posledních chvil. Boj fair play s velkou, ale přátelskou rivalitou, kde uznáváme jeden druhého, kde není místo pro nic jiného! ■

BUSHMAN® Bunda WOLF PRO 3v1

Z RYBÁŘSKÉ PRAXE

Sumečci

- metla našich tůní

Tohle je úlovek asi za hodinu

Mám týden volna. Pro někoho by to bylo dost, pro někoho málo. Já jsem ten druhý případ, tedy hlavně v tom smyslu, že bych se chtěl vypravit na spoustu míst za rybami, ale za týden se to prostě stihnout nedá. Znamená to tedy všechno pečlivě rozvrhnout, naplánovat, ale současně se modlit, aby mi mé plány nezhatilo v tuhle chvíli naprosto nevypočitatelné počasí...

text: Milan Tychler foto: autor

Mám štěstí. Prší povětšinou jen v noci, a to mi nijak nevadí, protože na noc nic naplánováno nemám. Všechny výpravy jsem rozvrhnul tak, aby to nebylo příliš daleko a rozhodl jsem se navštívit ta místa, kde už jsem hodně dlouho nebyl, a to i taková, která rybami právě neoplývají, ale je tam hezky. Zajímá mě, jestli se to po letech změnilo, anebo zůstalo všechno při starém. Na úlovku vůbec nezáleží. Jsou to jen takové výlety s nahozenými pruty. Prostě, jak se říká, na pohodu.

Z kraje týdne všechno vychází tak, jak má a jak to bylo v plánu. Dokonce se setkávám i s lidmi, se kterými jsem se už roky neviděl. Je fajn, když můžete posedět, podebatovat, a ještě k tomu mít nahozené pruty. A když k tomu ještě navíc něco kloudného zabere, pak už to lepší být ani nemůže a ke všemu to někdy i dost pobaví.

Větší ryba tu není

Krásný záběr na feederový prut dostávám na břehu jednoho malého rybníka, kde jsem nebyl už více než deset let, ve chvíli, kdy se bavíme se známým rybářem o tom, co se tady za ty roky změnilo. Dost plamennou řečí mi sděluje, že vůbec nic a že je to pořád stejně špatné. Co se tady vysadí, to se taky rychle chytí a ryby v této vodě prý nestačí a ani nemají šanci vůbec vyrůst. Než se rozkoukají anebo dosáhnou zákonné míry, jsou z vody a jdou na pekáč. Je půlka července a on, ač tu vyse-

Není vysoký, ale má něco mezi šedesátí a sedmdesátí centimetry

Tady budu mít možná šanci i na jinou rybu

Tato drobná plovoucí nástraha zlákala pěkného kapra

Ryba čistě náhodná

dává celkem pravidelně už od dubna, prý má ulovené jen čtyři mírové kapry. Navíc prý tu kapři berou jen na kukuřici nebo medové foukačky. Větší ryba tu prostě není.

To zní jako dost neutěšená situace a já s sebou ke všemu ani nic takového nemám. Pod jedním háčkem mám nastra-

ženou malou kuličku plovoucího boilie a pod druhým peletu, což můj kolega vyhodnotil jako naprostou ztrátu času.

Tvářil se dost sebejistě, ale jen do té doby, než se špička mého prutu s kuličkou boilie ohnula do pravého úhlu a ryba si hned brala vlasec přes povolenou brzdu. Popadnu prut, maličko dotáhnu brzdu

a od samého počátku vím, že tahle ryba rozhodně nebude úplně malá. Nebude to sice ani žádný gigant, nicméně do kolego-va povídání tento kousek rozhodně nezapadá.

Docela pěkný šupináč

Zaseknutá ryba si to namířila rovnou do prostřed rybníčka a peláší, jako kdyby jí za ploutvemi hořelo. Prut je pořádně ohnutý a kolega jen nevěřičně kroutí hlavou.

„To jsem tu snad už pět let neviděl,“ povídá.

úniku, ale čas je neúprosný a síly docházejí. Konečně se pod hladinou objevuje docela pěkný šupináč. Není vysoký, ale bude mít tak něco mezi šedesáti až sedmdesáti centimetry. Což platí za docela pěknou rybu i na slušně zarybněných vodách.

Zapomenutý kapr

S úsměvem se obracím na kolegu, který celé to zdolávání evidentně nenesl vůbec lehce. Myslím, že jeho rybářské ego dost trpělo. Nicméně stalo se. Ryba je na břehu

vat, vychvalovat své nástrahy anebo se nějak vyvyšovat. Jednoduše se to stalo a jediné, co teď cítím, je radost z úspěchu. Děkuji svatému Petrovi, že mě podaroval rybou na vodě, kterou jsem nenavštívil mnoho let. Co víc bych mohl chtít?

Kapra pouštím, chytáme dál. Ryby mají evidentně svůj den, protože jsou při chuti a berou jak mé, tak i kolegovy nástrahy bez rozdílu. Jsou to sice jen menší kapříci, ale našlo se mezi nimi i pár mírových, z nichž jeden našel místo i v kolegově vezítku, takže byl více než spokojen...

Většina sumecků už má bříska plná krmení

Tento zůstal zaklíněný v krmítku

Já se jen usmívám, protože k tomu prostě nemám co říct. Tak jen držím prut a snažím se nějak kontrolovat úprk zaseknuté ryby, která náhle mění směr šikmo rovnou do kouta s rákosím. Tak tam bych ji viděl jen hodně nerad. Chtě nechtě, musím přitvrdit. Snad to náradí, tedy hlavně návazec, zvládne bez úhony. No, bylo to jen tak tak.

Rybu obracím jen kousek od nebezpečného místa. Vedu ji teď podél břehu k sobě a snažím se ji zvednout k hladině. Moc se jí nechce. Mám ji pod nohama, kde se tvrdě drží dna. Nechám ji tedy kroužit sem a tam a čekám, až se unaví, abych ji v příhodné chvíli zvedl a pak šup do podběráku.

Chvilí to trvá. Dvakrát ještě vyrazí ke krátkému

a po všech těch řečech o tom, že v rybníce nic není, bude muset zaujmout nějaký postoj, neboť právě stojí před rybou, která tu na sto procent neměla být.

Navíc byla ulovena na nástrahu, která podle jeho slov neměla ani tu nejmenší šanci na úspěch. Boilie tu prý kapři vůbec nežerou. Jeho vysvětlení ale bylo prosté: Je to zapomenutý kapr, a to že sebral tuhle nástrahu, byla prostě náhoda. A víte co? Možná že má pravdu, neboť velká část rybaření bývá často jen jedna velká náhoda.

Celou situaci nechám tak plynout, mám z pěkné ryby neho-

vám jen r a d o s t a vůbec to lám nijak komento-

Zajímavý rybníček

V druhé půli týdne se počasí najednou a bez předchozího varování mění. Dlouhotrvající vedra přinášejí bouřku a přívalové lijáky. Odpoledne jsem od vody jen na poslední chvíli unikl suchou nohou a přšelo skoro celou noc. Ráno je venku jak v prádelně. Dusno, vlhko k zalknutí. Tohle já nemám moc rád. Je zataženo, ale pršet už by nemělo.

Zbývá tedy vymyslet kam na ryby. Původní plán musím zrušit, jelikož dlouhá trasa po polní cestě k jedné z původně zamýšlených vod teď nebude možná. Na sto procent bych tam někde uvíznul. Nevadí, pro tento případ mám v záloze rybníček, který je takřka za rohem. Není to ani deset kilometrů cesty, a protože jsem na dnešek plánoval stejně jen takový odpočinkový den, celkem se mi to i hodí.

Tato voda má jen něco málo přes hektar, není hluboká a zajímavá je pro mě hlavně tím, že se tu vyskytuje sumeček americký. Tento tvor je rybáři rybou veskrze nenáviděnou, ale u nás na Moravě je to celkem rarita.

Se sumeckem americkým se více setkávají rybáři od labských tůní. V této vodě jich bylo vždycky plno, ale po povodních v roce 1997 se zdálo, že je s nimi konec a uplavali s vodou.

Jsou pěkní, ale malí

Brzy se však ukázalo, že rozhodně ne všichni. Nicméně pak už se chytil jen občas nějaký a dali se tu konečně chytat i kapři na běžné nástrahy, které v minulosti sumečci prostě nenechali na pokoji. Dokázali rybářům otrávit život tak, že sem prostě přestali chodit. Jsem tedy zvědav, jak to tam vypadá dnes, protože naposled jsem tam byl právě v době před povodní.

Jak na malé všechožrouty?

Nemám v plánu chytat tady kapry. Už jen proto, že ty mohu dnes chytat prakticky všude, kde se mi zachce. Rád bych ale držel v dlani po letech zase toho otravného sumečka. Samozřejmě opatrně, protože

Zkusím něco jiného a jinde

nut věnuji obhlídce břehů, ale nakonec se usadím hned na prvním místě, kde je dobrý přístup k vodě.

Vpravo je teď při vyšší spodní vodě, protože zde není přítok, zaplavené vrbové křoví, a daleko to není ani k pásu rákosu. Je to dobré místo, a pokud tu nebudou sumečci, určitě tu budou jiné ryby, se kterými se mohu pobavit stejně dobře. Chtěl bych ale chytit právě sumečka. Nejdříve ze všeho si připravím návnadu do krmítka.

Z dřívějšíka vím, že tyto ryby nepohrdnou ničím. Bude-li směs sladká, slaná, ovocná nebo páchnout rybinou, je to prakticky jedno. Když ji ještě doplním troškou nějakých dvoumilimetrových pelet a hrstí masných červů, sumečci se jistě dříve

sec a ještě než si sednu na stoličku, špička už se ohýbá, a to hodně svižně. Hned zaseknou a už vedu rybku k sobě. Myslím, že to bude nějaká nedočkavá ouklej nebo plotička, ale k mému překvapení i radosti současně je to sumeček. Jak se zdá, daří se jim zase víc než dobře a asi jich tu bude dost.

Trvá jen pár vteřin, než ho mám v dlani a mohu si ho zase prohlédnout. Má sotva patnáct centimetrů a zdá se být v dobré kondici. Prohlížím jeho vousatou hubu, pichlavé ploutve a kluzké tělíčko. Rybka je to hezká, což o to, jenže do našich vod prostě nějak nezapadá. Je to mor, ovšem není snadné se s ním vypořádat. Ve vodě, která nejde vypustit, se ho prostě nezbavíte. Jsou-li tam i jiné ryby, musíte pracně hledat způsob, jak je chytit, aniž by vám necupovali nástrahu sumečci.

Sumeček americký je hezká rybka, ale rybáři ji rádi rozhodně nemají

jeho pichlavé ostny v ploutvích dovedou ošklivě poranit. A jak tedy na tyhle malé všechožrouty?

Váhal jsem mezi splávkem a feederem. Nakonec se ale rozhoduji pro lehoučký winklepcker. Myslím, že s krmítkem to půjde docela dobře a budu moci vyzkoušet lov i na vzdálenějších místech, kdyby to bylo potřeba. Uvidím podle situace. Přece jen jsem tam spoustu let nebyl.

Sumečci nepohrdnou ničím

Okolo osmé ráno vyrážím. Mám v plánu pobýt tam tak maximálně do oběda, protože odpoledne už mě zase čeká voda jinde. Za čtvrt hodinky jsem tam. Pár mi-

či později objeví. Na háček dám pár masných červů, ale mám tu i nějaké měkčené pelety, žížaly i plechovku kukuřice.

První úlovek

Krmení mám hotové, takže sestavím proutek a pomocí krmítka naházím do vody něco návnady. Takových šest osm krmítek úplně stačí. Krmení jsem udělal záměrně více mokré, aby hodně kalilo. Hloubka je jen něco málo přes metr, tak je to v pořádku. Je čas připevnit návazec, napíchnout červy a nahodit. Krmítko pleskne o hladinu, pak cítím, jak lehce klepne o dno.

Položím proutek do vidliček, dopnu vla-

Tuhle rybu vracet nebudu

V tuhle chvíli se sumečkem v ruce jsem tak trochu rozpolcený, protože je mi líto rybky, která za to nemůže, a současně musím litovat i rybáře, kteří si tu moc nezachytají právě kvůli těmto malým žroutům, které bych klidně přirovnal i k piraním, protože co následující hod, to sumeček na háčku.

Ukázalo se, že ulovit tuhle rybu tu není umění, ale uměním bude spíše to, jak se jí zbavit, protože s přehledem zabírají na všechno, co jim na háčku předložím. Zkousím tedy větší sousta, ale ani to nefunguje. Jen si s nástrahou déle hrají a je těžké odhadnout, kdy zaseknout. Roz-

hodně doporučuji zasekávat při každém výraznějším pohybu špičky, protože jinak mají hltaví sumečci nástrahu i s háčkem hluboko v útrokách. Tuhle rybu sice do vody vrátet nebudu, ale i tak je zbytečné sumečky trápit.

Jediná nástraha, která dokáže nějakou dobu odolat, je velké tvrdé boilie, ale přesto je na špičce prutu vidět, že i do něj šťouchají. A když jsem v tom experimentování, zkouším návazce krátké i dlouhé, přičemž ty dlouhé rozhodně nedoporučuji. Většina ryb má pak nástrahu polknutou hluboko.

Při jednom hodu se mi podařilo s dlouhým návazcem a pomalu klesající nástrahou chytit malou plotici. Zkusím tedy, jak jim bude chutnat rybí maso. Plotičku klepnu, udělám z ní dvě filety a ty pak nakrájím na malé kostičky, které budu dávat na háček.

Dokonalý blázinec

Hned na první pokus s rybím masem chytám sumečka o poznání většího, než jsou všichni předešlí. Ovšem přes pětadvacet centimetrů nemá. Kdyby byli sumečci větší, tedy alespoň těch pětadvacet centimetrů, byli by skvělí na uzení.

Tato ryba je skutečně chutná a myslím, že kdyby zdejší sumečci dorůstali do větších rozměrů, měli by problém. Ovšem o ty malé nikdo nestojí. Tak si říkám, že snad budou brát na rybí maso třeba ti větší, a tak nástrahu ještě o něco zvětším. Nemá to však žádný efekt. Další chycené ryby jsou zase malé.

Chytám už dvě hodiny a zájem ryb o nástrahu neustává. Naopak. Čím více krmení do vody padá, tím více sumečků se sjíždí. Cítím, jak už se vrhají na nástrahu klesající ke dnu a zasekávám rovnou z ruky. Nemusím ani odkládat prut do vidliček.

Většina sumečků, co teď chytám, už má hezky nacpaná bříska krmením. Jednou se mi dokonce stalo, že jsem vytáhl z vody sumečka zaklíněného v krmítku a druhý byl

na háčku. Dokonalý blázinec. Abych pravdu řekl, v jedenáct už jsem jich měl opravdu dost, a to doslova i do písmene. Musím to ukončit. Stačilo, a to na dlouhou dobu.

Nenadálý soupeř

Než odejdu, zkusím poslední věc. Dám tomu patnáct, maximálně dvacet minut. Vyměním návazce, pod háček navléknu dvě zrnka kukuřice a přidám kousek žluté plovoucí hmoty, kterou také oříznu tak aby vypadala jako zrnko. Sundám krmítko, nahradím ho jen zátěží a delším hodem posílám nástrahu až k okraji rákosy vpravo přede mnou. Odložím prut do vidliček a pomalu balím věci.

Pohlédnu k obloze, kterou právě zastínil mrak. Vypadá to, že bude zase pršet. Dusno je až k zalknutí. Nevěřím, že by tu něco jiného kromě sumečků ještě zabralo. Jenže tu najednou drc a proutek letí z vidliček. Zachytím ho v poslední chvíli. Už jsem si myslel, že budu plavat.

Myslím, že to bude nějaký ten kapří dorostenec. Tedy zpočátku to tak vypadalo. Ale čím déle je ryba na háčku, tím více s ní mám práce a chvílemi má těžce navrch. V jednu chvíli to dokonce vypadalo, že o ni přijdu. To když se zachytila o jakousi spadlou větev z topolu nade mnou, která ležela kousek od břehu. Naštěstí to dobře dopadlo, vlasec z rozmočeného dřeva sklouzl.

Chvilí trvalo, než jsem poprvé zahlédl svého nenadálého soupeře. Je to amur. Pěkný kousek. Dokonce tak pěkný, že na něj můj plavačkový podběrák sotva stačí. Srdce mi tlouče a oddechnu si až ve chvíli, kdy ho bezpečně obejme síťka podběráku. Uf. Tak tohle jsem opravdu nečekal. Spíše jsem byl přesvědčený o tom, že tam bude ležet nástraha bez povšimnutí anebo se tam zase objeví nějaký ten sumeček. Náhoda? Řekl bych, že jedna z těch velkých, co mě rybařinou stále doprovází... ■

VODA JE BUDOUCNOST!

VŠECHNO NAJDEŠ TADY:

CHOV RYB

VODNÍ STAVBY

rybarskaskola@srs-vodnany.cz

www.srs-vodnany.cz

SRS A VOŠ VHE
VODŇANY

Fakulta rybářství
a ochrany vod
Faculty of Fisheries
and Protection
of Waters

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice
Czech Republic

Studujte u nás!

Bc.

3 roky p/k*

- Rybářství
- Ochrana vod

Ing.

2 roky p/k*

- Rybářství
a Ochrana
vod

Ph.D.

4 roky p/k*

- Rybářství
- Ochrana
vodních
ekosystémů

Další benefity ke studiu:

- **velkokrysa stipendia** již v 1. ročníku studia
- možnost **placené práce** v laboratoři i v terénu
- možnost **využití vlastního rybářského revíru** fakulty

* typ studia: p = prezenční; k = kombinované

f @frovju

www.frov.jcu.cz

Střípky ze života českých, moravských a slezských sportovních a rekreačních rybářů

připravil: Otakar Brož

foto: archiv autora, profimedia.cz, mavink.com

Jsme na prahu nového roku 2025

Milí kolegové rybáři a rybářky, vážení čtenáři časopisu Rybářství. Také se vám zdá, že čas kolem nás běží, jako by chtěl dohnat všechno, na co v průběhu roku zapomněl? Za pár dnů už tady opět budou Vánoce! Ty jsou určitě nejkrásnějšími svátky v roce. Kromě příjemné atmosféry a dárek pod vánočním stromčkem k nim ve většině českých, moravských a slezských rodin patří tradiční rybí polévka, bramborový salát, no a jak jinak – samozřejmě také do křupava usmažené, voňavé kapří řízků.

Kapr, řeklo by se, taková obyčejná ryba. Jenže asi málokdo ví, jak dlouhá byla jeho cesta, aby se natrvalo usadil v našich vodách. Než se pustíme do přípravy vánočního kapra na náš sváteční stůl, určitě nebude bez zajímavosti si o oné „obyčejné rybě“ něco povědět.

Český kapr, co o něm víme?

Kapr má za sebou hodně dlouhou historii, která hovoří jasně: kapr se stal první domestikovanou rybou na světě. Pochází ze střední a východní Asie a do Evropy, včetně českých zemí, byl přivezen již v průběhu středověku.

Původní oblastí života a rozšíření kapra obecného byly velké řeky spadající do úmoří Kaspického jezera a Černého a Středozemního moře. U nás se s kaprem setkáváme ve všech typech stojatých vod včetně velkých údolních nádrží a ve větších tocích mimopstruhového charakteru.

Původním biotopem kapra jsou dolní toky velkých řek, kde se vyskytují tůně a ramena. Žije v hejnech, na zimu se ukládá v hlubších místech, kde ji přechází v klidovém stavu a čeká na jaro. Kapr patří mezi středněvěké ryby. Rychlost jeho růstu je velmi dobrá. Ovlivňuje ji především dostatek potravy a délka vegetačního období.

Je teplomilný, optimální teplota vody pro jeho přirozený vývoj je 20–25 °C. První rok kapr dorůstá délky 7–12 centimetrů, druhý rok 15–25 cm, třetí rok 20–35 cm, čtv-

tý rok 25–45 a pátý 35–50 centimetrů. Ve větších nádržích a řekách může dosáhnout hmotnosti i přes 20 kilogramů.

Kapr je hospodářsky rozhodujícím druhem v našem produkčním rybářství. Ve volných vodách patří k nejvyhledávanějším rybám. Většina rybářů jejich lov miluje, protože kapr chycený na udici vytrvale a houževnatě bojuje. Nejstarší jedinci se mohou dožít dvaceti až třiceti let.

Opusťme ale povětšinou všeobecně známé informace o kaprech a o jejich životě.

Kdo chce, může si je najít na nej-různějších internetových stránkách. Proto přejdeme raději k zajímavostem, které se ke kaprům vážou.

Tradice spojené s kaprem

Tak především – štedrovečerní kapr patří k tradičním symbolům vánočních svátků. Tolik oblíbená štedrovečerní večeře se smaženým kaprem se ale řadí k nejmladším vánočním tradicím.

Ryby se na vánočním stole začaly častěji objevovat až na začátku 19. století. Dříve byly spíše vzácností, především v rybníkářských oblastech anebo v zámožných rodinách. Původní vánoční úprava kapra – kapr na černo – se připravoval dva až tři dny předem a vařil se ve sladké omáčce s ořechy, perníkem a švestkami.

Smaženého kapra poprvé připravila Magdalena Dobromila Rettigová. V kuchařce se smažený kapr společně s bramborovým salátem objevil až v roce 1924. Tradiční součástí štedrovečerní večeře se stal až v 50. letech 20. století.

Kapr má velmi chutné maso, navíc je vysoce dietní. Obsahuje totiž jen 3–9 % tuku. Umíme ho ale všichni dobře připravit? V mnoha rodinách je tradicí, že jdou koupit kapra až ráno na Štědrý den. Většinou to pro menší děti představuje určitý rituál. Kapra si s tátou nebo s mámou přinesou domů, rodiče ho naporcují, osolí, možná i trochu opepří, připraví v takzvaném trojobalu a začnou jej smažit na vyhřáté pánvi. Proč ne? Jenže chuť rybího masa je fádňá a příliš nechutná.

Jak vylepšit smaženého kapra?

Vyzkoušejte tak trochu modifikovaný postup přípravy kapříků řízků. Naporcujte je den předem, ochuťte

solí a pepřem, mírně pokapejte kvalitním worchestrem a několika kapkami citronové šťávy. Pečlivě je zabalte do potravinářské fólie a nechte v lednici odležet do druhého, štedrého dne. Teprve potom je usmažte na pánvi již obvyklým způsobem. Všichni stolovníci budou mile překvapeni podstatně výraznější chutí kapříků řízků.

Peníze a štěstí

K dalším tradicím spojeným s vánočním kaprem se řadí úschova kapříků šupin pro štěstí. Někdo si je dává pod talíř, mnozí z nás si kapří šupiny schovávají do peněženky s přesvědčením, že v ní příští rok bude dostatek peněz.

V některých domácnostech patří ke koloritu Vánoc přechovávání živého kapra ve vaně, které je atraktivní především pro děti. Pro kapra je však pobyt v chlorované vodě, společně s teplotním šokem, velmi stresující. Pokud si domů přinesete živého kapra, je nejlepší ho co nejdříve usmrtit a vykuchat, abyste ho ušetřili dalšího strádání. Jeho pobyt ve vaně by měl být co nejkratší. Kapr by se nikdy neměl nechávat ve vaně přes noc.

Někteří lidé, byť v dobrém úmyslu, pouští zakoupeného vánočního kapra na Štědrý den na svobodu do blízkého rybníka nebo řeky. Kaprovi, kterého měli doma ve vaně, však tímto způsobem připravují další strádání, kvůli kterému s největší pravděpodobností zanedlouho zahyne.

Milí čtenáři, užijte si letošní Vánoční svátky v pohodě, a do nového roku 2025 vstupte s optimismem a ve zdraví.

Těšíme se, že se na našich stránkách budeme opět setkávat po celý příští rok. ■

Kapr stokrát jinak

Maso z kapra nemusí být v kuchyni připravováno jen jako oblíbené kapří řízky. V žádném případě nechceme soutěžit s odborníkem na přípravu rybích specialit Daliborem Marounekem, který na našich stránkách dlouhodobě publikuje recepty na úpravu ryb.

Dovolíme si však přidat některé zajímavé recepty, u kterých se budeme i nadále držet kuchyňského zpracování kapřího masa, neboť tato dnešní rubrika se věnuje právě kaprům. Před časem se náš časopis připojil k tehdy celostátní soutěži Český kapr a naši čtenáři se do ní zapojili nevšedními a bezpochyby zajímavými recepty. Přiblížme si alespoň některé z nich:

► Rybí salát z kapra

Suroviny: jeden středně velký kapr bez kůže, voda, ocet, tři bobkové listy, 5 kuliček celého pepře, 5 kuliček nového koření, sůl, pepř, 1 sklenička sterilované zeleniny Moravanka, 1 sklenice (680 gramů) sterilovaného sladkokyselého zelí, 4 středně velké cibule, 300 gramů majolky.

Postup: smícháme dva díly vody a jeden díl octa, přidáme koření, lžičku soli a ve směsi vaříme maso z kapra, dokud neodpadá od kosti. Maso vyjmeme a necháme vychladnout. Zelí a moravanku scedíme a pokrájíme. Cibuli nakrájíme na jemná kolečka. Vše dáme do misky a přidáme obrané kapří maso. Vmícháme majolku, dosolíme, opepříme a zlehka promícháme. Před podáváním uložíme na několik hodin do chladu.

► Kapří pečenáče

Suroviny: jeden středně velký kapr bez kůže, hladká mouka, sůl, olej, směs koření na ryby, pět citronů, sterilované sladkokyselé okurky a nakládané kapie; na marinádu jeden díl vody, dva díly octa, 5 kuliček jalovce, 5 kuliček celého pepře, 5 kuliček nového koření, 5 bobkových listů, dvě kostky masoxu.

Postup: marinádu svaříme a necháme vychladnout. Kapra rozporcujeme, osolíme, obalíme v hladké mouce, smícháme s kořením na ryby, lehce orestujeme na pánvi s olejem a necháme vychladnout. Do větší sklenice postupně v několika vrstvách vkládáme na kolečka nakrájenou cibuli a citrony, rozkrájené sterilované okurky, porce nakládané kapie a orestované porce kapra. Horní vrstvu přikryjeme zbytkem zeleniny a zalijeme vychladlou marinádou. Sklenici uzavřeme a necháme nejméně týden rozležet v lednici. Hotové pečenáče se mohou jíst beze strachu z kostí, neboť ty v nálevu úplně změkknou.

► Kapr na ořeších

Suroviny: asi 1 kg porcí kapra, sardelová pasta, hladká mouka, citron, 10 až 12 nahuře nasekaných vlašských ořechů, 2 až 3 lžíce másla, olej, sekaná zelená petrželka.

Postup: porce kapra omyjeme a důkladně osušíme. Po všech stranách potřeme sardelovou pastou a v několika vrstvách obalíme v hladké mouce tak, aby porce byly takřka suché. Pokládáme do rozpáleného oleje a po všech stranách osmažíme do růžova. Porce vyjmeme a udržujeme je v teple. Do výpeku přidáme máslo a ořechy a zlehka je osmažíme (nesmí zhořknout). Servírujeme polité výpekem s ořechy, ozdobené plátky citrónu a nasekanou petrželkou. Jako příloha se výborně hodí brambory v jakékoli úpravě.

Plavačka je brnkačka
aneb Jak na to, aby opravdu byla (8)

Tímto dílem opět tak trochu vstupuji na velmi tenký led a abych to ustál, musím na to od lesa. Háček a vlasec, na který háček navazujeme (říkáme mu návazcový materiál), totiž používají všichni, co chytají na splávek, ale každý jinak.

text: Jiří Ouředníček **foto:** autor

Jednoduché je navázat háček přímo na vlasec (ten, co je na navijáku – říkáme mu kmenový). Takto to váže hodně plavčáků, ale není to moc praktické.

Při každém poškození vlasce, jeho utržení, narušení nebo vázce za kameny a podobně musíme háček převázat nebo navázat nový. Tím ale změníme hloubku a „rozházeme“ si pracně seřízené broky (posouváním broků po vlasci ho narušíme), takže musíme znovu měřit a seřizovat udičku a tím si i zbytečně plašit ryby.

Taktéž při změně nástrahy, například červíky za housku, kukuřici za rousnici a podobně, musíme navázat i odpovídající háček, a tím opět rozhodíme naměřenou hloubku.

Praktický forpasovník

Daleko praktičtější je při navazování udičky se splávkem a vyvážení broky ukončit dole malou smyčkou (nebo mikroobratlíkem), a mít z domova připraveno několik navázaných návazců v nějakém zásobníku (plavačkáři zvaném forpasovník), kde je na jedné straně háček a druhá strana je zakončená smyčkou. Takto to používají všichni závodníci. Při nutné výměně háčku je to otázka jedné minuty – vytáhneme vybraný návazec, protáhneme smyčku do smyčky (případně obratlíku) a chytáme.

Výhodu v tom vidíme jednoznačně – vybereme si odpovídající velikost háčku vůči nástraze, vybereme si odpovídající průměr připravených návazců, měníme stále stejnou délku, a ve velmi krátkém časovém úseku okamžitě chytáme, aniž bychom museli znovu vyvažovat nebo měřit hloubku. Doma lehce zkontrolujeme, co jsme utrhali, a dovážeme.

V dnešní moderní době už dokonce nemusí forpasovník vypadat jako „klasický obdélníkový“ zásobník, který léta používají závodníci plavané a feederu. Teď hodně frčí molitanové kolečko, na kterém je až deset návazců. Jednoduše ho strčíte do kapsy, máte na něm napsané údaje o průměru, délce a háčku, a hotovo.

Ovšem každý zásobník návazců má své

Zásobník návazců zvaný forpasovník

Domácí příprava návazců na kapříky

Kulatý zásobník navázaných háčků

výhody a nevýhody. Já jsem zastáncem tzv. staré školy, kdy vážu na klasické forpasovníky, protože na první pohled vidím počet návazců, průměr vlasce, velikost háčku a datum pořízení (a případně, co musím doma dovážet).

Kolečka jsou praktická v tom, že je zastříčíte z forpasovníku do kapsy, ale nikdy nevíte, kolik jste jich už použili. Tak se může klidně stát, že zalezete ve vestě do vody s kolečkem v kapse, kde je jen jeden poslední návazec, a vy jste si to samozřejmě před chytáním neprohlédli... Tady si může každý vybrat podle svého.

Jak silný návazec?

Hodně častá je otázka, jak má být návazcový materiál silný oproti kmenovému vlasci. Odpověď doslova vyplývá z logiky věci. Rybář chytající například na nějaké soukromé vodě s tvrdým kaprovým

prutem, kde jsou kapři, jeseteři a amuři +10 kg, určitě nebude používat slabounké návazce s malou nosností, protože by při záseku okamžitě rybu utrhnul. Stejně tak rybář s měkčím matchovým prutem 390 cm do 15 g nepoužije kmenový vlasec nad 0,20 mm.

Vždy je dobré dodržet sestavení uidce: prut – naviják – splávek – vlasec – návazec, odstupňováno tak, aby v případě nutnosti přetržení praskl návazec a nezlomil se prut, jak to bohužel v praxi často bývá.

Takže pokud sestavujeme například nej-používanější match prut délky 420 cm do 20 g na běžné chytání na řece, kde tušíme klasické bílé ryby s možností nějaké-ho kapříka či parmičky tak do pěti kilo, s pevným splávkem do 8 g, plně postačí maximálně dobrá dvacítká a dolů návazec 0,12–0,16.

Naprosto v pohodě s ním zdoláme

s dlouhým podběrákem všechny říční ryby, a pokud nám to sebere nějaký „zapomenutý Moby Dick“, jednoduše ustřelí dole návazec a ta dvanáctka s malým háčkem mu nijak neublíží.

Vlasec, nebo fluorokarbon?

Spíš je dobré soustředit se na to, jestli použít klasický návazec z vlasce nebo z fluorokarbonu. Obojí má své výhody a nevýhody, je také velmi důležité naučit se ten správný uzlík. Tady obzvláště více než jindy platí, že nejspolehlivějším ukazatelem jsou plavačkoví závodníci. Ti, než si navážou svoje návazce, velmi pečlivě vybírají a zkouší různé možnosti a stoprocentně si nedovolí v ligových závodech riskovat a použít něco neověřeného. Prostě si vyzkouší a oblíbí nějaký materiál, nemají důvod ho měnit a léta ho chytají.

Za svá dlouhá závodní léta jsem testoval a zkoušel hodně návazcových materiálů. Některé se neosvědčily, u většiny nesedí uváděný údaj v nosnosti nebo průměru (bohužel jedni uvádějí pevnost v tahu, jiní v trhu a další pevnost v uzlu, což je značný rozdíl, a navíc to od sebe jednotlivé firmy opisují), a některé chytám dodnes, a úplně stejně to mají i ostatní.

Na trhu je velká spousta plavačkových firem, které se tímto zabírají. Pokud kouknete do libovolného katalogu, určitě vás nepřekvapí, že mají v nabídce hned několik možností. Většinou je to normální klasický vlasec zaměřený na určitý rybolovný způsob, vlasec s mikrovlnkami, vlasec potažený vrstvou fluorokarbonu a čistý fluorokarbon. Abyste koukli do katalogu a hned vám to sedlo, to se asi moc nepovede... Je to záležitost ohromného

Barvení červíci jsou nejlepší na plavačku

Perfektní silné antény jsou velmi dobře vidět i v těch největších proudech

I v zimě jsou ryby při chuti

Dobrých splávek není nikdy dost

množství prutohodin, musíte zkoušet, zkoušet a zkoušet. Anebo si nechat poradit od nějakého ligového závodníka a tím ušetřit spoustu času, zbytečného trhání a ztráty ryb.

Vyzkoušené tipy

Pokusím se vám trošku

usnadnit začátky a napovím pár mnou vyzkoušených firem. Zdůrazňuji, že se bavíme o plavané a že to vyhovuje mně, takže vám třeba vyhovovat nemusí, protože děláte jinak uzlík, jinak vážete háček, chytáte jinými pruty s jinou akcí...

Za co bych dal opravdu ruku do ohně, a to chytám víc než deset let, je návazcovka Tubertini Fluorine, průhledný, měkký, poddajný vlasec potažený vrstvou fluorokarbonu, na kolečku 50 m. Jejich desítka je naprosto nepřekonatelná z hlediska toho, co vydrží (0,108 mm unese 1,750 kg).

Mimochodem ho chytám i na mouše, když jdu na velmi opatrné lipany s trojkovým proutkem do křišťálové vody. Bohužel se velmi těžko shání a firma ho pomalu nahrazuje novinkou Erre, což je podle mě stejný vlasec, modernější technikou vyráběný, stáčený a zabalený. Taký dobrá, zkoušel jsem, ale koupil jsem si do zásoby spoustu koleček Fluorine, tak zatím nemám důvod měnit.

Tloušťák na hnojku

Další velmi slušná návazcovka je Colmic Mimetix, malinko hrubší než Fluorine, na kolečku 50 m, ale taky ho chytám víc než deset let a tady mě velmi překvapila jejich 0,148 mm (unese 2,83 kg), na kterou jsem vytáhl osmikilového kapříka.

A do třetice jsem léta zkoušel Stroft, bohužel se u nás špatně shání a moc jim nesedí naměřené údaje. Navíc mají v nabídce ohromnou spoustu vlasců a já si jednou spletl jejich GTM s jiným GTM, a to už tolik nedrželo.

Ještě mohu doporučit vlasce Asso, Tectan, Trabucco, Awa-Shima, a Sensas, každý z nich jsem zkoušel, jsou dobré, ale žádný nepřekonal Fluorine.

Háčky

A jsme u háčků na plavanou. Možná to bude pro mnohé překvapení, ale háček používám podle nástrahy a ryby, na kterou cílím, takže jsou ve forpasovníku navázány různé možnosti.

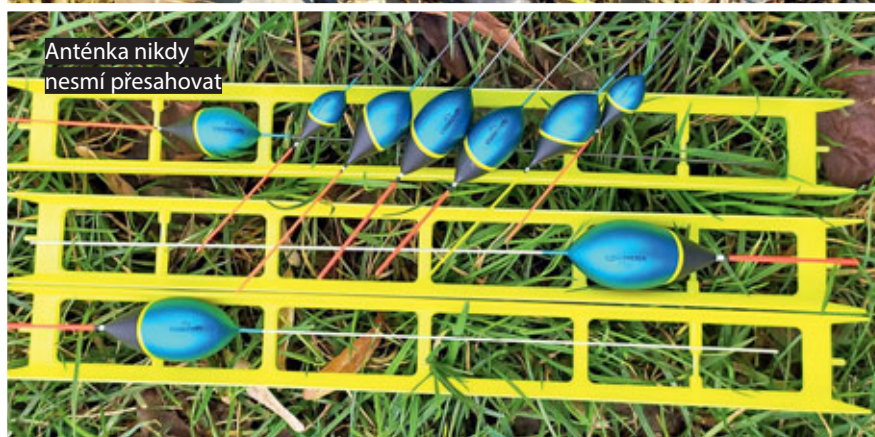
Háček, za který bych dal ruku do ohně, je červený háček serie 2 Tubertini rosso velikost 13, velmi tenký drátek, vydrží kapříky až kolem šedesáti, pak už se narovná, ale hlavně se dá parádně napíchnout patentka.

Stejná firma série 10 nichelato velikosti 14–16 na červíky a kukly. Nikdy mě nezklamaly a jsou opravdu top.

Ale jak jsem řekl, na každou nástrahu používám něco jiného, a tak mám například na kapříky háček Gamakatsu 17203 Tinu černé, Colmic Nuclear MR na cejny, Owner 50339 černé na větší rybu, Maver Catana na plotice. Tady asi nikdo nepoužívá jen jednu značku. Velmi důležité je si háčky odzkoušet, a pokud vám sedí, koupit si do zásoby pár pytlíků. Pokud se

Kaprové krmení, angličan a pořádný prak

Anténka nikdy nesmí přesahovat

tupí, rovnají, padají vám ryby, pryč s nimi. Vždyť co je vám platné, že jste investovali do výbavy pár tisícovek, když šetříte na nesprávném místě a zbytečně se připravujete o ryby.

A ještě jedna rada: když si koupíte vlasce, který vám léta fungoval a najednou se trhá jako papír, nezanevřete na firmu,

že udělala něco špatně. Zrada může být jinde – například dlouho ležel ve skladu, dlouho ho vozili v autě, byl vystavený ve vitrině na sluníčku a podobně. Zkuste koupit jinde... A když sedíte u vody, nechtejte návazcový vlasce na sluníčku, protože mu tím značně zkracujete životnost. ■

Pavliš a Hartmann
výroba a prodej požární techniky

PF 2025

**Příjemné prožití vánočních svátků
a v novém roce mnoho radosti,
zdraví a úspěchu.**

PAVLIŠ A HARTMANN spol. s r. o.
V Telčicích 249
533 12 Chvaletice

www.phphp.cz
<https://eshop.phphp.cz/>

Tel.: +420 466 985 890
E-mail: office@phphp.cz

Nej! Nej! Nej!

Soutěžte o zlatý, stříbrný a bronzový odznak a diplom pro tři nejdelší ryby v každé kategorii.

Ve vybraných kategoriích navíc o věcné ceny! Soutěž pořádá časopis Rybářství ve spolupráci s Českým rybářským svazem. Soutěžit můžete nově i o zlaté a stříbrné šupiny na webu irybarstvi.cz, kde můžete kontrolovat průběžné výsledky soutěže.

připravil: David Štrunc

Jeseter

132 cm, 15,2 kg, uloven 14. 7. 2024, revír ÚN Orlík, způsob lovu položená, nástraha boilie.

lovec: Miroslava Barešová

Bolen dravý

71 cm, 3,7 kg, uloven 8. 9. 2024, revír Sázava 3 B, způsob lovu přívlač, nástraha rotační třpytky. Ryba vrácena vodě.

lovec: Jiří Konhefr

Cejn velký

60 cm, nevážen, uloven 20. 8. 2024, způsob lovu položená, revír Sázava 13, nástraha rousnice.

lovec: Pavel Nejezchleba

Plotice obecná

38 cm, nevážena, ulovena 4. 9. 2024, revír Morava 16, způsob lovu feeder, nástraha wafers. Ryba vrácena vodě.

lovec: Pavel Lorenc

Rybáři, kteří v revírech ČRS v roce 2024 uloví na přívlač nebo umělou mušku největšího pstruha obecného, lipana a štika, získají rybářské potřeby v hodnotě 5000 Kč.

Ceny věnuje Zdeněk Edelmann, majitel cestovní kanceláře PEPA.

Tel.: 266 610 273, 281 861 073 * www.rybolov.com

Sponzor Nej 2024

amura, úhoře a okouna

– výherce obdrží cenu v hodnotě 5000 Kč.

ALBASTAR s.r.o. Pekárenská 549, 37004 České Budějovice; tel.: 777 710 482, 777 710 483, www.fishing.cz

Podoustev říční

48 cm, 1,6 kg, ulovena 30. 7. 2024, revír Otava 4, způsob lovu feeder, nástraha červi.

lovec: Stanislav Kovář

Jelec jesen

54 cm, 2 kg, uloven 11. 5. 2024, revír Labe 21, způsob lovu položená, nástraha boilie, doba zdolávání 10 minut.

lovec: Ladislav Číko

Pstruh obecný

53 cm, 1,6 kg, uloven 7. 6. 2024, revír Tichá Orlice, způsob lovu muškaření.

lovec: Karel Němec

Kapr obecný

90 cm, 15 kg, uloven 4. 9. 2024, revír Labe 18, způsob lovu položená, nástraha boilie, doba zdolávání 14 minut.

lovec: Rudolf Hradil

Fotografie vašich úlovků posílejte buďto na e-mail nejnej@rybar-sro.cz, nebo prostřednictvím webu irybarstvi.cz v rubrice Nej Nej. Snímky by měly mít velikost nejméně 500 kB. Na webu irybarstvi.cz můžete u vybraných kategorií průběžně sledovat, jak se soutěž vyvíjí.

Sponzor
NEJ: bolen, tloušť, lín
- výherce dostane cenu v hodnotě 5000 Kč!

www.awa-s.cz

AWA-S

CARP LINQ
COMPLETE CARP SYSTEM

ION POWER

DRENNAN
E-S-P

Fiord, s.r.o. S. Osovského 24, TŘEBÍČ Tel.: 724 255 495 fiord@fiord.cz

RYBÁŘSKÉ POTŘEBY
Gammarus
www.gammarus.cz

www.rybarskymarket.cz

BRNO I. Dukelská 21/23, tel.: 549 415 634

RYBÁŘSKÉ POTŘEBY
Gammarus
www.gammarus.cz

Gammarus – sponzor nej – kapra, candáta a sumce – cena v hodnotě 5000 Kč

Za kapry

do Rakouska (2)

Úspěšný start rakouské výpravy je za námi a my máme ještě dva dny lovu, tedy si to aspoň myslíme. Osud si pro nás připravil na druhou polovinu akce pořádnou divočinu!

text: Pavel „Bobrman“ Vohralík foto: autor

Po silném zákrmu očekáváme, že po dvou nocích, kdy nebyl záběr, by mohl přijít zlom. Kontakt s kapry je pouze za denního světla. Jak je možné, že nám záběr za tmy zatím nepřišel? Aktivita po setmění je vysoká. Snad nám preference klasického boilie, tedy Kapřího guláše, který u mě i Petra patří mezi nejoblíbenější příchuti, přinese kousek štěstí.

k hladině a hned za ní je zlom do hloubky. Musíme si dávat pozor, abychom tam v brodčících neskončili.

Použijeme podběrák CamoCODE, který je díky třídlíne rukojeti delší a my můžeme podebrat kapra před nebezpečným zeleným pásem. Asi deset metrů od nás ho již u hladiny uvidíme ve světle čelovky. Další rozdílová ryba. Soubor je tak dlouhý,

jim aktivní šupináči stihnou vše spořádat, než najdou prostřené lovné místo.

Noc pokračuje a já už jsem nadmíru spokojen. Druhá velká ryba výpravy je jako sen, který se ti splnil. Jdeme ještě krmit, teď už jen Kapří guláš v průměru dvacet čtyři přesně na svá místa. Je to fyzicky velmi náročné. Únava se už na mně podepisuje.

Tento byl můj rozlučkový

„Tank“ z opačné strany pískovny

Náš rakouský kolega Daniel přichází na večerní pokec a vysvětluje, že sem hodně rybářů jezdí jen na denní lov a opravdu vydatně krmí partiklem, takže ryby jsou zvyklé přijímat přes den. Naše úvahy o klidných nocích změní velmi rychle hlásič MCA. Z koryta za spojnicí ostrovů asi vyjel tank! Snad půl hodiny trvá, než rybu dostaneme do naší poloviny pískovny, neustále se uzavírá do vodních rostlin, kterých je zde opravdu velké množství.

S Petrem jsme oba v brodčících, abychom o tohoto matadora nepřišli. Má opravdu silné výpady. U podebrání nás kapr zavede k místu, kde je hustá vrstva rostlin až

že i já jsem dost nervózní, abych o rybu nepřišel. Bohužel nechce se vzdát a využívá vázek u břehu.

Pokusíme se o riskantní krok – rybu u trav víc zvednout silou k hladině a podebrat. Manévr vyšel a štěstí nám přálo, háček ihned po podebrání sám vypadl z tlamky kapra. Hmotnost opět v říši snů a při focení má další kontakt Petr.

Kde jsou lysci?

Dofotím, pustím úlovek a jdu pomáhat partákovi. I on si zde splní svůj cíl a uloví krásného šupináče. Tak si říkáme – jsou zde vůbec lysci? Podle Daniela ano, ale jejich počet není velký a moc neberou. Asi

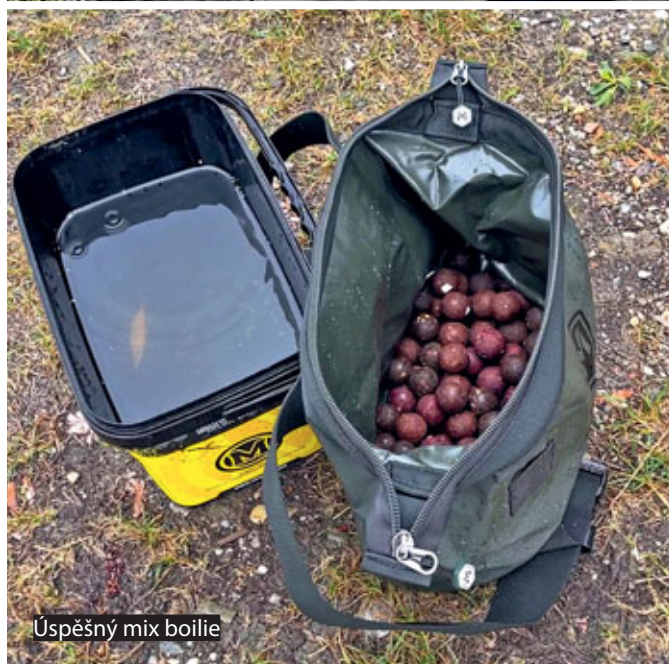
Dlouhé fousky

Minulou noc jsem se snažil poslouchat kapří aktivitu a získal jsem pocit, že pod spadlým stromem u protějšího břehu bylo kapří skákání častější než obvyklé. A hlavně to byla opravdu těžká ryba. Ještě jednou tento prut přehodím. Abych se dostal na tu neskutečnou vzdálenost i s boilie na háčku, využiji sestavu pro extrém, tedy naviják Speedex s obrovskou cívkou, a prut Bomber. Petr mi posvítí svojí silnou čelovkou, aby byl nához přesný. Jdu si na chvilku odpočinout na lehátko a ze vši té únavy lehce usínám.

Hlásič se opět rozjede na plnou sílu, v momentě jsem u prutů. Kapr je ale ma-

Opravdu, lysci tu jsou

Úspěšný mix boilie

Z potůčku je říčka

zák, nenapadne ho nic lepšího než se silou hnát za zadní stranu ostrova. Musím rychle do strany a změnit úhel v souboji. Zapřít se a zkusit rybu silou přemluvit, aby se vrátila zpět na nejhlubší koryto pískovny.

Petr mi pomáhá, co může, ale kapr se ještě stihne uvázat za rákos na cípu ostrova. Snad sestava včetně koncového ujímaného vlasce Shocker vydrží. Zde mi zkušenost říká nechat rybu, aby sama vyjela, hlavně se ji nesnažit na maximální

sílu z vázky vyprostit. Tedy lehce nechat našponované a držet klidně prut. Po pár minutách to přestane bavit i soupeře a vyrazí mě zlobit k druhému ostrovu. Já teď hraju druhé housle.

Kapr má převahu, ale k druhému ostrovu ho nepustím, a i jemu postupně dochází síla. To je tedy hattrick, jak má být. Další mohykán s jednou zajímavostí – tou jsou neskutěčně dlouhé fousky u tlamky. Pak již ani nechci spát, uvařím si kávu a vyhlížím ráno.

Největší ryba

Sluníčko se dere nad stromy. Opar nad vodní hladinou přinese odpověď na otázku, zda jsou zde lysci. Ano, jsou. A pohlední. Petr si právě jednoho bere před objektiv. Nakonec nezůstane u jednoho, za chvíli se rozezná prut směrem na velký ostrov. Ranní aktivita kaprů je vysoká.

Také mně se podaří při svítání další šupináč, tentokrát ze středového místa mezi ostrovy. Já, Petr, Saša i náš kamarád jsme

přímo nadšení, že se nám tak daří.

Kaprařský život ale nejsou jen výhry. Petr by o tom mohl napsat své. I jemu totiž přišel ten vysněný „těžký“ záběr. Asi nejsilnější ryba, co jsme na našich prutech měli. Souboj byl více než devadesátiminutový!

S kaprem jsme v broďácích prošli celou naši stranu revíru, bojoval, rval se, ale nechtěl se vzdát. Nakonec nás dovedl až na místo, kde nebylo možné dál v prsačkách jít. Petr se přetahoval o každý metr, ale rybu jsme neměli šanci ani zahlédnout, ač byla už jen deset metrů od nás.

Musel jsem i s podběrákem zkusit prolézt rákosím a nějak se dostat k možnému místu podebrání. Když už vše šlo do finále a ryba byla kousíček od nás, při pokusu o nadzvednutí nad vodní travinu vylétla celá montáž nad hladinu. Oba jsme byli velmi zklamaní. Tohle byla ryba výpravy. Musíme tuhle hořkou pilulku spolknout a pokračovat. Však mám ještě jeden den!

Musíme se sbalit a odejít

Daniel chodí kousek od nás stále s telefonem u ucha a pořád něco intenzivně řeší. Kouká se stále na potůček, který byl mezi námi a pískovnou. Už je z něj slušná říčka. To asi způsobily ty vydatné deště, co nás trápily první dny. Bohužel,

za chvilku nám tuto informaci potvrdí náš rakouský kamarád.

Předpověď je velmi špatná. Odpoledne mají začít velmi vydatné srážky a budou trvat celý týden v kuse. Podle pokynů se musíme sbalit a do odpoledne místo opustit. S těžkým srdcem tuto informaci přijímáme. Uděláme si v konvičce kávu a vstřebáváme, že tuto malebnou malou pískovnu na úpatí hor opustíme.

Jsmo ale s první výpravou za kapry do nádherného Rakouska nadmíru spokojeni. Tři majestátní kapři a mnoho dalších krásných úlovků. Navíc nové kamarádství s místním lovcem, kterému jsme pomohli, když byl v nouzi. Další velká zkušenost na předtím neznámém revíru. To je nejvíce – začít od nuly a postupně se za pochodu učit.

Rakousko nás zaujalo nejen kapry, ale i prostředím u vody. Nenašel bys jediný papírek na zemi, parkování pro rybáře je zajištěno, aby nepřekáželi zemědělcům. Sociální zařízení v dosahu. Zdravé a krásné ryby, místa opečovávaná a kvalitně rozmístěná, aby měl rybář klid a komfort.

Příští rok bychom chtěli vyzkoušet naše západní sousedy, tedy Německo. Už se těšíme a opět se přihlásíme s článkem pro váš časopis. Zdraví Pavel, Petr, Saša a náš maskot, Francouzka Engie. ■

**TRADIČNÍ VÝROBCE
A DODAVATEL
PRO AKVAKULTURY
A RYBÁŘSTVÍ**

**AGRICO, s.r.o.
Rybářská 671
Třeboň/I.
379 01**

**www.agrico.cz
agrico@agrico.cz**

**Tel.: +420 384 704 111
Mobil: +420 602 605 105**

Zajištění skladovacích kapacit u vody nebo v zázemí provozu umožní ekonomický nákup krmiv ve vhodném období, zajištění jejich dostatečných zásob. Dodáváme nejen vhodná síla, ale i manipulační techniku pro naskladnění a vyskladnění, případně úpravu krmiv (například mačkače nebo šrotovníky).

Na námi dodávané produkty lze žádat podporu z dotačního titulu OP Rybářství.

Více informací o produktech i financování na AGRICO s.r.o.

Více na www.agrico.cz

Kapří poradna

Odpovídá Michal Kučera

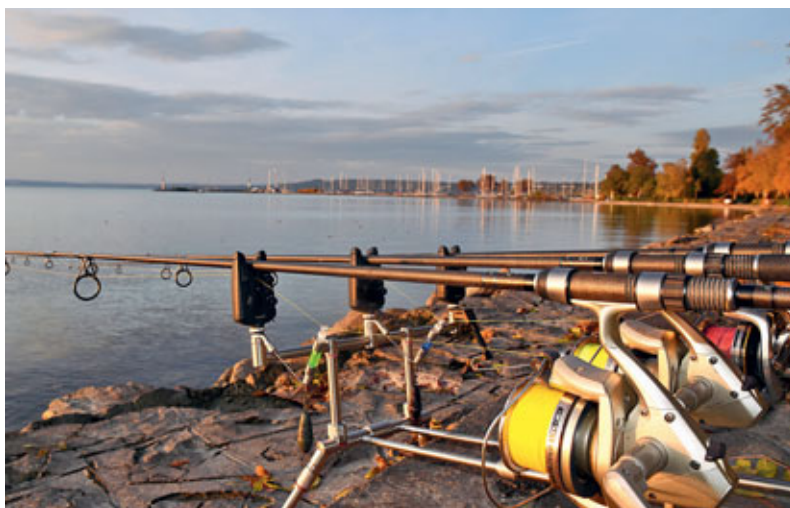
Některé navijáky mají náhradní cívky z plastu místo z kovu. Má plastová cívka horší vlastnosti? Jaké s nimi máte zkušenosti?

Plastové cívky bývají většinou buď u velmi levných navijáků, nebo u menších modelů. Plastová cívka by totiž na velkém navijáku nemusela vydržet tlak namotaného vlasce či pletené šňůry a mohla by prasknout. Proto u velkých navijáků bývají v naprosté většině případů kovové cívky.

Plastová cívka je též mnohem náchylnější na poškrábání nebo jiné poškození, které by pak mohlo působit větší třecí odpor a tím i například sníženou délku nahazování, v extrémním případě i postupné poškozování vlasce.

Proto bych případné použití plastových cívek viděl spíše jako záložní variantu na menších a středně velkých navijácích, nebo všude tam, kde není předpoklad velkého zatížení, například při lovu menších kaprů na malých a středně velkých vodách.

Free Spirit
FISHING

MIKBAITS.CZ

PRVOTŘÍDNÍ KVALITA Z ANGLIE

Free Spirit nabízí široký sortiment prutů pro různé způsoby lovu i druhy ryb. Předností prutů je špičková kvalita, perfektní zpracování, tenkost a nádherná akce, u ručně stavěných prutů možnost vlastních požadavků zákazníka, a především bezlaková úprava – pruty jsou zbrušovány laserem, mají matný povrch, díky čemuž i po mnoha letech vypadají jako nové. **Dopřejte si i vy ty nejlepší pruty.**

Kaprové 3,6/3,9m • Krátké kaprové 2,7/3,0/3,3m
Feeder 2,1/2,4/2,7/3,0/3,3/3,6m • Power Feeder 3,3/3,6/3,9/4,2m
Splávkové 2,7/3,0/3,6/3,9/4,5m • Parmové, Candátové 3,3/3,6m
Spomb, Spod, Marker 3,6/3,9m • Nahazovací rukavice, podběráky

Legenda jménem Zander Pro Shads

V roce 2017 byly uvedeny na trh gumové nástrahy s tímto označením. Nevzpomínám si, že bych slyšel jinou než pozitivní odezvu. Všichni bez rozdílu byli nadšeni účinností, barvami, výběrem, velikostí i cenou. Všichni kromě mě.

text: Jan Stluka foto: autor

Nástrah, které chytají jednu sezonu, zpravidla tu první, existuje ohromné množství. U některých až při používání zjistíte, že vydrží jednoho, možná dva okouny. Jiné zase musíte skladovat odděleně, jinak máte v krabicích místo nástrah naprosto odpornou hroudu slizké kaše.

Některé typy gum bohužel fungují jen do určité váhy hlavičky. Jakmile tuto hranci překročíte, jejich ocas se narovná a vodním sloupcem doslova profičí.

Jednou i mne zlákala reklamní kampaň. Následoval nákup gum vynášených do nebe. V reálu to byly poměrně tuhé (což nemusí být na škodu) a smradlavé bohužel tím nejhorším možným způsobem (jakousi chemikálií) čínské výtvary. Po jedné sezoně skončily v koši. Ne že by žádnou rybu nepřesvědčily, ale bohužel z místa, které mělo potenciál tří pěti ryb, dokázala tahle opěvovaná bída přinést jeden záběr. S těmito zkušenostmi vás zkrátka hned tak něco nenadchne.

Fire Tiger

Takže zhruba až po roce, možná po dvou, putovalo do vody moje první Zander Pro 10 cm, barva Fire Tiger, a začal tanec. Fakt, že máte na prutu dobrou nástrahu, poznáte většinou už podle záběru. Druhým ještě podstatnějším ukazatelem je hloubka spolknutí. V tomto případě i okounům sotva třiceticentimetrovým koukala z tlam jen hlavička.

Další sympatie ve mně budila odolnost nástrah. Bez problémů vydrží vcelku celý

den, maximálně se po osmé deváté rybě trochu sloupne barva, což mimochodem nijak nevadí. Na stojících oceníte obzvláště dobré letové vlastnosti. Znáám spoustu míst,

kam jiná guma na stejné hlavičce zkrátka nedolétne. Respektive když už dolétne, tak při propadu vodou nedělá doslova a do písme nic.

Říká se – nedej na první dojem. Toto pořekadlo platí naprosto přesně, pokud držíte v ruce sedm a půl centimetru gumy s nápisem FOX. Poměrně tvrdý materiál, relativně krátká ocasní část, celkový dojem – nic moc. Přitom se jedná o jednu z nejlepších nástrah na velké okouny. Candáti všech velikostních kategorií ji doslova zbožňují. Snese i dvacetigramovou hlavičku. Při chytání na ÚN Orlík mimochodem naprostá nutnost, stejně dobré výsledky ale přináší i s pěti gramy olova.

Natural Perch

Podobnou zkušenost mám i s barvou nesoucí obchodní označení Natural Perch – nikdy mě nijak zvlášť neoslovovala, ale když člověk na vlastní oči vidí rybáře, kteří

Zkušenosti rybářů:

„Zander Pro Shads od Fox Rage mi nechybí v krabici s nástrahami při žádné vycházce k vodě. Barvu Natural Perch vyzkouším vždy!“

Jaromír Kratěna

„Zander Pro Shads je jednoznačně jedna z najspešnějších nástrah na trhu. Preferuji hlavně větší gumy. Odporúčam vyskúšať.“

Gabriel Varga

Velikost nástrahy	Velikost háčku Váha hlavičky	Doporučení
7,5 cm	1, 1/0 5–20 g	Candát, okoun. Barvy – Natural Perch, Fire Tiger, Hot Olive, zachytat umí i Ghost Green
10 cm	2/0, 3/0 5–30 g	Barvy stejné jako u velikosti 7.5 cm. Jedná o jednu z nejuniverzálnějších nástrah. Barva Lemon Tiger umí také doslova zázraky.
12 cm	3/0, 4/0 7–35 g	Kromě doporučených určitě i barva Red Head.
14 cm	4/0, 6/0 10–40 g, snese i přídatný háček	Vzhledem k velikosti Red Head, stejně jako všechny velikosti, i tato se dá použít v Norsku.

kupují celá balení (50 ks), ať už chcete nebo ne, zbystríte. Ano, přiznávám, přehlížet tuto barvu byl omyl. Jedná se o jednu z nejúčinnějších barev, pokud chcete lovit okouny a candáty. Mimochodem, mezi rybáři si vysloužila přezdívku Srabárna – chytá totiž kdekoli a kdykoli, takže k jejímu použití není nutná vůbec žádná odvaha.

Hot Olive

Další barva, která určitě stojí za zmínku, se jmenuje Hot Olive – na úplném začátku prodeje byla zákaznicky přijímána, diplomaticky řečeno, ne dobře. Dokonce se jednu sezonu vůbec nevyráběla. Dnes se jedná o jednu z nejprodávanějších barev. Za touto změnou nestojí marketing ani youtuber, ale spousta nachytných ryb.

Co týče způsobu vlastního oživení, nejsou třeba žádné složité pohybové kreace. Nebojím se prohlásit, že jsou spíše na škodu. Nepřerušované navíjení spíše v pomalejším duchu zajistí, aby se nástraha rozkmitala v ideální frekvenci, kdy pracuje nejen ocas, ale i velká část břicha. ■

RADOST Z RYBOLOVU S VÝROBKY FLACARP

ZDARMA ČELOVKA HL2000
 ke každé sadě FLACARP X8 objednané přes náš eshop do 20.12.2024. Doprava zdarma. *

www.flacarp.com

flacarp@tfe.cz +420 731 115 151

Prodejna: FLACARP, nám. Svobody 1509, 696 81 Bzenec, CZ

Kvalitní české výrobky

* Akce platí pro koncové zákazníky.

Stairs2Hell

O vítězi rozhodla až poslední hodina

Rok od roku se věhlas jedné z největších evropských kaprařských soutěží Stairs2Hell šíří do čím dál vzdálenějších končin. Ať už je to díky důsledné selekci týmů, jejich citu pro fair play, skvělé organizaci nebo atraktivitě závodu obecně, můžeme být v každém případě pyšní, že se „Stairsko“ odehrává právě na moravských březích Novomlýnské nádrže...

text: Anežka Machková
foto: Média tým S2H

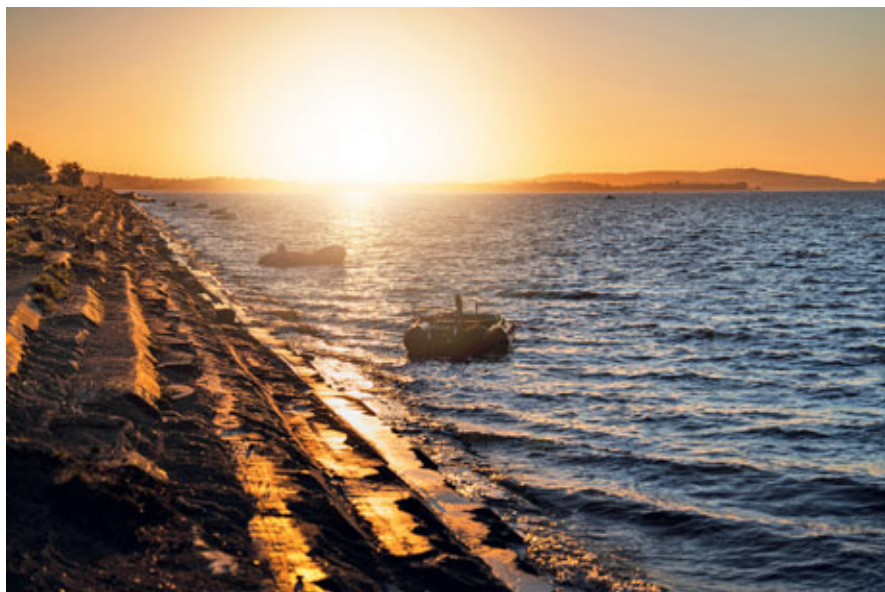
Jako již tradičně i na začátku letošního října patřila Novomlýnská nádrž závodníkům a příznivcům mezinárodního kaprařského závodu Stairs2Hell. Opět to byla neskutečně napínavá a dramatická podívaná až do samotného konce. O týmu, který nakonec stanul na nejvyšší příčce stupně vítězů, rozhodl kapitální úlovek, který se vítězům podařilo zdolat pouhou hodinu před koncem kaprařského klání.

Avšak jak už zkušený závodníci vědí, drama a napětí jsou atributy, o které na „Stairsku“ rozhodně není nouze, a to už od začátku závodu. Úlovek, který rozhodne o vítězi, může přijít prakticky kdykoliv. Letošní ročník si však na tvářích závod-

níků vyžádal pěkných pár vrásek navíc, a to právě kvůli obřím rybám, které celou dobu pořádně míchaly pořadím.

Pálavu si podmanili Belgičané

Kapitální úlovky ohromných rozměrů i hmotnosti závodníci tahali z vody už od první noci. Hned po prvním dni závodu se rakouský tým Anaconda/Mega Baits mohl pyšnit prolomením šedesátikilogramové hranice a vedením v průběžném pořadí. Dlouho jim na paty šlapaly dva mančafy z tuzemska, CT Kozaj a Carp Club ČR, ale z piedestalu Rakušany sesadil čtvrtou noc až belgický tým Gotta Catch Them All. Tým se nakonec díky kapitálnímu úlovku, který závodníci vytáhli z vody jen krátce

před koncem, stal vítězem celého závodu. Jejich tři nejtěžší kapři nakonec nasčítali neskutečných 71,36 kilogramu!

Stříbrnou příčku pak obsadil maďarský tým Exlegend Carp Team, kterému se také podařilo prolomit hranici sedmdesáti kilo a od vítězství je dělilo pouhých 770 gramů. I na bronzové příčce stanul nakonec tým ze zahraničí, a to polský mančaft Eko Bait's Team Poland. Tomu se zpočátku příliš nedařilo, nakonec však vítězové z ročníku 2021 přece jen předvedli své letité zkušenosti a opět přidali svým soupeřům pěkných pár vrásek.

Teprve podruhé v historii Stairs2Hell se však letošní ročník může chlubit tím, že všechny tři medailové týmy překonaly onu pověstnou sedmdesátikilogramovou hranici.

Novomlýnská obří

Co se jednotlivých úlovků týče, magickou hranici pětadvaceti kilogramů se podařilo prolomit až předposlední den, a to zkušeným rybářům z mančafu Mikbaits MA&RE Team. „Novomlýnský tank“ o váze 27,85 kg se jim podařilo zdolat na lovném místě pod Šakvicemi. A jak se nakonec ukázalo, šlo o nejtěžší rybu celého závodu.

Avšak kapitální úlovek, který se v době ulovení mohl pyšnit přízviskem „nejtěžší úlovek ročníku“, zdolal i tým Trakker Team a jeho váha dosáhla k neskutečným 26,55 kilogramům. Ryb atakujících hranici čtvrtmetráku se však letos nacytalo opravdu

úctyhodné množství. Pokud byl ročník 2024 na úlovky takto štědrý, nezbývá než čekat, co přinese nadcházející sezona. Celá řada novomlýnských velikanů pod pálavskou hladinou na své zdolání pořád ještě čeká.

Světově uznávaný závod

Každoročně se závodu účastní čím dál tím více týmů ze zahraničí. Letos se na pomyslné startovní čáře seřadily týmy dohromady ze třinácti zemí, mezi kterými byl i Nový Zéland. „Děkujeme všem za tuto úžasnou akci. Organizátoři vytvořili skutečně mistrovské dílo. Je to nejlepší mezinárodní

Odměna za férovost

Rovné podmínky pro všechny zajišťují prostá, ale striktně dodržovaná pravidla. Každoročně je však udělována i čestná cena za fair play, kterou si letos odnesli závodníci, kteří se zachovali férově a lidsky, ačkoliv jim to pravidla přímo nenakazovala. Ocenění si polský tým Solar Tackle vysloužil díky svému rozhodnutí, kdy vedlejšímu týmu během zdolávání kapr utrl montáž, ale zamotal se do jejich prutů. Týmu se podařilo rybu úspěšně zdolat, ale i přesto, že šlo o opravdu úctyhodný úlovek, tak s vědomím, že šlo o rybu, která zabrala díky práci jejich sousedů, si ji nenechali napsat na catch list. Tomu se skutečně říká fair play!

akce, na které jsem chytal. Všichni jsou super profesionální a všechno šlape jako hodinky,“ neskrývali novozélandští závodníci své nadšení.

Je však jisté, že zážitky, pocity i dojmy budou v soutěžících i skálních fanoušcích bez ohledu na národnost rezonovat ještě pěkně dlouho. Přinejmenším až do příštího ročníku, který startuje 4. října 2025, a to za mediální podpory měsíčníku Rybářství.

A spojení nejstaršího českého magazínu věnovanému rybářství, který právě třímáte v rukou, a relativně nově založené, mezinárodně úspěšné kaprařské soutěže, už zřejmě nemohlo být symboličtější... ■

20 MIVARDI
YEARS

MADE FOR THE MOST
DEMANDING CARP ANGLERS
MIVARDI TOP CLASS

MIVARDI

www.mivardi.cz

pod hladinou

Okoun,

okatý raubíř v pružovaném sáčku

Užívám si dočasnou samotu v hloubce okolo tří metrů. Svět trochu potměněl, jak už to ve sladkých vodách bývá. Slunce se sice stále pilně trefuje do hladiny myriádami zlatých šípů, dolů ke dnu však dosáhne jen některý z nich. Voda kolem je prázdná.

text: Mirek Brát foto: autor

Vypadá to jako v divadle po představení. Diváci i herci odešli, svítí jen pár nouzových žárovek a lampička u paní v pokladně. Dlouho však sám v podvodním hledišti nezůstávám. Na hranici viditelnosti se objevilo několik rozostřených stínů. Jak se blíží, dostávají pevné tvary i jména. Je čas vodních her!

Na nového návštěvníka se připlavala podívat partička ryb s typickými pruhy na bocích. Velké oči, červené ploutve, touha předvádět se i dovednost rychle zaútočit. Není pochyb, stal jsem se předmětem zájmu okatých raubířů v pruhovaném sáčku – okounů říčních (*Perca fluviatilis*).

Hlídková patrola

Okouni jsou dobří partáci při výletech pod hladinu nejen českých, ale i evropských stojatých a tekoucích vod. Nemusíte je dlouho hledat. Troufale bych řekl, že si vás najdou sami. To byl i tento případ.

Hejno okounů může připomínat roj sršňů...

Okoun říční dokáže být týmovým hráčem

Se suverenitou sobě vlastní plavaly tyto pěkné okouní kousky přímo ke mně. V plné rychlosti se na jediném neviditelném vodním fleku ryby náhle zastavily. Velkýma očima si mě poměřovaly, zkoumaly, odhadovaly. Na něco k jídlu je to moc velké, co říkáte padre Okoune? Nebezpečí z toho ale zatím nehrozí. Mrkneme na to. Hejno, vlastně spíš letka, patrola, partička okounů se na chvíli rozpadá v zájmu možnosti individuálního průzkumu.

Jeden raubíř
čelem ke

Okouni s oblibou vyhledávají členité dno, ať už je dílem přírody nebo člověka

m n ě ,
druhý nad

hlavou, další dva tuším někde za zády. Pěkně si mě obklíčili! Navíc se nezdá, že by chtěla pruhovaná partička ode mě jen tak odplavat. Občas se některá ryba přiblíží na velmi malou vzdálenost. Evidentně se vůbec nebojí. Když udělám příliš rychlý pohyb nebo perlení mnou vydechovaného vzduchu zabublá jako podvodní sopečná erupce, okamžitě zareagují a vyrazí k ústupu. Jen však na chvíli. Začnou se opět přibližovat, obklíčovat a zkoumat. Dobře že u nás nemáme hejna nilských okounů, to by bylo o strach, taková lovecká žraločí taktika!

„Sršní roj“

Nastal čas se s touhle raubířskou patrolou rozloučit. Neznamenalo to ovšem definitivní loučení s okouny. Jen jsem vyměnil letku několika dospělců za celou eskadru raubířských pubertáků. Našel jsem je tam, kde přesně mohli být: ve větvích potopeného stromu.

Z nějakého důvodu se desítky žlutězlavých pruhovaných rybích těl tlačily v mělké vodě. Tady už sluneční paprsky probíjely vodní hladinu s jistotou střel vylepšených ochuzeným uranem. V drobných explozích světla se celá eskadra okounů podobala roji sršní.

Visela v prostoru a opět mě zkoumala, ale už jen jako celek mnoha očí. Jen sporadicky se nějaká rybka vymanila z kolektivní disciplíny a vypravila se mi v ústřety. Vět-

Kde žijí okouni, nejsou ani raci s pevným krunýřem v bezpečí

Hejno okounů ve větvích potopeného stromu

šinou to skončilo rychlou otočkou na obrtlíku a zařazením, zaplutím, zaparkováním do původní pozice. Představoval jsem si, jak se celý roj těchto „sršníů“ s příchodem tmy rozpadne. Každá ryba bude nocovat sama, aby se s příchodem nového dne opět obnovil statut hejna.

Raubíř – kosmopolita

Opět to nebylo poslední setkání s okaty mi raubíři v pruhovaných oblecích. Za dvě hodiny pod vodní hladinou jsem potkal ne desítky, ale možná stovky těchto houževnatých, pěkně zbarvených, drze výstředních ryb. Byly nad porosty vodních rostlin, v úkrytech i volném prostoru dna, v hlubší vodě i na mělčině.

Okoun říční je kosmopolita. Ostnitý štramák s červenými rukavičkami – ploutvemi. Rybí extrovert, co dokáže spolupracovat

v týmu, ale na noc má rád klid a soukromí. V jídlu vybíravý není. V mládí roste do délky, ve stáří do výšky. (Co bychom za to my lidé dali!)

Okoun se stará, okoun má... Co vidí, to jeho skvělý zrak detailně prozkoumá. Na koho takový popis sedí? Na studenou rybu? Myslím, že mnohem lépe padne takový popis na opravdového živelného raubíře v pruhovaném sáčku. Takovým se daří! Prospívají ve vodách, kde ostatní druhy ryb mohou tlouct i bídu s nouzí, kde si stěžuje plačtivě opatrný kapr i plachý lín.... Okouna do takových splínů netahejte!

Ostříží oči s bezednou hloubkou jak z pohledu černého myslivce z Babičky, sáčko krupiéra z Vegas, červené rukavičky z nejnovější vodní kolekce, povaha raubíře. Takovým týpkům se holt daří. Pod hladinou i na souši. ■

Můj první cejn siný

Šupinaté klenoty Dyje

„Na plavanou jsem začínal chytat jako kluk,“ pravím s úsměvem a nahodím. Splávek na chvíli zmizí pod vodou, pak se vynoří a usadí na hladině. Já už se do křesílka usadit nestihnu. Splávek poskočí a prudce se rozjede. Na nic nečekám a zaseknu. Zatím netuším, že mi na první nahození zabrala ryba, po které pátrám několik let. Kouzelná řeka Dyje vydala jeden za svých klenotů.

text: Zdeněk Hofman

foto: autor a Lenka Hofmanová

Metrový kapr, štika nebo candát patří k vysněným úlovkům většiny rybářů. A co teprve dvoumetrový sumec. Chytit trofejní rybu vyžaduje desítky a někdy i stovky hodin strávených nad pruty. Nedovedu si představit, že bych se věnoval pouze lovu jednoho rybního druhu.

Univerzální rybář

Hrozně rád chytám kapry na boilies, sumce na podvodní splávek, štiky na živou rybičku, stejně jako miluji přívlač a další rybářské techniky. Moje rybářské srdce však patří všem rybám. Velkým i malým. Možná je to proto, že jako kluk jsem se toulal kolem rybníků, brouzдал potoky a lovil veškerou vodní žoužel. Okružáky, plovatky, potápníky, vírníky, čolky a drobné rybky. V našich vodách žije asi osmdesát rybích druhů. Přesné číslo nejde stanovit, protože některé původní druhy zmizely a mnoho nepůvodních přibýlo a objevují se stále nové.

Kolik rybích druhů chytíš, tolikrát jsi rybářem

Každoročně vyrazíme s manželkou na týdenní výpravu, jejíž cílem je doplnit sbírku úlovků nějakým novým rybím druhem. Zprvu šlo všechno hladce. Podoustve, ostroretky, parmy a podobné ryby žijí téměř ve

všech vodách. Sumář úlovků rybích druhů se rychle plnil a brzy jsme oslavili kulatou padesátku. Pak už nám zbyly jen vzácné ryby, které musíme hledat.

„Kam pojedeme o prázdninách na ryby?“ ptá se mě manželka při plánování dovolené.

„Chtěl bych stejně jako vloni vyrazit na Dyji v okolí Břeclavi. V srpnu bývá jižní Morava hodně rozpálená, ubytujeme se opět ve sklípku v Prušánkách, kde se po každé výpravě náležitě zchladíme a osvěžíme.“

Rybí tuláci z Dunaje

Jez v Břeclavi je první překážkou na řece Dyji. Přemyslím, na který šupinatý klenot se zaměřím. Ostrucha křivočará zde patří mezi velmi vzácné úlovky a podle informací připlouvá jen někdy. Drsek menší a větší se zde chytit dá, stejně jako ježdík žlutý nebo dunajský. Místní rybáři mi vloni vyprávěli, že se jim při lovu candátů podařilo ulovit i candáta východního. Zkoušel jsem štěstí, žádného jsem bohužel nechytil. Možná proto, že jsem se pokoušel chytit všechny druhy a střídal přívlač s feederem. Letos přenechám feeder manželce a soustředím se pouze na lov candáta východního.

Lehká přívlač

Candát východní dorůstá průměrné dél-

ky 30 až 40 cm. Pro jeho lov vybírám prut 5–15 g, pletenou šňůru 0,10 mm a fluorkarbonový návazec. Ráno se usadíme pod jezem, na oblíbeném místě z loňska. Léňa nahodí feeder a já pln očekávání vyrazím na lov, co nejbližší k jezu. V minulosti bylo nejlepší místo na lov candátů i ostatních ryb ve vývřišti pod jezem. V roce 2005 byl na východní straně jezu vybudován rybí přechod a rybaření je padesát metrů po obou březích zakázané. Současně není dovoleno vstupovat do vody. Hon na candáta začínám na začátku povoleného úseku s malým spinnerem, což je moderní verze rotační třpytky. List se neotáčí kolem těla nástrahy, ale na obratlíku kolem své osy. Díky tomu nástraha při vedení nerotuje a nekroucí šňůru. Nahodím, chvíli počkám, až klesne ke dnu a začnu navíjet. Stihnu jen několikrát otočit klikou navijáku a mám záběr. Ryba není velká, což mi tentokrát vyhovuje. Co když je to vysněný „východňár“? Na hladině se však vynoří tloušť okolo třiceti.

Pomalou postupuju po proudu

Ryby berou a při každém drcnutí do šňůry jsem napjatý jak struna. Co když je to on? Zázrak se nekoná, na háčku se střídají okouni, tlouští a jako bonus půlmetrový bolen. Po dvou hodinách lovu se dostanu

k nedalekému mostu, kde je příjemný chládek. Lenka se opaluje na sluníčku, které nemilosrdně praží. Teplota vzduchu přelezla tropickou třicítku, rybám i přesto chutná. Rybářka stihne obsluhovat jenom jeden feeder, na který tahá rybu za rybou. Dyje patří k řekám s největší druhovou pestrostí ryb v Česku. Na dnešním přehlídkovém feedrovém mole se kromě cejnů předvádí štihlé podoustve, ostroretky a občas se zavlní i pěkná parma. Elegantní tvary říčních krásavic ruší svým korpulentním tvarem buclatí karasi a kapři. Během dopoledne má Léňa na kontě více než padesát kusů ryb. Vysněný klenot však stále uniká.

Dravci útočí

Hejna ouklejí kroužících kolem břehu se stávají terčem nájezdu dravých ryb. Zkouším wobblery, popy i gumové nástrahy. Veškerá dřina vychází naprázdno. Snažím se predátory identifikovat, každý útok je však odlišný. Podezření mám na boleny, tlouště, štiky, sumce i candáty. Některé ryby jsou menší, jiné naopak velké. Může mezi nimi být i můj candát východní.

„Umělé nástrahy jim nechutnají, nasadím maso,“ oznamuji manželce a vybalím pruty na chytání s živou rybičkou. Nachytat oukleje je práce na pár minut. Jednu nastražím

na položenou a druhou na plavanou. Prioritu má candát východní, takže bez lanka s jednoháčkem. Záběr přichází nečekaně rychle. Splávek začne poskakovat, pak se rozjede a zmizí pod hladinou. Nastražená ouklej není velká, zaseknu proto ihned. Prut se ohne a ryba vyrazí do koryta řeky. Chvilí nechám brzdu navijáku povolenou a cívku brzdím rukou. Pak ji přitáhnou a zahájím protiútok. Jsou to nádherné a napínavé okamžiky. Voda vystříkne a na hladině se překulí rybí tělo.

„Je to štika,“ vyhrknu vzrušeně. Lenka přiběhne s podběrákem a za chvíli je zubatá v pasti.

„Bez dvou čísel sedmdesát,“ raduji se. Štika odplová a já znovu nahodím. Tentokrát o kousek blíže k mostu. Nečekal jsem, že zabere. V takovém horku bych tipoval spíše bolena. K velkému překvapení jde během několika minut splávek znovu pod vodu.

„Mám další,“ volám na manželku. Druhá štika měří šedesát čísel.

Ve stínu pod mostem

Hodina na sluníčku mi při záběru dvou štik rychle utekla.

„Půjdu se zchladit pod most, tam už se může brodit,“ napadlo mě. Za chvíli stojím po kolena ve vodě, v těsné blízkosti mostního pilíře uprostřed řeky. Z mojí strany je řeka mělká, koryto vede druhou půlkou. Za pilířem se voda točí ve velkém vracáku. Ideální místo pro ryby. Přichází místní rybář důchodového věku a zabrodí vedle mě.

„Chodím sem na candáty,“ vyhrkne místo pozdravu.

„Mě normální candáti nezajímají, já chci chytit východního,“ vysvětluji pánovi, protože tuším, že si na místo dělá domovský nárok.

„Minulý týden jsem jich chytil jedenáct tamhle pod lávkou,“ ukazuje prstem místo asi dvě stě metrů po proudu.

„Jedenáct východních candátů?“ nechci uvěřit takové zprávě. „A nemohli to být candáti obecní?“

„Ne, ne, byli to volžáci, jak jim tady říkáme,“ stojí si pán za svým.

„A tady jste žádného nechytli?“

„Tady nikdy.“

Začínám tušit, že pán mě chce jen odlákat ze svého místa, když vtom se můj splávek potopí. Ryba uhání do koryta, počkám, až se vlasec napne a zaseknu.

„Je tam,“ vyhrknu nadšeně. Držím ohnutý prut a čekám, až vyjede ze silného proudu do klidnějších vod. Pak sestoupím o kousek níž a rybu přitáhnou.

„Je to candát,“ vyhrknu vzrušeně. Měří asi pětaticet čísel, což by mohl být vysněný candát východní. Ryba bojuje tak divoce, že

nemám čas si ji pořádně prohlédnout. Naštěstí nespadne a skončí v podběráku.

„Má psi zuby?“ ptá se místní rybář.

„Má.“

„Tak je to obecně.“

Další pokus

Den se chýlí ke konci a Lenka, která se celou dobu smažila na sluníčku, mi dopřává poslední hodinu lovu.

„Pod mostem to vypadá nadějně, v kamelech můžou žít drskové nebo ježdíci. Zkusím je na žízalu.“

S plavákovým prutem zabrodím znovu k pilíři a nahodím na rozhraní proudu a tišiny. Splávek putuje proudem a najednou se potopí. Zaseknu a mám rybu. Je to pěkný okoun třicátník. Dobrý začátek.

Teď prověřím kameny v okolí pilíře.

Splá-

z Dunaje až na podzim. V posledních letech je to ale slabé, teče málo vody.“

Válečná porada ve sklípku

„Nalej mi ještě víno, jsem smutný, moc smutný, východňáci tu v létě nejsou,“ mám prázdnou skleničkou na manželku.

„Já jsem si zachytila parádně. Spousta cejnů, plotic, podoustve, ostroretky a několik pěkných parem a kaprů,“ hodnotí dnešní výpravu Lenka.

„A co jeseter malý, cejn siný či perleťový?“

„Nula, nic, žádný.“

„Když tu není candát východní, zaměříme se na vzácné cejny, ti snad nikam neodplouvají,“ plánuji nahlas. Na internetu jsem objevil fotografie z rybářských závodů v Břeclavi a na jedné byl vyfo-

kluk,“ pravím s úsměvem a nahodím. Splávek na chvilku zmizí pod vodou, pak se vynoří a usadí na hladině. Já už se do křesílka usadit nestihnu. Splávek poskočí a prudce se rozjede. Na nic nečekám a zaseknu. Zatím netuším, že mi na první nahození zabrala ryba, po které tak dlouho pátrám.

„Rychle podběrák, to je cejn siný,“ pravím žertem. Úsměv mi však během několika vteřin ztuhne na rtech. Je to opravdu on, cejn siný. Lenka na nic nečeká, hrábne podběrákem do vody a vysněná ryba je naše. Chvilí nevěřičně koukám a pak začnu radostí ječet na celou Břeclav:

„Mám cejna, mám cejna siného!“ Trofejní štika, kapra, sumce jsem už chytil. Dokonce i mnika nebo hlavatku, cejna siného však nikdy. Je to zajímavá ryba. Oproti běžnému cejnu je nižší, s drobnými šupinkami, velkýma očima a tlamičkou směřující nahoru.

Výrazná je hodně dlouhá řitní ploutev. Můj první cejn siný měří 21 cm. Lenka vše zdokumen-

Štika zabrala na ouklej

vek stojí několik minut v tišině, pak ho strhne proud do koryta, když se nečekaně rozjede opačným směrem. Zaseknu a cítím odpor ryby, která prchá po proudu. Je dost bojovná a vůbec netuším, s kým mám tu čest. Ustoupím zpět ke břehu a pomalu neznámého soupeře přitahuju. Najednou zahlédnu pod hladinou mramorově zbarvené rybí tělo. Měří odhadem asi třicet čísel. Možná mník nebo dokonce klenot v podobě drska. Užívám si těch několik vteřin naděje, realita je bohužel jiná. Na háčku mám malého sumce velkého. Bojuje statečně, drska mi však nenahradí. Byla to moje poslední dnešní šance. Cestou k Lence se dám do řeči s mladým rybářem, který mi prozradí, že je synem pána, co chytal vedle mě.

„Tvůj otec říkal, že u lávky chytil minulý týden jedenáct candátů východních.“

„On si strašně vymýšlí, nechytil žádného. Východňáci tu teď nejsou, připlouvají

cejn siný. Této stopy jsem se rozhodl využít. Následující den jsme s Lenkou propátrali velkou část řeky v okolí Břeclavi, až se nám podařilo závodní úsek najít.

Jedeme na ně

Vyrazíme brzy ráno, předpověď hlásí další tropický den. Kromě rybářského nádobička беру i ruční kosu na sekání trávy. Vypadá to, že kromě závodů sem na ryby nikdo nechodí. Celý břeh je zarostlý vysokou trávou a rákosím. Po kilometrové procházce konečně nalezneme ideální místo pod velkým stromem. Ve stínu máme šanci tropický den přežít. Sekám trávu a přemýšlím, jestli jsem se nezbáznil, když věnuji tolik úsilí rybě, o které většina rybářů nemá ani ponětí.

„To stačí, chci už chytat,“ přeruší tok mých myšlenek Lenka a rozloží křesílko.

„Na plavanou jsem začínal chytat jako

tuje a pokračujeme v lovu. Pořád tomu nemůžu uvěřit. Takové štěstí na první hod. Za celé dopoledne už žádný nezabere. Chytíme spoustu cejnů velkých, malých, oukleje, plotice, karase.

„To snad není možné, že by to byla náhoda,“ pravím nevěřičně. Nebyla. K večeru zabere Lence další na feeder.

„Je úplně stejný, jako ten tvůj, měří taky dvacet jedna,“ praví s úsměvem. Nakonec mi zabere ještě jeden a dokonce trofejní.

„Rovných třicet,“ pravím radostně.

„Už se těším do sklípku, kde ty šupinaté klenoty Dyje řádně oslavíme, protože kolik rybích druhů chytiš, tolikrát jsi rybářem.“

„Máš pravdu, balíme a jedeme,“ zavěsí manželka. ■

Cejn siný

PROFESIONÁLNÍ GUMOVKY

2250 Kč
STRONG

1475 Kč
STANDARD

1649 Kč
PREMIUM*

1475 Kč
STRONG

1175 Kč
STANDARD

1375 Kč
PREMIUM*

(* zesílená kolena)

(* zesílená kolena)

objednávejte na tel.: 774 751 163
www.ryby-jezirka.cz/cs/k/gumovky-plaste-a-rukavice

Nábor brigádníků na prodej vánočních kaprů
www.vanocni prodej kapru.cz, tel.: 608 316 311

Čeburaška

Její původ se sice nedá spolehlivě doložit, ale vzhledem k názvu bych za zemi původu tipoval cokoliv od Polska směrem na východ. Co lze ale dokázat nade vší pochybnost, je fakt, že olovo se středovým drátem doslova a do písmene obletělo svět a právem se stalo pevnou součástí výbavy rybářovy. Časem došlo i odstranění jediné nechci použít přímo slovo slabiny, takže spíše omezení, ale o tom až později.

text: Jan Stluka foto: autor

Kloubová vyměnitelná zátěž. Tři slova, která vystihují naprosto přesně podstatu přelomového nápadu.

Začneme od konce. Prvně tedy **zátěž**. Chcete zatížit rotačku, nahodit chatterbait

dál, zvětšit pracovní hloubku wobbleru nebo jerku? Stačí jeden pohyb a můžete. Kapitoulou samou pro sebe jsou mušky. Malé, silně přetížené, tolik podobné slavným polským kogútum. Velké určené štikám, nebo cokoliv, co vás jen napadne.

Poznám rozdílu v účinnosti kloubová zátěž kontra klasická?

Logická otázka, která napadne téměř každého rybáře.

Pokud berou ryby standardně, jsou rozdíly zanedbatelné. Bohužel těchto dní u vody alespoň já zažívám poměrně málo, určitě jich nebude víc než čtyřicet procent z celku. Jakmile nechťejí šupináci spolupracovat, ať z důvodu počasí nebo tlaku ze strany ostatních rybářů, nastává čas použít čeburašku.

Druhá situace přichází, pokud potřebujete kombinovat extrémní hodnoty. Například malou nástrahu a těžkou zátěž nebo tři gramy olova a ultra silný krátký háček.

I veškeré systémy zdobící gumové ryby větších velikostí si s touto zátěží naprosto rozumí. Nejširší zatěžovanou skupinu tvoří samozřejmě všechny možné a nemožné měkké nástrahy.

Vyměnitelná – velmi příjemný bonus, který ocení nejvíce ti, kteří se stejnými nástrahami obcházejí různá loviště.

Kloubová – asi první, kdo veřejně razil myšlenku úspěšnosti stylu, kdy nástraha s mírným zpožděním následuje zátěž, byl Olivier Portrat v knize Úspěšné chytání candátů. Od vydání této bible lovců candátů sice uplynulo mnoho let, ale na účinnosti i flexibilitě v ožiování nástrahy, které vám dovoluje kloubová zátěž, se nezměnilo vůbec nic.

Tvary – nejvíce asi vede kulička, následuje rybí hlava a dalšími v pořadí jsou fotbalový míč a různé varianty stand up.

Materiál – klasické olovo či lépe řečeno

jeho slitina obsahující mix kovů, supertěžký wolfram a rádoby ekologický zinek.

Stejně jako tvary jsem vyzkoušel vše. Olovo pořád používám nejraději, wolfram si šetřím na čistá loviště, povětšinou pískovny, eventuálně pláže údolních nádrží. Letové vlastnosti supertěžkého kovu jsou fascinující, naprosto skvěle víří dno, ale cena opravdu příliš připomíná drahotu.

Výtvary označené Zinc připínám do karabiny pouze v případě, že nabízejí to, co ostatní nemají, například oči, které mimochodem považuji za poměrně důležité. Dokonce

vzpomínám na doby, kdy jsme si oči sami dolepovali.

Velké očko a zpětné hroty na ramínku.

Rovný, nikam nevyhnutý. Asi takhle by se dal podat **ideální tvar háčku**, který doplňuje čeburašku.

Časem zjistíte, který výrobce a velikost vám vyhovuje nejvíce. Nejdéle a k maximální spokojenosti používám háčky od polské firmy Mikado. Byli jedni z prvních, kteří dodávali na trh i velikosti za nulou, konkrétně tedy 1/, 2/0, 3/0. Off set varianty ve větších velikostech najdete u všech výrobců.

Středový drát, bezesporu největší slabina čeburašek, pro mnohé i důvod, proč s tímto vynálezem nikdy chytat nezačali. Naštěstí už na trhu existují minimálně dva tři výrobci, kteří problém vyřešili snap lockem zalitým přímo do těla zátěže. Odpadají tak eventuální ztráty komponentů i nutnost chytat s karabinou. I zde budete muset chvilku hledat, než najdete ideální poměr mezi průměrem drátu háčku a odporem závěsky a jejím tvarem.

Nástrahy. Ne všechny se hodí. Ideální jsou tzv. línější lákadla, která sama o sobě jinak zvlášť nepracují, například smáček, klasická jednolitá kopyta označovaná povětšinou názvem Shad, a samozřejmě mušky, raci, červi a jiná podvodní zvířátka.

Vlastní styl ožiování i tempo navějení by se mělo nést v duchu pomalejších a táhlejších pohybů, eventuálně pouhého třesení ruky. Prudké výskoky spojené s dopady na dno povětšinou znamenají motanice všeho druhu. ■

Rybářské vychytávky

Splávek z koaxiálního kabelu

Bojovnice z proudů

Tak, a je to tady. Do Vánoc už zbývá jen pár dnů. Jako kluk jsem se na tyto svátky vždycky moc těšil, a to se ani po letech nezměnilo. Rodiče se nám vždycky snažili udělat Vánoce co nejhezčí a totéž jsme dělali i my s mojí ženou. Teď, když děti dávno vylétly z hnízda, a i vnoučci už jsou velcí, se stále držíme toho, co jsme dělali vždycky. Vánoce mají být hezké a klidné. Každý, kdo nás navštíví, se musí cítit dobře. Proto mívám v tyhle dny takovou slavnostnější náladu. Snažím se co nejvíce pomoci, ale na ryby, samozřejmě pokud počasí dovolí, přitom nezapomínám.

text: Milan Tychler foto: autor

Mé prosincové rybaření bývá hodně jednoduché. Nejčastěji vyrazím k vodě jen tak nalehko s jemným feederovým proutkem nebo jen s lehkým plavákovým prutem.

Mým cílem bývají drobnější ryby spojené s trochou zábavy, ale hlavně s takovou malou procházkou okolo vody, protože se často přemísťuji, ryby aktivně hledám a na jednom místě setrávám jen v tom případě, že tam ryby jsou a berou. To sedím na malé stoličce, oči nespouštím ze splávku nebo pestrobarevné špičky a hlavou se mi honí takové ty vánoční a předvánoční myšlenky často spojené s tím, jak to bylo kdysi, a to nejen na Vánoce, ale i na rybách...

Vzpomínky na sněh a mráz

Pocházím z kraje, kde jsme v mých dětských letech na Mikuláše pravidelně bruslili, sáňkovali a lyžovali. Když se jelo autobusem do nedalekého města, z okna většinou nebylo vidět nic než sněhové bariéry. Tolik bývalo sněhu. Jenže to už je dávno pryč a dnes jsou i v tom kraji rádi, když tam mají o Vánocích alespoň třicet centimetrů sněhu. V prosinci tam na rybaření nebývalo ani pomyslení. Mráz zakoval všechny vody pevným příkrovem ledu a ten povolil nejdrive v půli března. To bývaly zimy...

Zato teď, když žiju v místech, kde napadne sněh vždycky jen na pár dnů v roce, to je jiná. Na ryby mohu vyrazit v podstatě kdykoli v roce. Stane se jen výjimečně, že mráz spoutá i řeku Moravu, a to je pak opravdový konec. Ale jak říkám, bývá to tak na čtrnáct dnů, maximálně tři týdny, a to je všechno.

Co dělat doma

Tři týdny bez nahození se dají vydržet. Vzpomínám, jak moc se mi v dětství zima vlekla. Nebýt zimních radovánek, nevím, co bych dělal. Byly dny, kdy se z domu nedal vystrčit nos. Sněhové metelice nás zahnalý do tepla, meluzína v noci skučela v komíně.

Když se nedalo jít ven, listoval jsem vždycky těmi několika knihami o rybách, které jsem měl, anebo jsem si ryby alespoň maloval. A také jsem si vyráběl splávky, protože plavaná byla v té době má hodně oblíbená disciplína. Splávky se samozřejmě daly i koupit, ale upřímně řečeno, výběr byl tenkrát víc než mizerný. Proto jsem si splávky vyráběl, z čeho se dalo.

Ryba na vlastní splávek potěší dvojnásob

Nejdostupnějšími materiály bývalo husí perí, korkové zátky, lipové dřevo. Pak už stačil jen ostrý nožík, kousek smrkového papíru, nějaké ty barvičky, šikovné ruce, trpělivost a trocha času, kterého jsem měl tenkrát přes zimu habaděj.

Bylo pak fajn vyrazit na jaře na ryby s krabičkou plnou pěkných nových splávků a chytat s nimi ryby. Každá pěkná ryba pak potěšila dvojnásob. Se splávkami jsem nejradě-

K výrobě splávku
budeme potřebovat
kousek koaxiálu,
bambusovou špejli
a bužírku

ji chytával plotice. V říčce Moravici jich bývaly mraky. A byly nádherné.

V čisté vodě měly oranžově vybarvené ploutve a stříbrné boky hrály modrozelenými kovovými barvami. A ty jejich oranžové oči! Byla radost na ně pohledět. A což teprve když taková hezká plotice zabrala na larvu chrostíka, na které jsem často chytal, potopila můj vlastnoručně vyrobený splávek, já ji pak zasekl a zdolával na tenoučké patnáctce vlasci! Co chcete jako rybář víc?

Takové to kutilství v rybařině mi zůstalo dodnes. Mám, co se rybařiny týká, všeho dostatek, a co nemám, mohu mít. Dnes není nic nedostupné, co chcete, to si koupíte. Tak to kdysi nebylo. Ale přesto si občas vlezu do dílničky a vyrobím si nějaký ten splávek, zátěž anebo krmítko sám, přestože jich mám dost do konce svého života.

Splávek z anténního kabelu

Zrovna dnes mám na vlasci navlečený jeden takový splávek, o kterém bych se rád zmínil hlavně proto, že je vyrobený z dost nevěděního materiálu. A také proto, že pokud by si to chtěl někdo zkusit, určitě uspěje a bude z toho mít radost.

Není to dlouho, co jsem uklízel v dílně a do rukou mi padl zbytek koaxiálního kabelu. Už dlouho ho překládám zprava doleva a nějak se nemohu rozhodnout, co s ním, i když vím, že je mi v podstatě k ničemu.

Je to prostě zbytek, který už jsem měl dávno zlikvidovat, protože abych ho někdy zase použil, na to je krátký a na žádné prodloužení ho nechci, protože není nic horšího než spojovaný koaxiál.

Už jsem s ním byl skoro v popelnici, když tu jsem si vzpomněl, jak jsem z něj kdysi dávno vyráběl splávky. Divíte se? Ale ano! Splávek z anténního kabelu! Když totiž tento kabel rozeberete, zjistíte, že jej z velké části vyplňuje bílá pěnová hmota, která plave. A plovoucí materiál, to je přece základ každého splávku. Tady máte i tu výhodu, že ho ani nemusíte moc opracovávat.

Nejde o krásu, ale o účelnost

Kdysi jsme byli s rodinou na chalupě a já tam chodil na ryby ke Svratce. Místa, kde jsem lovil, byla jako stvořená pro splávek. Já tam bohužel tři, co jsem měl s sebou, utrhal ve vázkách u spadlého stromu, kde se drželi kapři. Proto jsem si pak během několika minut vyrobil pět dalších právě z koaxiálu, který se mi tam v dílničce válel.

Kabel zbavíme vnějšího pláště a stínění

Odstraníme měděný drát vedoucí středem

Pak už stačí jen zasunout špejle a pomocí bužírky splávek připevnit k vlasci

I tento splávek se dá hezky vylepšit, když budete chtít

Moc jsem si s tím nehrál. Nešlo o krásu, ale o účelnost. Prostě jsem ustříhl asi deset centimetrů kabelu, zbavil ho vnějšího pláště a odstínění, ze středu vytáhl měděný drát a hned jsem měl v ruce váleček, co plave. Stačilo jen do otvoru po drátu zasunout a vlepít pomocí sekundového lepidla kousky bambusových špejlí a funkční splávek byl v podstatě hotový.

Když ale chcete pěkný splávek, můžete konce plovoucí hmoty pěkně seříznout nebo zabrousit, použít nějaké barvičky a pak budete více než spokojeni. K vlasci ho připevníte pomocí bužírek.

Tento splávek sice nemá příliš velkou nosnost, ale to nebylo na jemné chytání s drob-

nými nástrahami nedaleko břehu vůbec třeba, takže jsem měl přesně to, co jsem potřeboval, za pár minut a prakticky zadarmo. A co na to ryby? Potápěly splávek jedna radost a bylo jim naprosto jedno, zda se jedná o splávek koupený za několik desítek korun, anebo o kus odpadu z dílny.

Zimní tloušť

Právě takový splávek teď, chvíli před Vánoci, spouštím pomalu mlýnskou struhou podél břehu hezky po proudu. Na háčku mám nastražený kousek napařeného pečiva a čekám na chvíli, kdy hupsne pod vodu. A je to tady!

Splávek plynoucí klidně po hladině se zastaví, maličko se zachvěje a pak zmizí. Je čas zaseknout. Trhnu prutem a vzápětí cítím ten slastný tah zaseknuté ryby. Brání se a nebude nejmenší. Proutek se hezky ohýbá.

Ryba si to namířila k protějšmu břehu a pak upaluje po proudu. Mám na navijáku jen slabý vlasce, a tak pro jistotu maličko povolím brzdu a cívkou citlivě brzdím prstem, až ji úplně zastavím. Pak táhnu rybu pomaloučku zpět. Brzy se ukáže pod hladinou hodně slušný tloušť, což je typická zimní ryba lovená se splávkem na pečivo.

Bojovnice z proudů

Tloušť použít, přeji mu klidné svátky a chytám dál. Popocházím kolem vody, střídám větší a menší kousky nástrahy na háčku, protože v tišinách a tůních berou i plotice a karasi.

Na jeden takový menší kousek přichází nenápadný záběr přesně na rozhraní tišiny a proudu. Je to dlouhý boj a já po celou tu dobu myslím, že mám na háčku kapra. Mýlil jsem se. Po několika hodně dlouhých minutách přivádím k podběráku parmu!

Je to nádherná vousatá krasavice, jaká musí udělat radost každému rybáři, který ji jen koutkem oka zahlédne. Tyto bojovnice z proudů se neloví snadno, nikde jich nejsou přehřle, takže je to ryba vzácná a o to vzácnější, když ji chytíte na jemné nářadí, vlastnoručně vyrobený splávek a jen chvíli před Vánoci.

Děkuji tedy svatému Petrovi, parmu opatrně použít a pro dnešek lov končím. Stejně už je čas uklidit se zase na chvíli do tepla. Nos mám jako rampouch, ruce studí. Přitahuje a obloha se zatahuje. Že bychom měli letos o svátcích snít? Kéž by!

Milí přátelé, přeji vám klidné svátky, mnoho radosti u vody, pokud se ještě dostanete, a příští rok zase na shledanou! ■

Silvestrovský myšák

Silvestr je odjakživa časem veselí a legrace. I já se vás dnes pokusím trochu pobavit jednou speciální muškou, přesněji streamerem, který je však na některých vodách nadmíru účinný.

text: David Štrunc foto: autor

z poměrně vyhlášených řek ve středním Norsku a jako správní muškaři vyndali vázání a lahvinku.

S ubývajícím tekutým obsahem začínaly přibývat prazvláštní vzory mušek, až někdy kolem půlnoci Tomáš prohlásil: „Hele, ty umíš uvázat tu myš, ukaž!“ Inu, tak jsem ukázal. Za svitu čelovky a poněkud rozmáchlými gesty si Tomáš uvázal svého prvního myšáka a v návalu nadšení prohlásil, že ho jde hned vyzkoušet.

Asi se mi nebudete divit, že jsem si ťukal na čelo. Byla hluboká noc doprovázená lehkou, sotva znatelnou polární září. To, co následovalo, však do smrti nezapomenu.

Tomáš se postavil na břeh řeky a potmě nahodil kamsi do vody. Po dvou popotáženích za šňůru se ozvalo hlasité mlasknutí, ale ryba se netrefila. Komentoval jsem to slovem „náhoda“ a dál seděl u svěráčku.

Jenže ona to náhoda nebyla. Po třetím nahození a třetím mlasknutí už jsem to nevydržel a šel taky lovit. Pravda, za tu noc se nám podařilo ulovit pouze dvě ryby, ale aktivita pstruhů byla abnormální a obě ulovené ryby měřily přes půl metru!

Zbytek času na řece jsme strávili lovem v noci, přes den jsme dospávali a věnovali se lovu menších ryb, protože velké ryby braly prostě pouze za tmy.

A co v Čechách?

I v České republice je tento vzor velmi účinný, pravidelně na něj lovím štiky a boleny, občas se splete i okoun, ale přiznávám, že mám streamery, které jsou na lov dravců účinnější. Nicméně ulovit si dravce na myš, to už je něco!

Jak na to

✓ K výrobě budeme potřebovat velký háček, neměl by však být moc těžký. Dále zonker, molitanový váleček, zimní srst ze srnce, oči, lepidlo a nějaký materiál na ocásek, dá se použít kousek kůže nebo silikonový materiál (naleznete pod názvem Squirmy worm)

✓ Při samotném vázání je dobré použít pevnou nit, třeba kevlarovou. Dobře ma-

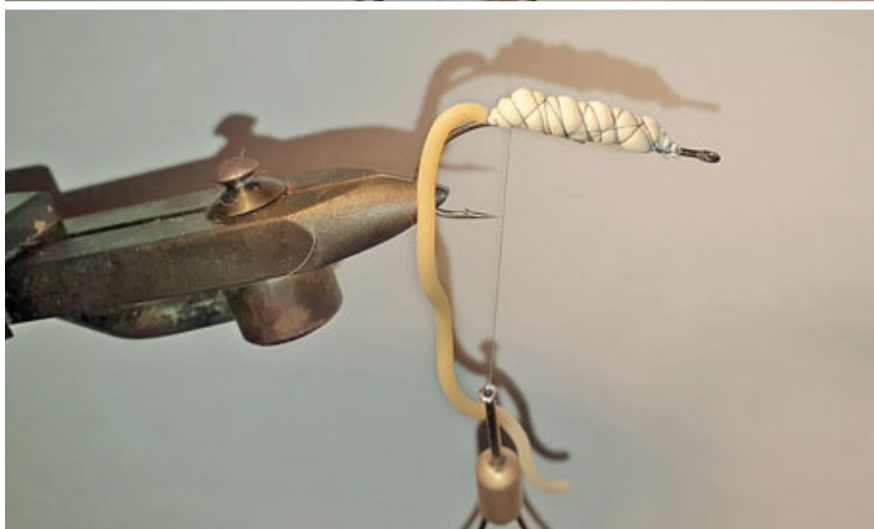
Jak už název napovídá, budeme se dnes zabývat výrobou myši. Tato muška samozřejmě nepatří mezi staré vzory, minimálně v dnešním provedení, ale troufnu si tvrdit, že je opravdu hezká a na mnoha vodách budete překvapeni její účinností.

Dovolte mi hned na začátek jeden příběh, kterým bych chtěl účinnost myšáka demonstrovat.

Tenkrát na dalekém severu

Je to už spousta let, nebudu raději počítat kolik. Jeden z mých nejlepších kamarádů byl tenkrát rok v Norsku, a tak jsme se tam na tři týdny potkali a jezdili po rybách. Jak už to bývá, když se setkají dva kamarádi po delší době, nikdy nejsou večery, řekněme, suché.

Podobně tomu bylo i v našem případě. Hned první večer jsme zakotvili u jedné

terciály udrží a myšák se nerozpadne hned po první štičce.

✓ Po uchycení háčku do svěráčku a upevnění nitě přivážeme ocásek. Ten by měl být minimálně stejně dlouhý jako myš samotná. Okraj zonkeru si zařízneme do špičky, aby se vytvořil pěkný přechod od uchycení na zadeček mušky, a přivážeme. Dále přichytíme molitanový váleček. To je trochu věda. Neměl by být příliš volný, aby

se muška nerozpadla, ale nesmíte ho příliš utáhnout, jinak ztratí svou schopnost plavat.

✓ Když máme váleček dobře uchycený, překroužkujeme celé tělo zonkerem. Neděste se toho, že vám srst odstává do všech stran. Až se muška namočí, vše se pěkně srovná.

✓ Dále vytvoříme hlavičku ze srsti srnce. Zde máte dvě možnosti – můžete si

vytvořit knot a ten pak namotat na háček, nicméně taková hlavička je většinou dost řídká. Já to dělám tak, že si vždy ustříhnu trochu chlupů a rovnoměrně je přivážu v půlce. Zatažením za nit se mi oba konce postaví kolmo k háčku. Rukou je ohnu dozadu, aby mi nepřekážely v přivazování dalšího materiálu, a takto pokračuji až k očku háčku, kde mušku ukončím.

✓ Teď přichází na řadu práce takřka modelářská. Z chlupaté, rozježené srsti musíte vystříhat hlavičku. To můžete udělat klasickými nůžkami, dá se však použít i žiletka uchycená do speciálního přípravku. Používám nůžky, protože žiletkou jsem si vždy říznul i do míst, kam jsem nechtěl. Je to práce zdoluhavá a nedá se urychlit. Je lepší postupovat pomaleji a celou dobu kontrolovat souměrnost obou stran.

✓ Když už jste s výsledkem spokojení, přichází čas na přilepení uší a očí. Všichni určitě přemýšlíte, jaké lepidlo použít, a to je otázka za milion...

✓ Zkoušel jsem různá lepidla a pravda je, že oči i uši prostě časem upadnou. Na účinnost to samozřejmě nemá vliv, ale muška už potom nepůsobí tak hezky. V zásadě bych asi doporučil dvě lepidla, kanagom nebo vteřinové lepidlo.

✓ Kanagom má výhodu v tom, že netuhne tak rychle, takže si můžete ještě s umístěním trochu pohrát.

✓ Vteřinák drží asi nejlépe, ale má své nevýhody. Jednak může při lepení zbledat, jednak reaguje se srstí a tuhne opravdu velice rychle. Oči i uši tak musíte přilepit na „první dobrou“.

✓ Když je řeč o uších, ty vytvořím tak, že z tenké kůže vystříhnu dva kapkovité tvary. V nejužším místě je přehnu napůl a zakápnu vteřinákem. Vytvoří se kornoutek, který má díky lepidlu ostrý pevný hrot, který se dá do srsti dobře zapíchnout.

✓ Na závěr můžete myšáka trochu učešat suchým zipem, zbavíte se tak volných chlupů a mušku pěkně urovnáte.

Myšák v praxi

Lov samotný není nijak náročný, jen se snažíte napodobit pohyb plovoucí myši. Je dobré lovit na místech, kde se myši opravdu vyskytují a nahazovat do míst, kde by reálně mohly plavat.

V proudu v podjezí to samozřejmě půjde také, ale budete mít problém, že se streamer bude potápět. Moje zkušenost je, že i přes maximum plovoucích materiálů myš sotva plave. Vhodné je lovit kolem břehů, v zarostlých partiích vodních ploch a v mělčinách. Záběry jsou opravdu fantastické, nezřídka se stane, že ryba při lovu vyskočí nad hladinu.

Při lovu štik nezapomeňte použít silný fluorokarbon. Lanko bych nepoužíval právě kvůli možnosti potopení mušky.

Nebojte se lovit v noci

Jak jsem psal v úvodu, s touto muškou mám skvělé zkušenosti v noci. Pravda, jsou to zkušenosti z Norska, ale věřím tomu, že půjdou aplikovat i v Čechách. Ryby díky postranní čáře skvěle cítí vibrace a potmě nemají možnost si sousto prohlédnout. Doporučuji potmě myš vodit opravdu pomalu, aby měly ryby možnost nástrahu dobře najít a trefit.

Pokud se vám tato muška zalíbila, je třeba zamyslet se i nad vybavením. Mušky, které jsme v tomto seriálu navázali, jsou vhodné pro lov s muškařskými pruty s akcí aftma 1–5. Pro lov štik a celkově větších dravců doporučuji pořídit si prut s akcí aftma 7 a výš. Může se to zdát trochu přehnané, ale je třeba si uvědomit, že srst natáhne vodu a myš váží mnohonásobně víc, než když je suchá. Ztěžkne dokonce natolik, že je možné ji vodit i na přívlačovém prutu. Pokud jste vyznavači přívlače, vyrobíte si univerzální nástrahu, kterou můžete mít v několika krabičkách.

Plejáda myší

Myš, kterou jsem vám dnes ukázal, je podle mě vizuálně nejhezčí a ve vodě se nejlip pohybuje. Chlupy zonkeru se hýbou i při minimálním zatažení za šňůru a vytváří tak přirozený pohyb.

Možností, jak malé hlodavce napodobit, je ale hodně. Jednou z poměrně jednoduchých a efektivních je navázat na háček srnčí zimní srst a celou myš postupně vystříhat. Tato varianta má lepší plovoucí schopnost, ale ztrácí půvab měkkých dlouhých chlupů, které se ve vodě moc pěkně pohybují.

K zahození není ani možnost vytvořit celou myš z pěny, výhody i nevýhody jsou srovnatelné s myší ze srnčí srsti.

Závěrem

Vážení čtenáři, rok 2024 se nám nachýlil k závěru a zbývá pár posledních dní. Od ledna jsem pro vás připravoval články o starých a hezkých muškách. Ne vždy se jednalo o staré vzory, ale věřím, že se mi podařilo odprezentovat mušky, které budou vaši krabičku zdobit.

Chtěl bych vám popřát do nového roku mnoho rybářských úspěchů, trpělivost a pevnou ruku u svěráčku a spoustu nevšedních zážitků při lovu. Užijte si vánoční pohodu a třeba se někdy potkáme u vody!

Petrův zdar! ■

VZPOMÍNÁME NA STARÉ ČASY

Značení na navijáku

Nejen lidé, ale i věci mají své osudy a je věčná škoda, že nemohou vyprávět. Pojďme se do minulosti vrátet. Třeba do doby, kdy naviják, prut nebo korkový splávek, sloužily svému pánovi klidně i celý život.

text: Zdeněk Hofman

foto: autor a Lenka Hofmanová

Truhlářskou firmu založil Jaroslav Tvrdlík starší po první světové válce. Přesné datum vzniku se nepodařilo vypátrat, dochovaná účetní kniha je datována od 13. září 1918. Celý název firmy zní: Nábytkové truhlářství a strojnna na obrábění dřeva. Firma sídlila na adrese Praha VII, Belcrediho třída 612 (dnešní ulice Milady Horákové).

Nevím, jestli pan Tvrdlík senior rybařil, rybářské náčiní však nevyráběl. Rybářské pruty a navijáky začal vyrábět až jeho syn, který firmu po otci převzal. Jaroslav Tvrdlík mladší se narodil v roce 1908 v Praze. V roce 1929 se oženil s Martou Mráčkovou a o rok později se přestěhovali do Zelenče kousek od Prahy, kam továrnu přestěhoval.

Rybář pro rybáře

Slogan poukazující na fakt, že výrobce je rybář a tedy odborník, uváděl Jaroslav Tvrdlík téměř ve všech inzertech v Rybářském věstníku. Byl jedním z prvních výrobců štípaných prutů na našem území pod ochrannou známkou „Originál Tvrdlík“.

Kromě štípaných prutů slepených ze šesti dílů, uvedl na trh i mimořádně vypracované pruty z dvanácti dílů, kdy šest dílů bylo navrchu a šest uvnitř. Takové pruty byly pružnější a pevnější. Extra pevné pruty měly kromě dvanácti dílů ještě zpevněný střed ocelovým drátem. Kromě běžné nabídky vyráběl Jaroslav Tvrdlík štípané pruty dle přání zákazníka, v duchu hesla „Co prut – to originál.“

Navijáky Atlantic

Továrna se specializovala na výrobu lišt, dřevěných výrobků a bambusových prutů. I přes tuto skutečnost si Jaroslav Tvrdlík troufnul na výrobu navijáků. První model byl inspirovaný legendárním anglickým navijákem Hardy Altex, který začátkem třicátých let udal směr a podobu smekacích navijáků. Získané zkušenosti využil pan Tvrdlík při vývoji vlastního modelu pojmenovaného Atlantic. Reklama v Rybářském

Představujeme: Firmu Jaroslav Tvrdlík

Navijáky Atlantic

Jaroslav Tvrdík přichází

věstníku z roku 1939 hlásá, že navijáky šlapou jako švýcarské hodinky. Design navijáku se od ostatních poněkud lišil. Okrouhlý tvar měl praktický význam, aby se šňůra neměla o co zamotat.

Dobový popis navijáku

Vrhací naviják Atlantic je nanejvýš dokonalý výrobek naší továrny. Po víceletých zkouškách můžeme směle tvrdit, že náš naviják se zcela vyrovná všem anglickým, jak precizním provedením, tak i prvotřídní jakostí, za cenu nižší než poloviční. Pojme značné množství šňůry nebo imitace, třeba i silnější. Docílí lehce daleký vrh sebemenším a lehčím vlnadilem.

Jeho vnitřní mechanika je zaručeně nesehlávající z nejlepšího materiálu.

Oproti jiným, i nejlepšímu anglickým výrobkům má mnoho předností:

1. Úplné zakrytí a utěsnění vnitřního mechanismu proti prachu.
2. Účelně řešeným krytem znemožněno zamotání šňůry do soukolí.
3. Kličky odnímatelnou vyšroubováním proti směru točení.
4. Vyměnitelnou, přesně točenou cívkou.
5. Jemně regulovatelnou brzdou.
6. Zajišťovací šroub proti ztrátě brzdy.
7. Automatický zachycovač šňůry tiše pracující.
8. Vnitřní těleso z jednoho kusu, ložisko kličky a otočného bubnu z nejlepší bronze, ozubené soukolí přesně frézované.
9. Držák navijáku je zhotoven z pevného materiálu a velmi elegantního tvaru.
10. Cena vzhledem k dokonalosti a líbivému tvaru je velmi nízká.

Stojí: černě smaltovaný K 360-, v přepychové výpravě K 395-.

Chvilé prožité u vody při rybářském sportu s naším náčiním budou dvojnásobně krásné.

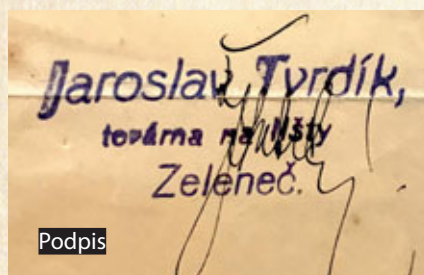
Domek, ve kterém bydleli Tvrdíkoví

Značený prut Tvrdík

Nic netrvá věčně

Osud si s panem Tvrdíkem nepěkně pohrál. Po politickém převratu v roce 1948 byla jeho továrna znárodněná a veškerý majetek zabaven. V nově vzniklém národním podniku LIRA (Lišty-rámy) mohl nakonec pracovat jako údržbář. Z okna domku, ve kterém bydlel, měl svoji bývalou továrnu stále na očích. Všechny tyto události měly neblahý vliv na zdraví. Pan Jaroslav Tvrdík zemřel v roce 1967 ve věku 59 let. Jeho jméno, včetně značky „Original Tvrdík“, zůstane v historii rybářského sportu zapsáno navěky. ■

Podpis

Ohlasy čtenářů

Když mi zavolał pan Miroslav Kubáňek, že se mu dostal do ruky časopis Rybářství s povídáním o panu Tvrdíkově a navijácích Atlantic, netušil jsem, jaké poklady ukrývá ve svém archivu. Pan Kubáňek žije v Zelenči již osmdesát let a většinu života se věnuje dokumentování historie a sbírání zajímavých materiálů. Jeho pozornosti neušel pochopitelně ani Jaroslav Tvrdík. Většina údajů, výpisů z matriky a hromada zajímavých dokumentů pochází právě ze sbírky Miroslava Kubáňka, kterému v bádání pomáhá i manželka Alena. Ještě jednou oběma moc děkuji za pečlivou práci a ochotu.

Máte doma nějaký starý rybářský katalog nebo náčiní? Rádi zařadíme do rubriky, případně odkoupíme.

Své názory a příspěvky pište na adresu:

Zdeněk Hofman

e-mail: hofman@dexempo.cz

mobil: 777 206 746

Učíme se v Třeboni

Skalára amazonská

Dne 18. října se jako každý podzim konala v prostorách naší školy SŠRV burza akvarijních ryb. S chodem akvaristiky ve škole nám pomáhá zhruba 25 našich žáků, kteří se zabývají nejen čištěním, ale i balením pro následný prodej do akvaristik. Pomáhali i s přípravou burzy akvarijních ryb. I letos byl o burzu ze strany veřejnosti slušný zájem.

text: Petr Svatek

SŠRV
TŘEBOŇ
JAKUBA KRČINA

O burze a akvaristice jsme na stránkách Rybářství už psali. Proto se tentokrát zaměříme na majestátní akvarijní rybu, kterou samozřejmě všichni známe a v akvarijních kruzích je velmi oblíbená – na skaláru amazonskou. Jak jsme se na burze i s ostatními chovateli shodli, jde vysloveně o rybu zkušenějších chovatelů velkých akvárií.

Skalára amazonská (*Pterophyllum scalare*) je celosvětově jednou z nejoblíbenějších akvarijních ryb. Pochází z Amazonie, konkrétně z povodí řek Amazonka, Orinoko a Essequibo v Jižní Americe. Patří do čeledi vrubozubcovitých (*Cichlidae*), což znamená, že je příbuzná i s jinými druhy cichlid. Skalára amazonská byla do Evropy poprvé dovezena v roce 1911 a do Československa v roce 1934.

Tyto ryby mohou dorůst až do velikosti 25 cm, přičemž jejich výška může přesáhnout 30 cm díky vysokému plochému tělu. Při správné péči se dožívají přibližně 10 let, ale mohou žít i déle. Typické zbarvení skalár je stříbřitě šedé s výraznými tmavými svislými pruhy, ale díky selektivnímu chovu existuje také řada barevných variant, jako jsou černé, zlaté, mramorové, oranžovočervené (tzv. red devil) a další.

Pokud jde o chování, skaláry jsou velmi teritoriální a mohou být agresivní, zejména během rozmnožování. Jsou to hejnové ryby, a proto se doporučuje chovat je minimálně v pěti jedincích.

Optimální podmínky v akváriu: teplota vody mezi 24–28 °C, pH mezi 5,5–7,5 a tvrdost vody 3–10 °dGH.

Vzhledem k jejich velikosti a potřebě prostoru pro plavání by mělo mít akvárium minimálně 100 litrů pro menší skupinu ryb. Akvárium by mělo mít dostatek rostlin, ale také volný prostor pro plavání. Skaláry preferují vyšší nádrže kvůli svému vertikálně protáhlému tvaru těla.

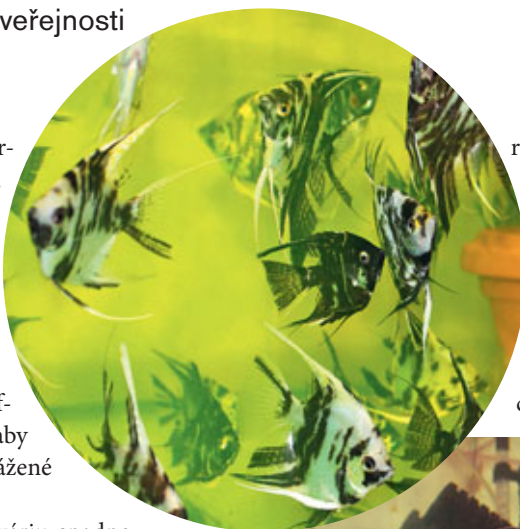
Co se týče krmení, skaláry jsou všežravé.

V zajetí je lze krmit směsí vloček, granulí, mraženou potravou (artemie nebo dafnie) a příležitostně i živou potravou (koretry, patentky či dafnie). Je důležité, aby bylo krmivo vyvážené a pestré.

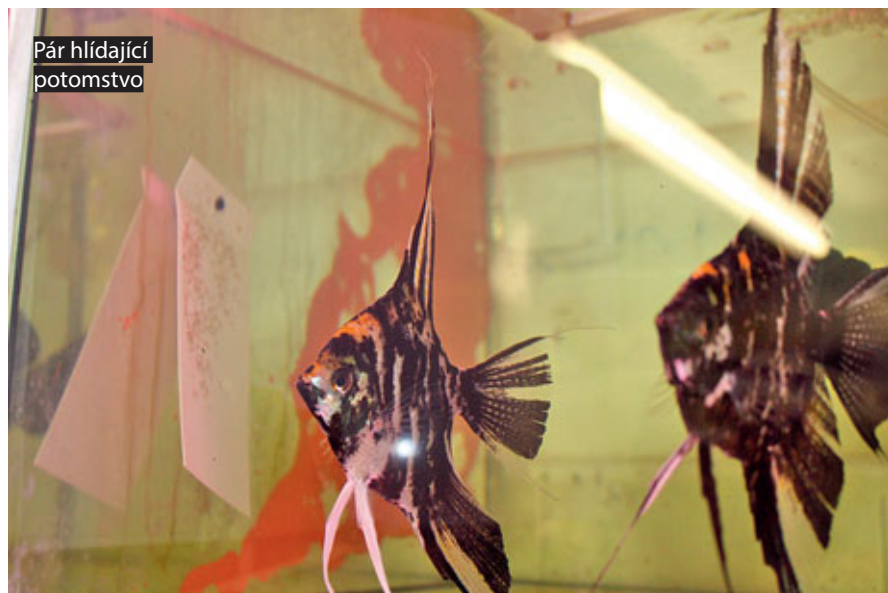
Skaláry se v akváriu snadno rozmnožují; vytvářejí páry a zakládají teritorium, kde kladou jikry. Rodiče se o jikry i potěr starají, takže je důležité udržovat vodu čistou a stabilní. Pro správnou inkubaci je velmi důležitá kvalita vody s nižším pH.

Při výběru spolubydlících je dobré zvolit mírumilovné druhy ryb. Skaláry by neměly být chovány s velmi malými rybkami s pestrými barvami, protože je mohou považovat za potravu. Pokud jsou spolu v nádrži od začátku, není většinou problém, ale při náhlém dosazení jsou skalá-

ry velmi agresivní. Vhodní partneři do akvária zahrnují mírumilovné druhy podobné velikosti, jako jsou terčovci, tetry a sumečci. ■

Skaláry jsou při ochraně potomstva velmi agresivní

Pár hlídající potomstvo

Učíme se ve Vodňanech

Zakázané metody lovu ryb

V tomto článku bychom se zaměřili na některé ze zakázaných metod lovu ryb, které se kvůli své vysoké účinnosti či nešetrnosti k vodnímu prostředí, rybám a vodním organismům zakazuje využívat.

text: Matěj Žejdl

foto: autor

Součástí zákona o rybářství 99/2004 Sb. je také část, která pojednává o zakázaných metodách lovu ryb v rybníkářství a rybářských revírech. V rybníkářství je povoleno ryby lovit hromadně účinnými metodami lovu (lov ryb do sítí) a lovem ryb na udici.

V rybářských revírech je lov ryb realizován převážně lovem ryb na udici nebo jiným způsobem lovu, který stanoví příslušný rybářský orgán.

Zákon o rybářství zakazuje v rybářských revírech a v rybníkářství využívat pro lov ryb výbušných prostředků, otravných nebo omamných látek. Zakazuje používat pro lov ryb bodců jakéhokoliv druhu, zakazuje využívat lapacích zařízení, zakazuje ryby stří-

Síh malý ulovený do tenatové sítě

let, tlouct, lovit ryby pod ledem, využívat vidlice a rozsošky, chytat je na šnůry s mnoha návazci, udice bez prutů či do rukou. Dále je zakázán lov ryb elektrickým proudem.

Výjimky pro zmíněné nedovolené metody lovu může udělit na základě žádosti uživatele rybářského revíru nebo rybníkáře ministerstvo zemědělství, nebo krajský úřad. Avšak pro udělení výjimky musí být opodstatněné důvody, například kontrolní odlovy, které nám slouží k zmapování rybích společenstev ve volných vodách, odlov generačních ryb za účelem rozmnožování, dále například regulační odlovy, které slouží ke snížení počtu nežádoucích či invazivních druhů ryb.

Podrobněji se zaměříme na některé lapa-

menných hrázek, které navádějí plavoucí ryby do vstupního otvoru vrše, či umístěním návnady do jejího vnitřního prostoru.

Dalším lapacím zařízením, které vychází z principu vrše, je **vězenec**. Toto lapací zařízení svým tvarem i funkcí vrš poměrně připomíná, avšak není zhotoveno z proutí ale ze síťoviny a výztužných obručí, které při nastražení vězence drží jeho tvar. Výztuže byly historicky zhotovovány ze dřeva, v dnešní době se pro výztuže moderně vyráběných vězenců nejčastěji používá kov. Dalším rozdílem oproti vrši je přítomnost jednoho nebo více ramen u vstupu do vězence, která mají za úkol navádět plující ryby do vstupního otvoru, ramena mohou být i desítky metrů dlouhá. V zadní části vězence se nachází uzavíratelný otvor, kterým se následně vybírají ulovené ryby. Tato metoda lovu je velice účinná, lze ji využívat na tekoucích i stojatých vodách.

Tenatové sítě můžeme dle legislativy též zařadit k lapacím zařízením, která slouží k lovu ryb. Jedná se o různé velké sítě zhotovené z průtažného materiálu (silon, nylon). Tenata se umísťují různě hluboko do vodního sloupce a díky materiálu, ze kterého jsou vyrobeny, jsou pro ryby těžko viditelné. Plavoucí ryby do tenat narazí a dojde k jejich uvíznutí v očích sítě, většinou za skřelové víčko. Velikost lovených ryb můžeme ovlivnit velikostí ok sítě, pokud cílíme na ryby větších velikostí, zvolíme síť s většími oky a naopak. Tato metoda lovu je velice účinná, avšak má své nevýhody. Při lovu do tenat nejsme schopni selektovat druh lovených ryb, ale pouze velikost. Tato metoda je pro ryby poměrně nešetrná, uvízlé ryby mají tendenci se ze zajetí sítě vyprostit, což vede k jejich vyčerpání či poranění a v některých případech až smrti. Pokud chceme snížit negativní působení této metody lovu, je třeba sítě kontrolovat v krátkých časových intervalech, například už hodinu po nastražení sítě. Pokud ryby v síti ponecháme delší dobu, například přes noc, nedoporučuje se jejich opětovné vrácení vodě.

V příštím článku se zaměříme na další zakázané metody lovu. ■

Vrš

Vybírání ryb z tenatové sítě

Vězenec

cí zařízení, která slouží k lovu ryb. Mezi ně bychom mohli zařadit například vězence, vrše, slupy, rybářské bubny a tenatové sítě.

Lov ryb do lapacích zařízení měl v naší zemi dlouhou tradici. Již pravěcí rybáři využívali například vrše, které pletli z vrbových proutků. **Vrš** je de facto podlouhlý proutěný koš, který má ve svém hrdle trychtýřovité zakončení, které rybám umožňuje do vrše vplout, ale je pro ně velice obtížné tímto zakončením vrš opustit. Na boční části vrše se nachází uzavíratelný otvor, který slouží pro vybírání ulovených ryb. Vrše se umísťují do proudných částí toku, vstupním otvorem proti proudění vody. Tato metoda je poměrně účinná a její efektivitu je možné zvýšit postavením ka-

Rybaření dříve a nyní

Milí čtenáři a příznivci Petrova cechu!

Lidé loví ryby od nepaměti. Zprvu výhradně kvůli obživě. Okolo roku 1880 se však u našich řek začali objevovat udičkáři, kteří konkurovali rybářům živnostníkům lovícím do čeřenů, vrší nebo tažných sítí. Rybářské náčiní procházelo a prochází neustálým vývojem. Pojďme si jednotlivé metody sportovního rybolovu představit.

text: Zdeněk Hofman foto: Lenka Hofmanová a autor

Chytání na dírkách

Pomalým krokem kráčíme k zamrzlému rybníku. V sedm hodin ráno je venku ještě tma a panuje krutý mráz. Sníh vrže pod nohama a z pusy nám stoupá pára hustá jako kouř kubánského doutníku. Na ledu je už živo, za svítání berou ryby velmi dobře. Odkládám šálu a rozepínám zip u bundy. Mrazivý vzduch okamžitě obejmě můj krk, vrtání dírek mě zahřeje natolik, že ledovou tříšť vybírám holou rukou. V křišťálově čisté vodě zahlédnu temný stín, který několi-krát projel ve sloupci pod dírkou.

„Je tam pstruh,“ vyhrknu překvapeně. Lenka napíchne kuličku těsta pro lov lososovitých ryb a nahodí. Záběr přichází oka-

mžitě a je jasné, že tahle rybařina nás bude bavit. Po krátkém souboji se na ledu mrská nádherný duhák.

Jak šel čas

Od naší první výpravy na dírký uběhlo neuvěřitelných čtrnáct let. Díky oteplování je bohužel chytání pod ledem rok od roku vzácnější. V praxi to vypadá tak, že jakmile začne konečně mrznout, musíme okamžitě vyrazit. Podmínky pro lov bývají většinou ideální jen několik dní. V dobách mého dětství bylo možné rybařit pouze na svazových vodách a rybářský řád chytání pod ledem nepovoloval. Existovaly pouze výjimky, jako například v šedesátých le-

tech na Lipně, kde se lovíli obrovští mníci a štiky. Musím se přiznat, že mě jako kluka nenapadlo ryby v zimě chytat. Byl jsem přesvědčený, že jsou zavrtané hluboko v bahně a v zimním spánku čekají, až roztaje led. Ten vydržel většinou až do jara a rybářský prut jsem proto vyměnil za hokejku. Na venkově se dříve bruslilo na každém rybníku. Nové možnosti přišly po roce 1989, kdy začaly vznikat soukromé vody.

Jaké ryby se dají pod ledem chytit

Mezi nejčastěji lovené ryby patří pstruzi duhový a siveni. Ryby z čeledi lososovitých jsou ve studené vodě plné elánu a energie. Je až neuvěřitelné, jak může být lov pod ledem napínavý a zábavný. Pro chytání pstruhů a sivenů se vyrábějí speciální těsta do studené vody, atraktivní je i vertikální lov s umělými nástrahami. K úspěšným nástrahám patří menší smáčky, twistery nebo nymfy. Na dírkách můžeme lovit i další druhy našich ryb, třeba plotice, cejny, marény, okouny, candáty a štiky. Při oblevě zabere i kapr. Asi nejatraktivnější bývá lov velkých štik a jeseterů.

Historické okýnko

Ve dvacátých a třicátých letech minulého století vysekávali rybáři v okolí Brna sekerami do ledu čtverhranné otvory, kterým říkali okýnka. Na okýnkách chytali nejčastěji na Svratce a Svitavě. S úsměvem jsem si přečetl článek v Rybářském věstníku z roku 1937, který začíná slovy, že zima už nebývá to, co dřív. Led je k vidění leda v lednicích a řeky jen málokdy okusí pout ledových šněrovaček. Přitom ještě v nedávných letech se prý zima pravidelně představovala v předepsaném bílém hávu. Řeky i rybníky dokázala spoutat i metr tlustým ledovým pancířem, který vydržel od Vánoc do konce března. Od teplých kamen pak vyraželi největší otužilci na lov ryb v okýnkách. Zahaleni do svrchníku či hubertusu přešlapovali na ledu u vysekaných otvorů, v nichž se v ledové tříšti kolébal splávek. Žádný z těchto nadšenců však nechodil na led, když teploměr klesl na deset stupňů pod nulou. Při takovém mrazu se prý i ryba postí a okýnka zamr-

zají dřív, než se ztuhlým prstům rybářovým podaří navléct červíka na háček. Uhodila-li obleva, trousilo se k řece celé procesí lovců vyzbrojených prutem, sekerou a otýpkou slámy, která byla určena k zahřívání nohou. Ostatní výzbroj ukrýval batoh a četné kapsy dvou až tří kabátů, do kterých byl rybář navlečen. Byl to sáček s červy, o které muselo být pečováno, aby nezmrzli, dále pak kousek špeku na občasně maštění šňůry, aby nenamrzla, a podstavec na prut, který nemůže být pořád držen v ruce a položen na ledu by přimrzl.

Technika a úlovky

Pozoruhodné na prvorepublikovém rybaření je, že při chytání pod ledem používali stejně dlouhé pruty jako během roku, tedy dvou a více metrové. Jenom vlasec, splávek a háček byl jemnější. Za nástrahu sloužil nejčastěji červený hnojáček nebo husí, kachní či drůbeží střívk. Úlovky bývaly všelijaké. Někdy jen drobné rybičky

Dírky na Vltavě

Chytání u Karlova mostu

velikosti sardinky, při troše štěstí zabrala červenka, frgál, kleně či cukparma, jak v brněnské hantýrce přezdívali perlinky, podoustve, tlouště a ostroretky. V Praze se této rybářské zábavě už za první republiky říkalo chytání na dírkách. Na Vltavě mezi mosty stávaly leckdy i stovky rybářů, povzbuzovaných publikem z mostů a nábřeží. Pražské chytání bylo založeno na pohybu a aktivním pocukávání nástrahou. Kromě plotic, tloušťů a podouství, zabral i okoun a vzácně štika. Nevšední podívaná na zimní rybáře netrvala věčně. Koncem třicátých let bylo chytání pod ledem značně omezené a později zakázané. Zkuste v zimě vyrazit na dírky a uvidíte, že vás lov na dírkách chytne. ■

Představujeme naše ryby Mřenka mramorovaná

Rybka z kategorie pidiryb bývala v minulosti velmi hojná a sloužila jako základní surovina k výrobě legendárních pražských grundlů, což byly smažené rybičky obalené v mouce nebo trojobalu. V současné době se vyskytuje na většině našeho území, ale jen vzácně. Mřenky žijí v tocích pstruhového, lipanového i parmového pásma, kde vyhledávají mírně proudící úseky s kamenitým nebo šterkovým dnem, kde se ukrývají pod kameny.

Své názory a příspěvky pište na:
hofman@dexempo.cz
www.dexempo.cz

Ryba, co nakonec vypadala úplně jinak

Moře? To je složité. Námořníci by mohli vyprávět.

Moře je nekonečné. Na všechny možné způsoby. Nekonečně krásné, nekonečně nebezpečné, nekonečně náladové, nekonečně tajemné. Opravdu. Máme lepší mapy povrchu planety Mars než nejhlubších hlubin moře. A to nás od Marsu dělí 173 milionů kilometrů. Kolik máme kilometrů na nejhlubší mořské dno? Jedenáct. I průměrný chodec to zvládne za dvě a půl hodiny, a ještě se cestou staví na svačinu.

Jenže moře, to je vážně složité. Když ten průměrný chodec začne na hladině a zamíří si to přímo dolů, už po dvou metrech ho začne bolet hlava a jestli nezpomalí, po dalších pěti metrech mu prasknou ušní bubínky. Ale dejme tomu, že to není chodec sebevrah. Zvolní tedy. Před každým krůčkem se prodýchá. Ani tak si ale vycházku nebude užívat dlouho. Šourá se takhle asi dvě stě metrů, když se kolem něj začne stmívat. Říkáte, že průměrný chodec se šera nebojí? Budiž. Tápe tedy dál rychle houstnoucí tmou.

Začíná mu být zima. Kolem něj je ticho, jenom z dálky se nesou velrybí písně. Občas se mu o ruku nebo nohu otře cosi slizkého a průměrný chodec si říká, že celý ten výlet na mořské dno je trochu nesmysl. Teď už opravdu nevidí vůbec nic.

Po kilometru opatrné cesty k mořskému dnu se zastaví. Všude kolem je studené černo, jenom v dálce poblikává světélko. Průměrný chodec se zaraďuje, světlo, to je přece vždycky naděje! Jiskřička se houpavě blíží, chodec přímo cítí, jak se mu tělem rozlévá úleva, natáhne ke světlu ruku a najednou se přímo před ním rozevře velká tlama plná odporne špičatých zubů. Průměrný chodec zaječí, otočí se a celý ten hloupý nápad s mořskou procházkou okamžitě vzdá.

Jak to s ním dopadne? Dobře. Takhle hluboko by totiž žádný chodec nedošel, průměrný ani nadprůměrný. Tlak

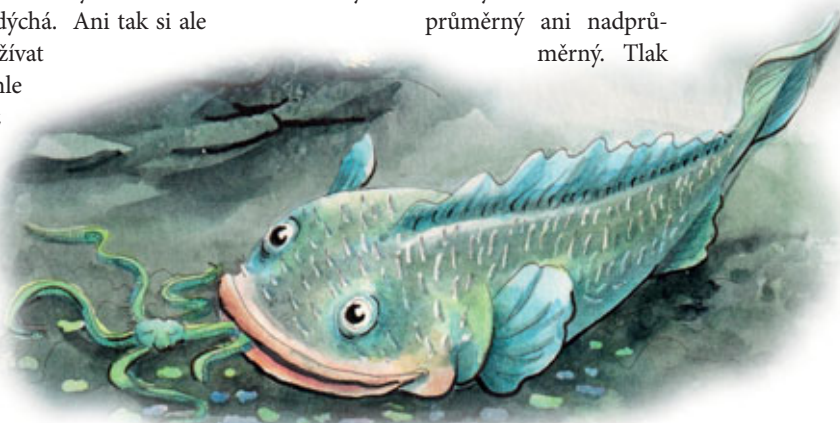
vody by z něj udělal lidskou palačinku. Ovšem na imaginárního chodce působí tlak o hodně méně, dostane se tedy na hladinu celkem v pořádku. Promrzlý, vystrašený, ale nerozmačkaný.

Zatím hlubinní tvorové překvapeně přemýšlí, co to mělo znamenat. Hlavně jedna ryba. Hezká, stříbřitá, porostlá drobnými štetinkami. Není příliš velká. Kdyby se chodec zdržel ještě chvíli, mohl by si ji klidně podržet jako nedonošené miminko. Hezky by se mu chovala. Je to měkká ryba, příjemná do náruče.

Vznáší se tedy ryba takhle těsně nad mořským dnem a dumá, proč se ten imaginární člověk vydal až sem, jenom aby se polekal mořského đasa a utekl. Mořského đasa není potřeba se bát. Když mu nepřiplavete

přímo mezi zuby, neublíží vám. Je možné, že by to člověk nevěděl?

O lidech se přece říká, že jsou skoro stejně chytří jako delfíni. Musí v tom být něco jiného, říká si ryba a bezmyšlenkovitě spolkně hvězdicovitou hadici, která se jí připleče do tlamy. Možná se prostě

chtěl vrátit. Možná se mu zastesklo po domově. Možná to je nahoře lepší než tady.

Ryba není z těch, které by dlouho váhaly. Ostatně co by se jí mohlo stát, když se bude pořád držet u dna? Ocas namíří k hlubině a tlamičku nahoru, tam kde tuší hladinu. Vyráží.

„Neblázni,“ sykne na ni mořský řas. „Já to nahoře znám. Je tam moc světlo. Moje lucerna pak vůbec není vidět!“

Ryba si ho pochopitelně nevšímá. Ona žádnou lucernu nemá. Řas se ovšem nevzdává a hučí do ní dál. Ryba se nespokojeně vrtí, ale plavat nepřestává. Řas mluví a mluví. Že je nahoře moc teplo. Že je tam hluk a spousta ryb. Že mají ty ryby příliš mnoho barev a jednoho z toho pak bolí oči. Že jsou tam lidé. Jsou sice dokonce chytřejší než delfíni, ale nápady mají mnohem horší. A to se o delfínech neproslychá nic dobrého.

„Nech ji být,“ prskne po řasovi kolemplující pásavka. „Já to mám nahoře ráda. Občas si tam zaplavu nalovit kořist, je to o hodně snazší než v hloubce. Navíc podívá se na ni. Té se každý lekne, jen ji uvidí.“ Řas se podívá na rybu a zarazí se.

„Nikdy jsem si nepředstavoval,“ hlesne překvapeně, „že vypadáš takhle. Měl bych

VĚDĚLI JSTE, že tentokrát to je všechno pravda? Tedy skoro všechno. Tlustohlavec tasmánský žije v obrovských hloubkách, 800 až 1500 metrů pod hladinou moře. Mnoho se toho o něm neví, přestože byl v roce 2013 vyhlášen nejošklivějším zvířetem planety. Když jej totiž vytáhnete nad hladinu, přestane na něj působit obrovský tlak vody, ve kterém je zvyklý žít, a tlustohlavec se zdeformuje do slizovité hroudy ve tvaru tlustého, znechuceného obličejce. Ve své hloubce je to přitom docela normální ryba bez šupin a plynového měchýře. Její tělo je tedy z velké části voda, tuk a poctivá vrstva želatinového masa hned pod kůží. Nadnáší ji místo měchýře, takže se může bezpracně vznášet u dna a žít se vším, co jí samo připlave pod nos.

UTÍKEJ SI PRO PASTELKY!

si v lucerně vyměnit baterky,“ dodá a obrátí se zpátky do hlubiny. Cestou se ještě několikrát otočí, aby si rybu prohlédl.

Ryba z toho nemá dobrý pocit. Vlastně ji teď dochází, že se už delší dobu necítí dobře. Hlubokomořská tma se pomalu změnila v šero a šero se změnilo v rozptýlené světlo. Pásavka ji v tom světle posměšně zkoumá. Pak pohlavou a zmizí za útesem. Ryba si připadá roztekla. Nedokáže to vysvětlit. Ryby se přece ve vodě neroztékají. Co drží pohromadě v hloubce, bude držet pohromadě i na mělčině, je to tak? Nebo není? Ryba by se na sebe ráda podívala, ale má pocit, že jí celé tělo otéká a oči se jí v tom otoku ztrácejí. Ani ploutvemi už se nedokáže odrazit tak jako dřív. Vytrvale plave stále výš, ale je jí čím dál hůř.

Jeden šťastný konec už jsme v tomhle příběhu měli. Nedá se tedy nic dělat. S rybou

to nemůže dopadnout dobře. Když doplave až nahoře, je z ní zamračená rosolovitá hrouda s velkým nosem. Dokonce ztratí i svoji stříbrnou barvu. Místo toho je teď rozplizle růžová. Vznáší se na hladině

a nemůže si vzpomenout, proč se sem vlastně tolik chtěla podívat. Když ji objeví lidé, vyloví ji z vody ven, a to je pro rybu konec.

I když, konec. Jak se to vezme. Sláva téhle ryby bude totiž skoro stejně nekonečná jako moře. Nekonečná a neveselá. Neproslaví ji život ve velké hloubce. Ani

chrupavčitá kostra, pohodlný způsob lovu nebo že má její tělo menší hustotu než voda samotná. Rybě se bude celý svět smát, jak je ošklivá. A potrvá hodně dlouho, než lidem dojde, že ve svém přirozeném prostředí vypadá docela obvykle. I delfín by na to přišel dřív.

**text: Noemi Cupalová
ilustrace: Sofie Helfert**

Cesta kapra na vánoční stůl

Smažený kapr je u nás synonymem Vánoc od 19. století. Tehdy se objevoval na stolech měšťanů, později prostého lidu. První recept na obalovaného smaženého kapra nakrájeného na podkůvky uvedla ve svých kuchařkách Magdalena Dobromila Rettigová, i recept na vánoční rybí polévku z kapří hlavy, ocasu a vnitřností.

Text a foto: Dalibor Marounek

Houbový kuba a rybí polévka, staročeská vánoční postní klasika

Polévky z ryb se ovšem vařily už od středověku. Ryba byla vždy považována za postní pokrm a symbol křesťanství, proto se kapr na největší křesťanské svátky Vánoce skvěle hodil jako hlavní chod.

Kde se vzal bramborový salát

Smažený kapr s bramborovým salátem se objevil na vánočním stole v Čechách až v roce 1924. Bramborový salát proslavili vídeňští kuchaři koncem 19. století, podával se k vídeňským řízkům.

Nešlo ovšem o klasický bramborový salát s majonézou a dalšími surovinami, na jakém si pochutnáváme dnes. Vídeňský bramborový salát se připravoval jen z brambor nakrájených na plátky, které se promíchaly s nakrájenou cibulí a nasekanou petrželkou, ochutily se octem, hořčicí, solí a mletým pepřem. Potom se vše spojilo teplým hovězím vývarem a salát se nechal uležet.

Za dnešní bramborový salát, který má mnoho variant, vděčíme české kuchařce Marii Janků Sandtnerové, autorce mnoha dodnes vydávaných kuchařských knih. Právě ona poprvé použila majonézu jako spojku. Recept je uveřejněn v kuchařce Kniha kuchařských předpisů (nakladatelství Grafická unie, 1947).

Dědicové Jakuba Krčína

Rybníkářství má v Čechách dlouhou tradici, která sahá až do středověku. Nejvíce ho proslavil Jakub Krčín z Jelčan a Sedlčan ve službách Rožmberků. Spojil lidský um s přírodními procesy a vybudo-

Na úpravu kapra existují stovky receptů

Kapři, které ulovil na svůj vánoční stůl autor článku

val soustavu rybníků na jihočeských panstvích Rožmberků. Většina kaprů, kteří se ocitnou na vánočním stole, pochází z jižních Čech.

Podzimní výlov je vrcholná událost rybníkářů a rybářů, cílem je výlov provést co nejrychleji a ryby přesunout šetrným způsobem.

Dnešní výlovy bývají často kulturní akcí pro veřejnost, jsou spojeny s prodejem živých ryb, vařením rybí polévky, ochutnávkou rybích specialit.

V předvánoční čas se potom ryby v kádích živé přepravují na trh.

Po celý rok

Na trhu si můžete koupit také kapra zmrazeného nebo chlazeného. Ryby se ve zpracovnách rychle usmrtí střídavým elektrickým proudem, potom se strojově

Uzený kapr je lahůdka

zbaví šupin. Zaměstnanci ryby dočistí, vykuchají a ručně vyfiletují, filety patří k nejžádanějším rybím produktům. Čerstvé filety propláchnuté studenou vodou se pak chlazené dopravují do obchodů a řetězců, rovněž se balí a zamrazují. Milovníci ryb si tak mohou kapra koupit po celý rok.

Nákupem cesta kapra na vánoční stůl končí, a není zrovna krátká. Ačkoliv patří smažený kapr v trojbalu na Vánoce k nejoblíbenější úpravě, existují stovky receptů. Dnes už zesnulý kuchař a autor mnoha kuchařek Jaroslav Vašák měl ve své sbírce přes 500 receptů na pokrmy z kapra. ■

OCHUTNEJTE S NÁMI

Bramborový salát podle M. J. Sandtnerové z roku 1947

Na salát potřebujeme: 750 g vařených brambor, 1 jablko, 1 vařené vejce, 1 kyselou okurku, 1/2 matjesa nebo slanečka, 1/2 lžice nasekaných kapar, 1/16 l octa (62 ml), sůl, mletý černý pepř.

Na majonézu: 50 g čajového másla, 2 žoutky, 1 lžici citronové šťávy, 8 lžiček oleje, 1/2 lžičky hořčice, sůl podle chuti, na špetku nože bílý pepř a cukr.

Příprava: Brambory omyjeme, zalijeme vodou a uvaříme ve slupce. Ještě teplé oloupeme a nakrájíme na kostičky. Do měkkého čajového másla se solí vmícháme syrové žoutky, olej, hořčici, citronovou šťávu, cukr. Dobře vymícháme, ochutíme bílým pepřem a solí.

Do takto připravené majonézy vmícháme nakrájené brambory na kostičky, kyselou okurku, jablko, cibuli, matjesa, vejce, kapary.

Ochutíme solí, mletým černým pepřem a octem. Urovnáme na mísu a v chladu necháme několik hodin uležet.

Vyhrajte zájezd do Norska

Předplatte si časopis Rybářství a zúčastněte se v lednu 2025 losování o hodnotné ceny.

irybarstvi.cz
predplatne@rybar-sro.cz

HAIBO EASOO – NÁSTRAHY Z MĚKKÉHO SILIKONU

Haibo EASOO jsou dokonalé nástrahy z měkkého silikonu, které jsou velmi účinné při chytání okouna, candáta a štiky. T-tail ve tvaru rybičky ve vodě perfektně pracuje a láká tím ryby k záběru. V místě mezi tělem a koncem ocásku (kopýtkem) je zúžená, což zajišťuje dráždivé vibrace i při velice pomalém vedení. Tělo Grub je pokryto záhyby, které nesou velké množství vzduchových bublinek, které se mohou po protřepání ve vodě průběžně uvolňovat a simulovat tak činnost rybek hledajících potravu. Jigové hlavičky mají dokonale ostré háčky, které dokáží zaseknout i velmi opatrnou rybu. Háček je při dopadu hlavičky na dno v úhlu 45°, což imituje přirozený potravní pohyb malých rybiček. Jigové hlavičky Offset umožňují dát nástraze ladný a dráždivý pohyb. U všech produktů je nadstandardní počet kusů v balení, což přináší výhodnou cenu za kus.

cena 180 Kč

Mikbaits

www.mikbaits.cz

MIVARDI AJAX

Výborně vybavený naviják s perfektně hladkým chodem a přesným ukládáním vlasce. Je osazen sedmi kuličkovými ložisky, citlivou přední mikrobrzdou a rychlesklapnou kovovou klikou se soft-touch úchytkou. Frézovaná kovová cívka je vybavena optimalizovanou přední hranou pro snadné nahazování. Velikosti: 3000 a 4000
Převodový poměr: 5,2:1
Počet ložisek: 6 + 1

cena od 769 Kč

MIVARDI

www.mivardi.cz

PRVNÍ GUMY OD RAPALY – TY SLANÉ

Po celosvětovém úspěchu konečně mří i k nám.

Na co můžete těšit: inovativní proces výroby (zahrnující mimo jiné i injekci soli), úspěšné barvy, neokoukaný pohyb, vysokou životnost, kvalitu značky Rapala.

Více informací u prodejců nebo na:

Facebook:

Rapala VMC Czech, Rapala Fans

Rapala

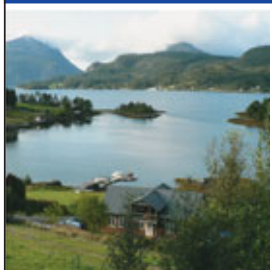
irybářství.cz

s námi vás rybaření chytne

NORSKO HALSA KLEVSET CA HALSA

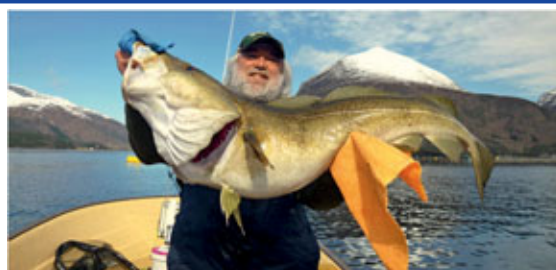
www.halsa.cz

ZAHÁJEN PRODEJ POBYTŮ NA SEZONU 2025

Rybařina v jedné z nejlepších lokalit středního Norska (oblast Halsá). Chráněný fjord, kde lze chytat za každého počasí, blízkost otevřeného moře. Ubytování v apartmánech pro 4 až 8 osob přímo u vody, wifi, vybavené lodě s motory 25–80 HP. Krytá filetárna, český správce, nadstandardní servis. Vlastní doprava (trajekty vám zajistíme).

e-mail: info@halsa.cz, tel.: +420 603 283 588, Kandertova 3, 180 00 Praha 8

SÍŤ PETR DOBEŠ

Ke Slunci 698
254 01 Jílové u Prahy

- **Kompletní výroba a servis nářadí pro chovatele ryb**
- **Všechny druhy sítí vyrábíme na míru**
- **Vybavení pro hobby rybáře: vezírky, kapr saky, čeřeny a podběráky**

+420 603 461 721
obchod@dobes-site.cz
www.dobes-site.cz
velký a bohatý e-shop

V SHARP

OSTŘIČE
NOŽŮ S
DIAMANTEM

NOVINKA:
V-SHARP A4

www.vsharp.cz
tel: 728 239 866

Rybářský domov – přehrada NECHRANICE
Vikletice 42, 438 01 Žatec

Atraktivní revíry MP Ohře 9 a P Ohře 8 A, B
Top úlovky v ČR

Rezervace: crsusti@crsusti.cz,
475 531 004, 721 329 351
Správce: 723 349 065, vikletice@crsusti.cz

Info, foto, video: www.crsusti.cz
Chaty, pokoje, povolenky, služby.

Rybolov v Norsku CA Josef Janča

Seter Brygge
střední Norsko

mob: 733 386 276
mob: 607 746 640
e-mail: cajanca@seznam.cz
www.cajanca.cz

Zasílám černé plastové trubičky na krmítka.
Délka 120 cm, průměr 3 mm, 3,5 mm, 4 mm – kus
4,20 Kč. Min. odběr 50 ks. Průměr 11 mm – 22 Kč.
Min. odběr 10 ks. NABÍDKA PLATÍ CELOROČNĚ.
martinjancarik@seznam.cz
tel. 603 932 790

Ubytování pro rybáře Přehrada Skalka u Chebu

www.chatyskalka.cz
tel.: 603 856 812

Nejlepší rybolov v Norsku
je na Aukanu

rezervace online: www.aukan.cz

Tel. +420 608 392 035

f Aukan.CZ

Instagram Aukan.CZ

Uvidíme se na For fishing 2025

PEXESO

Zahrajte si i vy naše originální rybí pexeso s veselými
obrázky výtvarníka Zdeňka Hofmana!

Kdo si hraje, nezlobí!
Rybářství si hraje!

Můžete si ho koupit za **105 Kč.**

Při objednávce 2 až 9 ks cena **70 Kč/ks.**

Při objednávce 10 až 99 ks cena **40 Kč/ks.**

Při objednávce nad 100 ks cena **30 Kč/ks.**

Objednávejte na adrese redakce Rybářství
Akademická 1, 108 00 Praha 10 • mobil: 778 002 240
e-mail: obchod@rybar-sro.cz
Expediční poplatky hradí redakce!

Treskobraní na polárním kruhu aneb Naše první Norsko

Během našich čtyř výprav do Skandinávie za štikami jsme na trajektech potkávali spousty rybářů, kteří jezdili do Norska za lovem tresek na moře. Byli jsme překvapeni oblíbeností norských přímořských destinací, takže je jasné, že jsme chtěli poznat na vlastní kůži, co tam všechny neustále táhne.

text: Zdeněk Daněk foto: autor

Lokalit, kde se dá v Norsku lovit na moři, je spousta. My zvolili oblast středního Norska. Cesta tam sice trvá déle a je náročnější než na norský jih, ale to většinou dorovnává místní rybí obsádka a větší pravděpodobnost větších ryb i úlovků halibutů.

A tak cestovce potvrzujeme náš zájem o destinaci Aldersund, který se nachází jen pár kilometrů pod polárním kruhem nedaleko města Mo i Rana. Pro zkušenější cestovatele bych upřesnil, že se náš do-

mek nacházel zhruba 20 km nad ostrovem Tomma (30 km nad ostrovem Lokta), takže nějakých 500 km nad Tronheimem a 300 km pod souostrovím Lofoty.

Sobi, losi a ledové kry

Cestu na sever volíme trajektem Gdaňsk–Nynäshamn, který sice pluje osmnáct hodin, ale ušetří nám nějakých 800 km do cíle cesty. Výhodou tohoto trajektu, na rozdíl od běžného spoje Rostock–Trelleborg je hlavně ten, že se řidiči můžou lépe prospat

na dalších 1100 km do cíle. Do středního Norska jsme zvolili cestu přes Švédsko. Posledních 300 km v hornatém pomezí Norska a Švédska probíhá v pohádkově krásné krajině. Ačkoliv jsme cestovali v červnu, míjeli jsme horská jezera plná ledových ker a hory pokryté sněhem. Losi a sobi nám pózovali kolem silnice, jako bychom projížděli severskou zoologickou zahradou. Prostě nádhera, kterou přeji každému zažít.

Obvykle jsme se při cestách na sever Evropy ubytovávali během cesty vždy někde

ve Švédsku, ale letos jsme cestu absolvovali celou od trajektu až do cíle. Do Aldersundu přijíždíme v sobotu 1. června 2024 ráno.

Poprvé na moři

Rozdělili jsme se na dvě lodky po čtyřech lidech – lodka Kuchařů a lodka Trnkobranců. Měli jsme informace od zkušených rybářů, kteří místní lokalitu znali, a tak jsme si první den vytáhli každý alespoň jednu rybu. Šlo o menší tresky do 65 cm.

Raritkou prvního dne byl malý polak, který se podařil Kuldovi na úplně první nához. Za zmínku z prvního dne lovu stojí určitě také Kárlöv vlkouš o velikosti okolo 85 cm z téměř šedesátimetrové hloubky. Obecně se lépe dařilo lodce Kuchařů, kteří se vůbec nebáli pilkování v hloubkách. Za ten týden nachytali více ryb než naše lodka Trnkobranců. My jsme se na hloubky dostali až předposlední den, chytali jsme převážně na mělčinách a kolem skalnatého pobřeží na hloubkách do třiceti metrů.

Lov ve čtyřech lidech na lodi se zdá na první pohled docela nekomfortní, ale nebyl v tom žádný velký problém. I několik dalších skupinek v kempu jezdilo po čtyřech lidech a zvládali to. Občas zamotané udice byly nakonec zvládnutelné. Je také pravda, že lodě na Aldersundu jsou větší a stabilnější, než je běžný standard – to nám potvrdili i jiní rybáři v kempu, kteří znali v Norsku více rybářských lokalit. V neposlední řadě je také velkou výhodou při lovu ve čtyřech lidech v lodi ta pohoda, pokec, pivko. Co vám budu povídat...

Kapitánský průkaz, vesty, sonar

Na Aldersundu máte k dispozici stabilní lodě o výkonu 40 koní, k čemuž je pro nás

Aldersund - ostrov Kvarøy

Treska obecná z Aldersundu

Aldersund, treska

Aldersund, platýz

Treska sunny

Vlkouš

mladší potřeba mít kapitánský průkaz – oprávnění pro vůdce malého plavidla. Norové tolerují kapitány bez tohoto průkazu, jen když jsou narození do roku 1980.

Každá rybářská loď je v Norsku povinná zaregistrovat hlavního kapitána, který má oprávnění řídit loď (to s vámi provedou na místě ubytování). Povinné je nošení záchranných vest, které si můžete v místě pobytu zapůjčit, my jsme používali samonafukovací vesty z Decathlonu.

V Norsku se při rybaření na moři používá registrační systém, kdy hlásíte do aplikace, na jak dlouho a v kolika lidech se chystáte

vyjet na moře. Při příjezdu jste pak povinni návrat opět registrovat a vyplnit počet ulovených ryb.

Loď jsme měli vybavené kvalitními sonary s navigací (Garmin 178 c), na nichž je možné sledovat pozici loď na mapě. Navigace je skvělým pomocníkem například v mlze, ale i v prvních dnech, kdy se v novém prostředí ještě neorientujete.

Počasí

Při lovu na moři je důležité dávat pozor na počasí. Docela často nám pršelo a pufkovalo, ale s tím jsme počítali a zvolili odpo-

vídající oblečení. Pouze jeden den foukalo tolik, že jsme nemohli na vodu, a tak jsme si udělali cestovatelský den s nákupy a večerním „trnkobraním“ v bezpečí chaty.

Vítr je jedním z hlavních nepřátel rybolovu na moři. Může se stát, že se trmácíte stovky kilometrů do lokality, kde díky větru polovinu výpravy na moře prostě nevyjedete. K rybolovu na moři však tohle riziko prostě patří.

Ačkoliv jsou vody Aldersundu obklopeny horami, za kterými není problém ukrýt se před větrem, i tak se uměl vítr mezi kopci všelijak zkroutit a v některých místech vy-

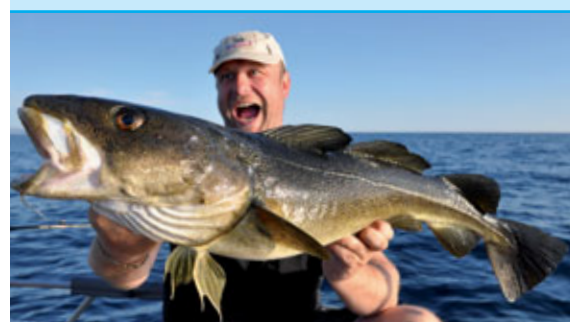
ŠVÉDSKO a FINSKO

Štiky, okouni, candáti, lipani a pstruzi.
Na ryby a do přírody autem i letecky.

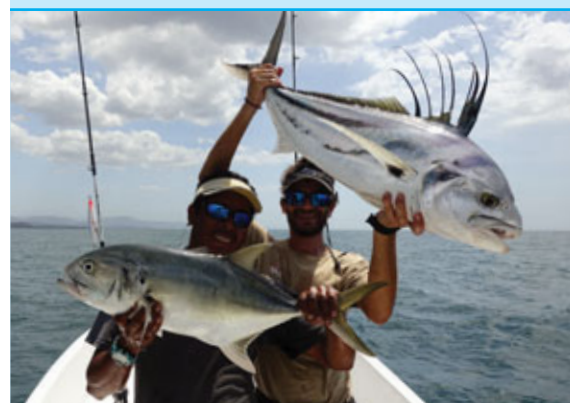
NORSKO

Tresky, halibuti, mníci, vlkouši, okouníci...
Více než 100 lokalit od Oslo po Nordkapp

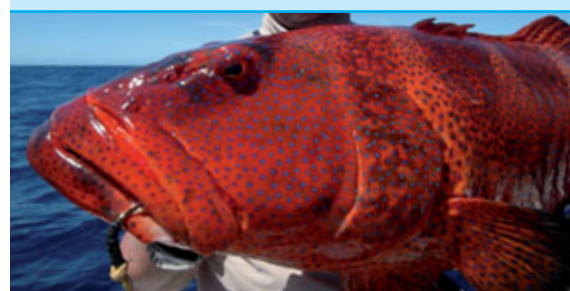
KOSTARIKA A KUBA

Za přírodou a dravci Střední Ameriky.

MALEDIVY, PANAMA, BRAZÍLIE, CHILE...

Na ryby a za teplem v zimě. Tam, kde jsme chytali včera, jiní nahodí až zítra.

Treska tmavá

Treska obecná

tvořit na hladině velké vlny. Často jsme ve větru neměli problém najít závětrří a klidnější místo na chytání, ale spíš dojet tam lodí přes rozbouřenou část moře a bezpečně se zase vrátit zpět do Aldersundu.

Úlovky

Ačkoli jsme do Norska odjížděli prakticky bez zkušeností, nakonec jsme si všichni zachytili. Dokonce i jednotlivci, kterým se na předchozích výpravách nedařilo při lovu štik, měli dobré výsledky s pilkry v mořských hlubinách.

Za lodku Trnkobranců můžeme prohlá-

sit, že nám fungovalo (hlavně na tresky obecné) vláčení gum o velikosti 10–15 cm s 30g jigovými hlavičkami u strmých skal na kombinované propady a postupné vláčení nad hranou útesů pokračujících do vody do hloubky třiceti metrů.

Gumy byly úspěšné vesměs ve všech barvách, avšak úspěšnější se nám zdála kopýtka žluté či fluo zelené. Jiným českým skupinám zas fungovaly tmavší gumy. Cokoliv, co se spustilo do hloubek 40–60 metrů, brali mníci a zejména mníkovci. Za týden jsme chytli dohromady asi 30 mníků, většina o délce 60–75 cm.

Do větších hloubek se naše loďka vydala až v polovině týdne a po pár minutách lovu ve zhruba 45 metrech se Doktorovi podařil vlkouš délky 70 cm. Ve větších hloubkách 40–50 m nám braly hlavně menší ryby okolo 30–40 cm, podařila se například treska bezvousá a nějaké tresky jednoskvrnné.

Zážitkem bylo zdolání bojovného keleru o délce 81 cm na 70g pilkr v hloubce 25 metrů, kousek od břehu. Při srovnání s jinými rybami, které jsme doposud v obdobné velikosti viděli zdolávat, se jednalo o nejbojovnější rybu.

Obecně jsme oproti druhé loďce více sázeli na gummy, kde byla šance, že se může splést i nějaký halibut. Ten se tedy nespletl, ale na naší lodi se podařila nejdelší ryba výpravy, treska obecná 98 cm. Doktor ji ulovil na hlavičku 80 g a gumu délky 20 cm, se kterou prochytával dno v hloubce 26 metrů.

Loďka Kuchařů byla po celý týden v rybařině celkově úspěšnější. Vsadili na lov ve větších hloubkách a více také prochytávali

prostory okolo lososích sádek, kterých je v Norsku spousta. Podařilo se jim několikrát narazit na hejna větších tresek tmavých (kelerů), kdy dokázali během chvilky naplnit bednu na ryby. Největší keler délky 81 cm se podařil Tubovi. Mezi další pěkné ryby patřil již zmíněný Karlův vlkouš délky 85 cm, nováčkoví naší skupiny, Kaulemu, se podařila hezkká treska obecná 84 cm.

Shrnutí

Jednalo se o naše první Norsko a první lov na moři. Zkušenosti z vláčky z předchozích lovů štik jsme z části využili při občasném vláčení na gummy (hlavně propady), ale ve směr jsme začínali od nuly. Ačkoliv jsme rok googlili, ptali se zkušenějších, sledovali různé návody a videa, byl to v prvních dnech docela boj.

V konečném důsledku však naše první Norsko dopadlo, řekl bych, na dobrou. Sice to není to hlavní, ale bedny s úlovky jely

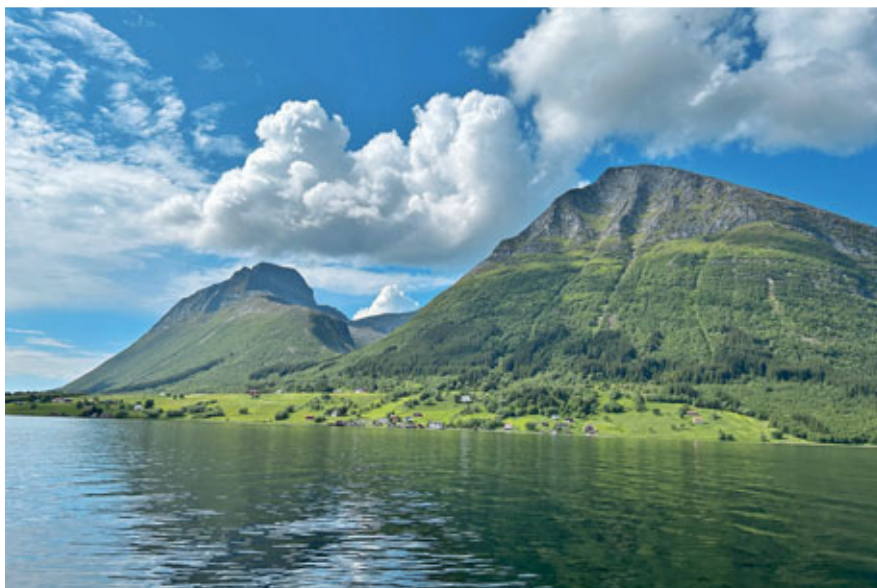
Postřehy a doporučení

✓ Nepodceňujte moře, mějte k němu respekt.

✓ Cestou autem po Skandinávii dodržujte předepsanou rychlost a neustále sledujte cestu a okolí – losů a sobů je tam víc než u nás srnek a zajíců.

✓ Jestliže si do Norska vezete nadlimitní množství alkoholu či cigaret, prochte je. Existují uživatelsky přívětivé aplikace (např. Norwegian customs – KvoteAppen), ve kterých to zvládne naklikat a uhradit kartou opravdu každý.

✓ Kdybych měl porovnat lov štik ve Skandinávii s lovem „všeho možného“ na moři, odsunuji lov štik prozatím do pozadí. Se štikami je to těžké: aby plně spolupracovaly, nesmí foukat ani moc, ani málo, nesmí být velká zima, ale ani velké vedro. Prostě nám za ty roky přijde, že na úspěšný lov štik potřebujete, aby se sešla hromada faktorů. Zatímco lov na moři nám nepřišel tak náročný na počasí.

Jednoskvrnka

domů skoro plné, i když do povolené kvóty by se nám ještě pár ryb vešlo. A to jsem až poslední den zjistil, jak a kde správně vést gummy a teprve předposlední den přestal foukat vítr, kvůli kterému jsme dva dny chytali na půl plynu a jeden jsme dokonce ani nevyjížděli.

Pozdrav před odjezdem

Poté, co jsme se vrátili z naší závěrečné rybařiny, nám ostatní rybáři z jiných domků zaslali videa obrovských hejn skákajících kelerů, kteří do Aldersundu právě najeli za sledi. A téhož dne dvě nové příchozí skupiny rybářů hned udělaly halibuty 15 a 17 kg. Takže zase platilo: vše se obrací k lepšímu při našem odjezdu. Tak jsme si to na příští rok pojistili, a místo na sedm dní jedeme na deset. ■

Deník z jižní polokoule (22)

Ze Severního ostrova Nového Zélandu jsme se přesunuli na ostrov Jižní. Naše muškařské dobrodružství se pomalu chýlí ke konci. (dokončení z minulého čísla...)

text: Martin Dvořák foto: autor a Martin Brčák

S velkou nadějí, že dnes si konečně zachytáme, vstáváme do nového dne. Během snídane přijíždí auto a přilétá vrtulník. Jak se dozvídáme od rangera, bude tu probíhat práškování invazivních druhů. Příjemné to není, ale rybám by to vadit nemělo.

Než stihneme dojíst jídlo, projíždí několik rybářských aut včetně kamaráda Igora, který si nás ovšem nevšiml. Vydáváme se na ryby proti proudu od kempu, skoro tři hodiny jsme bez jediného kontaktu. V hluboké tůni je několik pěkných ryb, ale díky pomalé

vodě jsou velmi plaché a já nevím, jak na ně. Podobné je to i výš proti proudu. Nakonec předělávám prut na nymfu a na oko chytám slušného duháka. Martin se vrací dolů a já pokračuji dál v průzkumu řeky. Žádná ryba už se mi nedaří a zkratka přes louku, která je spíš bažina, taky nebyl úplně dobrý nápad.

Do kempu se vracím úplně vyřízený. Po jídle se mi už na ryby nechce a nechávám kolegu samotného. Mám v plánu si počkat na Igora, pokud pojedje zpátky, a trochu ho vyzpovídat. Jak se později ukáže, jeho informace jsou zásadní.

Na suchou mušku

Po snídani se bavím s místním muškařem, který si stěžuje, že za poslední roky přibývalo rybářů a ubylo ryb. Asi jako všude na světě. Beru si dva pruty a jdu na úsek pár kilometrů po proudu. Od rána fouká a jsou mraky. Chvilí chytám bez úspěchu nymfu a pak si vzpomenu na radu Igora a dávám na prut velkou suchou mušku. Naslepo prohazuji proud nad sebou. Moc mě to nebaví a říkám si, že je to pěkná hloupost chytat takhle naslepo se suchou. Když tu se najednou ode dna zdvihá potočák a bere chrostíka. Není

to žádný obr, ale dává mi naději, že tahle metoda může fungovat. Během několika hodů chytám dalšího. Zkousím dát ještě větší mušku – cikádu. Za ní se zvedá lepší ryba, ale nebere. Vracím se tedy k chrostíkovi a ryba dalším hodem bere. Pokračuji proti proudu a postupně chytám další ryby. Občas mi i nějaká spadne nebo mušku nedobere.

Dávám si svačinu, chvíli odpočívám, užívám si klid a krajinu kolem. Pak chytám duháka přes půl metru. Další ryba je velký potočák, za kterým musím několik desítek metrů po proudu. Masivní ryba má přes 60 centimetrů. To mě namotivuje tak, že pokračuji v chytání skoro až do tmy. Chytám a ztrácím ještě pár ryb včetně stařešiny 60+, který se nechal vydráždit na velkou cikádu.

Do kempu přicházím unavený, ale moc spokojený. Takové chytání se mi opravdu líbí. Vařím večeři a po ní vážu další mušky stejného typu, večerní chytání už vynechávám. Je úplně jasná obloha s hvězdami, což slibuje studenou noc.

Jezero nad řekou

Předtuchy se vyplnily, ráno je na staně námraza. Slunce leze nahoru a rychle se otepluje. Chytám celou dobu na mokro bez broďáků, a tak nikam nechvátám. Taktika z předchozího dne funguje skvěle a chytám si pár středních ryb na sucho. Jedna velká, co skáče jako blázen, mi padá. Po poledni se zvedá silný vítr, který chytání komplikuje.

Vydávám se na pochod k jezeru nad řekou. Teoreticky by mohlo být chráněné před větrem. Praxe je ale jiná, fouká tam ještě více. Dávám si oběd s výhledem a Martin

se vrací dolů na řeku. Já to tak lehce nevzdávám. Ryb jsem pár našel, ale ve větru jsou mimo dostřel. Jedna ryba jakžtakž v dohodu je, ale nechce vzít moji mušku. Nakonec se plaší.

Dávám si procházku nad jezero, kde má být podle mapy stará chata, která by se třeba dala někdy využít na přespaní, a tak se chci přesvědčit, jak vypadá. Je to velmi jednoduché obydlí, ale noc by se tu strávit dala.

Vracím se k jezeru a ryba, kterou jsem splasil, tu znovu jezdí. Ani teď se mi velkého potočáka nedaří přesvědčit k záběru. Pak trhám návazec o keř za sebou, a tak balím prut a vydávám se na cestu zpátky. Všimám si ještě jedné ryby, která stojí nehnutě v mělčině s bahnitým dnem. Znovu sestavuji prut a tentokrát zkouším malou černou lurku.

Umísťuji hod metr a půl před rybu. Ta se pomalu rozjíždí a bere nabídnutou mušku. Rybářská čest je zachráněna. Chytám chvíli ještě kolem přítoku, kde se ukazují další dvě ryby, ale záběr už nemám. Vracím se do kempu na večeři a vázání mušek. Stále silně fouká a je úplně jasno. Ráno je vítr ještě silnější, a tak se vracíme do hodinu vzdáleného městečka, kde si dopřáváme kemp s teplou sprchou a pořádnou kuchyní. Dokupujeme zásoby, a protože předpověď na další dny vypadá slušně, rozhodujeme se na řeku vrátit.

Výstup na kopec se vyplatil

S lepším počasím je na řece spousta rybářů. Naše plánovaná místa jsou obsazená, takže musíme vymyslet záložní plán. Martin jde dolů po řece a já na laguny, které jsou na planině u řeky. Netuším, jakým způsobem

jsou spojené s řekou a kde se tam bere voda, ale hlavně, že jsou tam ryby. Velcí potočáci jezdí v mělké vodě a hledají něco k snědku. Nejprve zkouším strímry a nymfy, ale ryby jsou opatrné a dopady mušek na hladinu je plaší.

Předělávám sestavu na suchého chrostíka na 12 háčku a koncový vlasce dávám o průměru 0,15 mm. Házím nástrahu rybě do cesty a ta ji suverénně bere. Je to nádherný nažloutlý potočák přes 60 centimetrů s fantastickou stavbou těla a velkým hákem. Mám ohromnou radost.

Když vidím, kolik je lidí na řece, nenápadně se vytrácím k jezeru v kopcích. Tentokrát jsou podmínky ideální. Svítí sluníčko a fouká lehký větřík, takže jsou ryby krásně viditelné. Dávám si chvíli pauzu po pochodu a jdu na první rybu. Stejná sestava jako na laguně a na druhý hod potočák krásně bere z hladiny. Je to asi největší ryba, co jsem na tomhle jezírku chytil. Celý nadšený si jdu ohřát oběd.

S jídlem se procházím po břehu a lokalizuji další rybu, co stojí v očku ve vodních rostlinách. Vracím se k batohu pro prut a všimám si druhého pstruha, který projíždí kolem. Ten mi bere suchou na druhý hod. Ryba v očku kousek popojíždí a pak se zastaví. Házím na ni, bere okamžitě. Během chvíle mám tedy tři ryby 55–65 cm dlouhé, a ještě k tomu na sucho. Cítím se jak ve snu. Tím to ani náhodou nekončí.

Jdu do rohu, kde jsem minule pstruha ve větru nedokázal přesvědčit. Tentokrát mám mnohem lepší podmínky a když se po chvíli ryba ukáže, chytám ji opět prvním hodem na sucho. Dál už se nad jezerem zvedá přík-

rý svah porostlý trnín. Před pár lety jsem tam byl a vím, jak náročné je tudy projít na konec jezera. Ryby jsou ale aktivní, a tak se do toho pouštím znova, i když jsem si minule řekl, že už to nikdy neudělám.

Shora mám jezero jako na dlani a můžu pozorovat asi deset dalších ryb v různých částech jezera. Většina z nich je ale nedostupná. Ať už přes trní, nebo jsou prostě moc daleko od břehu. Na jednu se dostat dá, tu ale svou nerozvážností a ukvapeným hodem plaším. Po úmorné cestě se dostávám na konec, kde už je opět rovný břeh a také poslední ryba, na kterou se dá hodit.

První pokus s větším chrostíkem nevychází, ale po změně mouchy i místa ji také chytám. Vařím si instantní polévku a vstřebávám dnešní zážitky. Opravdu se vyplatilo opustit přeplněnou řeku a udělat si výšlap nahoru. Do kempu se vracím asi po hodinovém pochodu maximálně spokojený.

Dolů a nahoru

V noci mi byla poprvé zima ve spacáku. Teplota byla lehce pod bodem mrazu. Na

sluníčko čekáme jako na smilování. Naštěstí se vše rychle ohřívá, ale zmrzlé brodicí boty dokládají chladnou noc. Tentokrát jdu pro změnu proti proudu od kempu. Nevím, jestli je tahle část víc chytaná, nebo je to pomalejší vodou, ale moc úspěšní nejsme.

Po obědě už jsem poměrně daleko od kempu a přede mnou jsou další tři rybáři. Otáčím se tedy zpět. V kempu chvíli klábosím s kanadským muškařem a odpočívám. Kolem páté jdu po proudu dolů. Tam jsou ryby daleko ochotnější a za necelé dvě hodiny mám krásné tři potočáky kolem šedesáti centimetrů. Opět vše vydražděné na suchu házením naslepo.

Zbývá nám poslední den chytání na této krásné řece. Kolega by tu nejraději zůstal až do konce zájezdu, ale já bych rád poznal i jiná místa, a tak den začínáme prudší výměnou názorů. Vysazují ho dole na řece a sám jedu někam výš proti proudu. Z okna auta si všímám dvou ryb v laguně u cesty. Parkuji auto a jen naboso v žabkách jdu na ně.

První z nich chytám na druhý hod na

sucho. Je to hodně vyhublý potočák. Další ryba se bohužel plaší. Jdu po břehu dál a je jich tu mnohem víc. Jako druhou mám na prutu rybu v daleko lepší kondici, ale zadržává se mi šňůra o prst a návazec praská. Dvě ryby nemají o suchou zájem a třetí mi po chvíli padá. Tím jsem místo vyčerpán a jdu se konečně nasnídat a k řece. Cestou mímám laguny, ale jelikož se zvedl vítr a jsou vlnky, není tam nic vidět.

Na řece mám okamžitě pěknou rybu, když si pouze zkusím, jestli nemám moc dlouhý návazec. Druhá ryba mi po chvíli padá. Na mělké tůni jsem bez záběru a přicházím k táhlé a hluboké tůni pod sesuvem půdy. Tam se občas udělá nějaké kolečko na hladině. Jsou tam duháci i potočáci. U dvou duháků jde můj zásek mimo, pak zdolávám potočáka přes 60 centimetrů. Nechávám chvíli tuň odpočinout a pak zkouším i jiné suché mušky. Tuň už je asi dost poplašená, a tak chytám jen malé ryby. Nade mnou jsou dva rybáři, tak nikam nechvátám. Naslepo mám další rybu kolem 50 cm a když rybáři zmizí, vydávám se na jejich místo.

Pod břehem, kde chlapi stáli, je zaparkovaný velký duhák, co sbírá. Chytit ho je záležitost několika hodů. Silná ryba hodně skáče, musím s ním jít po proudu dolů. Po puštění mám z místa o kus výše dalšího o trochu menšího, ale tentokrát samce s krásným hákem. Je to hlavně potočáková řeka, takže z nich mám o to větší radost. Procházím ještě tři další tůně, ale tam už jsem bez záběru.

Slunce se pomalu kloní za kopce, začíná se zvedat vítr a s ním se ochlazuje. Docházím na poslední místo, kde řeka tvoří široký a hluboký kanál. U druhého břehu přitéká malý horský potok. Mám toho po celém dni už plné kecky a vlastně už ani nechci chytat. Když ale vidím u přítoku sebrat velkou rybu, nemůžu odolat. Tři hody a potočák sbírá suchého chrostíka. Souboj je to parádní a ryba největší, co jsem tu na sucho chytil. Určitě jsou tu větší, ale i tak jsem s rybou kolem 65 centimetrů maximálně spokojen. Tím končím rybolov a čekám na Martina. Ten moc nepochytil, takže je rozmrzelý, že už jedeme pryč do údolí. Tam je o dost tepleji, a tak máme alespoň klidnou noc a nebudíme se zimou.

Výsledky jsou bídné

Máme posledních osm dnů společného výletu. Je pomalu čas na cestu zpátky, jelikož auto musíme vracet na Severním ostrově u Aucklandu. Na trase máme jednu říčku, kam nás poslal kamarád Ondra s tím, že si tu na jaře na začátku sezony dobře zachytil. Po ránu je mlha a zima, tak nikam nechvátáme a k vodě jdeme až kolem jedenácté.

V plném létě je v říčce velmi málo vody a je úplně čistá. Chvilí nám trvá, než najdeme nějakou rybu, ale jsou tak opatrné, že se nám nedaří je chytit. Kolem vody je hustý

vrbový porost, takže i samotné házení je problém. Čím víc postupujeme proti proudu, tím menší je průtok. Jednu rybu se mi daří přesvědčit, ale po záseku mi padá. Pak už je vody tak málo že by tam snad ani ryba být nemohla. Balíme a vyrážíme na cestu na sever.

Dostáváme se až k jezeru Brunner, kde máme v plánu strávit dva dny. Počasí nám ale nepřeje, prší. Den tedy něco zkoušíme na přítocích jezera, kde se nám daří chytit jen malé rybky. Předpověď na další dny je ještě horší, a tak pokračujeme dál. Všechny řeky jsou zvedlé a kalné, a to i po překonání horského sedla, kde pršet nemělo. Holt dobré počasí netrvá věčně.

Odpoledne chvíli chytáme na jednom čistém přítoku a Martin zkouší i večerní sběr na velké řece u kempu. Výsledky jsou ale bídné. S tím, jaká je předpověď, se k mojí radosti rozhodujeme přesunout zpátky, kde jsme na Jižním ostrově začali. Na moře a kingfishe.

Na moři

U moře máme v devět ráno sraz s Američany, se kterými nás spojil kamarád Mamut. Jsou na moři přes týden a kingy ani neviděli. Výběr místa se mi povedl, po hodině vidíme první ryby na rejnocích. Všichni hází jak zběsilí, ale ryby to nechává totálně chladné. Je to ale pěkná podívaná. Martinovi se na konec daří jednu rybu přesvědčit a po několikaminutovém boji zdolává svého prvního kinga v životě. Pak ryby mizí a Američané také musí pryč.

My měníme místo, a tam jsou další dvě skupinky ryb a rejnoků. Opět nás zdatně ignorují. Kolem třetí odpoledne přijíždíme do

kempu. Martin chce odpočívat, ale já se po dvou hodinách vracím k vodě. Hrozně fouká, ale i tak to musím zkusit. Jsem u vody až do tmy, ale kromě jedné malé kingfishe, co přijela k mouše a nevzala ji, vidím jen pár žraloků a cípalů.

Máme před sebou ještě dva dny u moře. Počasí nám opět moc nepřeje. Je zataženo a fouká. Celý den jsme bez záběru, nevidíme ani žádnou rybu. Aby toho nebylo málo, voda je docela zakalená. To trvá až do dalšího dne. Jsem u vody brzo ráno, ale voda je stále kalná a kvůli odlesku od vycházejícího slunce není nic vidět.

V deset musíme opustit kemp a pak to jdeme ještě naposledy zkusit. Příliv vyměnil vodu, už je čistá, i mraky jsou pryč. Za tři hodiny ale nevidíme ani šupinu. Jako poslední možnost zkoušíme místo vedle ústí řeky do moře, co mi doporučil jeden místní. Martin je u vody první a okamžitě má metrového kinga. Já pokračuji dál a jedou proti mně čtyři ryby na rejnokovi, hezky podél břehu v mělké vodě. V předstihu před ně házím mouchu. Jenom na ni mrknou a pokračují dál. S přibývajícím vodou se ukazují další a další ryby. Vyzkouším úplně všechno z krabičky, ale se stejným výsledkem. Martin je na tom úplně stejně. Lov na oko má své krásy, ale umí být i velmi frustrující. Pak už je vody moc a musíme to zabalit. Noc trávíme v kempu u řeky.

Šťěstí nám nepřálo

Cesta z Jižního ostrova až na Severní nám zabere prakticky celý den. Jsou to skoro tři hodiny jízdy do přístavu, pak čtyři hodiny na trajektu a dalších pět hodin jízdy jenom do městečka Taupo. Tam si dáváme posled-

ní večeri s Mamutem a brzy ráno jedeme do Taurangy. Je 1. březen a my máme sraz s kamarádem Gianem, který nás bere na loď na kingfishe. Začínáme chytat s hladinovými popy kolem pilířů v přístavu, ale tentokrát nikdo není doma.

Přejíždíme na další místo, kde jsem ještě nikdy nechytil. Cestou nám kolem lodí proplavalo mládě žraloka kladivouna. Zátoka na druhé straně velkého zálivu je jako akvárium. Jak čistotou vody, tak množstvím ryb – bohužel v hloubce, a na to nejsme vybavení. Jsou tam ale i rozsáhlé mělčiny, takže Gian vypouští dron a snaží se najít nějaké ryby pro Martina. Černý rejnok je ze vzduchu dobře viditelný, zabere to jen chvilku nějakého najít.

Kolega má rychle po sobě dvě šance, ale i když mu to ryby berou, ze zvyku z pstruhového chytání seká prutem a oba záseky jdou mimo. Strídáme se na přídi lodí a Gian si všímá vlny na hladině, která míří přímo k nám. Jsou to tři velké kingfishe, největší, co jsem kdy viděl. První z nich má určitě 120 centimetrů. Posílám jejich směrem krevet. Prostřední ryba, která je o něco menší, ji rychle zkontroluje a všechny pokračují dál. Nadjíždíme jim lodí, měním prut za dvanáctkový s obrovským strímrem. Hod se mi daří a prostřední ryba opět prudce vyráží za nástrahou. Srdce mám až v krku, ale king

si to v posledním zlomku vteřiny rozmyslel a otáčí se.

Mám skoro infarkt a zbytek osazenstva lodi je na tom dost podobně. Takové ryby se tu nevidí každý den. Máme ještě trochu času, a tak přejíždíme do další zátoky. Tam kolega potřeští seká prutem a další king mizí. Tím už jsme vyčerpali veškeré štěstí a vracíme se lodí do přístavu.

Návrat domů

Měsíc s Martinem na Zélandu je za námi. Nezbyvá než sbalit věci, vyčistit auto a vydat se na poslední úsek cesty do Aucklandu na letiště. Tam před půlnocí dávám kolegovi sbohem a sám se druhý den ráno přesouvám na ostrůvek Weiheke, kde vracím půjčené auto. Zůstávám tam ještě další den a odpočívám před náročnou cestou domů.

Ranní cesta trajektem do Aucklandu je docela divoká kvůli rozbouřenému moři, předpověď hlásí silný vítr až do noci. Letadlo ale letí podle plánu a na letišti dokonce potkávám skupinu českých muškařů, takže nám cesta Auckland – Los Angeles – Mnichov docela utíká. Letenku jsem kupoval na poslední chvíli, a tak musím z Německa do Prahy autobusem. Být po šestnácti měsících opět doma je skvělý pocit, ale i tak už přemýšlím kam vyrazit příště. ■

KANADA

Přívlač a muškaření uprostřed nekonečné severské divočiny

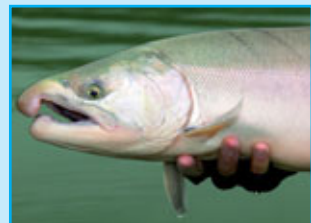
YUKON

Kompletní nabídka profesionálních služeb pro rybáře cestující do Kanady. Rybářské penziony, kempy a obytná auta.

FRASER

Lov lososů, steelheadů a gigantických jeseterů.

CESTOVNÍ KANCELÁŘ
Hloubětínská 11, 194 00 Praha 9
tel.: 266 610 273

Tradice a profesionalita od roku 1992

www.rybolov.com

Vánoční luštění

	RVAČKA	USTÁLENÉ SPOJENÍ SLOV	PRVNÍ ČÁST TAJENKY	AMPÉRHO- DINA	NÁŠ KLAVIRISTA		ORIENTÁLNÍ TRŽIŠTĚ	PLOŠNÉ MIRY	CITO- SLOVCE HIHŇÁNÍ	NEOMÝVAT	OBLÍTI ŘÍDČ.
ATOL V SOU- OSTROVÍ ROTAK						BLÁTO					
STÁT V USA						PRACÍ PRÁŠEK SOUBORY OSMI HRÁČŮ					
ODHAD VÝSLEDKU				DOMÁCI ZVÍRATA MUŽSKÉ JMÉNO (13.4.)					MOJI LÉK NA IMPOTENCI		
PÁLENKA								STĚNAT LYŽE			
AMISŮV PŘÍTEL					PRUDCE VYTÁH- NOUTI (MEČ) PUKLICE						
	PRODÁVÁNÍ	HVĚZDA NA OBLOZE MODELÁŘ- SKÁ FIRMA								RYCHLE	PŘÍTOM- NOST
VÍŘIT PRACH						ESKYMÁCKÉ OBYDLÍ HORMON HYPOFÝZY					
ČÁST MOČOVÉHO ÚSTROJÍ				REGULÁ- TOR RŮSTU CINKÁNÍ				HOVOR (SLOV.) BARIÉRA			
PLODY						REKREAČNÍ OBYDLÍ URČITÉ (SLOV.)					
DESETINA LITRU									SPORTOVNÍ ZKRATKA DRUHÁ ČÁST TAJENKY		
CIZÍ ŽENSKÉ JMÉNO					HLEDAT ODSLUNÍ						
INICIÁLY MALÍŘE LADY			POPRAVČÍ ZÁVORA			PŘEDLOŽKA HÁVY				NEJVYŠŠÍ GERMÁN- SKÝ BŮH	EVA PERON
	NÁŘADÍ	ŘIDIČ BIBLICKÁ POSTAVA					MEZINÁ- RODNÍ KÓD ŠVÉDSKA ROZEPŘE				
SMUTEČNÍ OZNÁMENÍ					OBEC NEDALEKO ZVÍKOVA ZÁKLADNÍ ČÍSLOVKA						
SLOVEN. JENOM				ZBAVOVATI SLUPKY SPISOVÁ ZNAČKA							
SIBÍŘSKÁ REKA					SKRÝT						
MOŘSKÝ PTÁK					NÁMORNÍČ- TVO						

YDÁVÁ RYBÁŘ s.r.o.

Šéfredaktor

Ing. Marek Kožušník
kozusnik@rybar-sro.cz

Inzertní manažer

Jan Stluka
stluka@rybar-sro.cz
mobil: 777 201 340

Jazyková úprava

Jana Hrušková

Grafická úprava

Shay Design

Ekonomka redakce

Věra Bustová
uctarna@rybar-sro.cz

PŘEDPLATNÉ

Jindra Těšínská
predplatne@rybar-sro.cz
mobil: 778 002 240

Redakční rada

Ing. Jan Štípek
Ing. Roman Heimlich, Ph.D.
PhDr. Otakar Brož
Ing. Blanka Kálalová
a kolektiv redakce

LITOGRAFIE

SV, spol. s r. o., Praha 10

TISKNE

Triangl, a. s.

Adresa redakce

a inzertního odd.:
Akademická 688/1,
108 00 Praha 10 - Malešice,
mobil: 778 002 240

Cena za jedno číslo 100 Kč

Předplatné
za jedno číslo 90 Kč

Nevyžádané rukopisy a fotografie
redakce nevrací. Názory dopisovatelů
se nemusí shodovat s názory redakce.

Rozšiřuje PNS, RYBÁŘ s.r.o.,
mobil: 778 002 240, rybářské
prodejny a soukromí distributoři

Vývoz do zahraničí MediaCall, s.r.o.
tel.: +420 532 165 165
e-mail: export@mediacall.cz
www.predplatnedozahranici.cz

Podávání obchodních tiskovin
povoleno Ředitelstvím pošt Praha
pod čj. 110 045/01 ze dne 3. 1. 2001

Informace o předplatném

Distribuci pro předplatitele provádí
RYBÁŘ s.r.o., mobil: 778 002 240
Předplatné v SR Slovenská pošta,
SPT, Nám. slobody 27,
810 05 Bratislava,
e-mail: predplatne@slposta.sk
tel: 02/54 41 99 12,
fax: 02/54 41 99 06

Registrace:

ISSN 0373-675

MK ČR E 791

Rybářství na INTERNETU

najdete na adrese:
www.irybarstvi.cz

Na adresu info@rybar-sro.cz nám pošlete znění prosincové křížovky a hrajete o 3x publikaci Ryby
z vydavatelství Rybář s. r. o. Uveďte vaši úplnou poštovní adresu, popřípadě SOUHLAS SE ZVEŘEJNĚNÍM (viz níže).
Výherci z minulého čísla: Hančar Libor, Trmošnice; Šejna Miloslav, Frydlant; Stoss Matěj, Tišice.
Tajenka z minulého čísla: Pstruha ulovíte i v moři.

Dle Nařízení 2016/679 o ochraně osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů o volném pohybu těchto údajů (GDPR), potřebujeme mít váš souhlas,
abychom mohli zveřejnit vaše jméno, příjmení a město v Seznamu výherců v tomto časopise. Pokud nám svůj souhlas nedáte, nemusíte se obávat, že nebudete
zařazeni do slosování. Tam budou zařazeni všichni správně, v termínu do 14. 12. 2024 došlé odpovědi. To, že jste vyhráli, zjistíte až při doručení ceny.

KOMPAKTNÍ, SPOLEHLIVÝ A SILNÝ

SUZUKI DF115BTL

325 490 Kč^{*} VČ. DPH

SUZUKI DF140BTL

334 490 Kč^{*} VČ. DPH

SUZUKI DF100BTL

299 990 Kč^{*} VČ. DPH

SUZUKI DF20AL

94 990 Kč^{*} VČ. DPH

www.suzuki-marine.cz

*Cena zahrnuje motor a hliníkový propeller se stoupáním dle volby. Další příslušenství je za příplatek. Tato kampaň platí do vyprodání zásob nebo do zveřejnění dalšího ceníku. Využijte této příležitosti, platí do vyprodání zásob! Reklama nepředstavuje nabídku a má pouze informativní charakter. Pokud chcete vědět víc o specifikacích nebo dostupnosti modelů, neváhejte se obrátit na autorizované prodejce Suzuki Marine. Použité obrázky jsou pouze ilustrační.

Oblečení nejen do přírody,
ale i do města

**Vesta
PORT >
2 999,-**

**Kšiltovka
< WANET
599,-**

**Tepláková
souprava
XL-4XL
2 999,- ***

* Set s tepláky ZDARMA
* Do vyprodání zásob

#OBLEKNISESTYLE

VAGNER

VÁNOČNÍ TIPY

**Čepice
WARRIS >
599,-**

**Vábnička >
1499,-**

**< SLIME LINE
od 299,-**

**< Nová kniha
399,-**

**Kalendář A3 >
299,-**

